

XIII. ročník
květen 2018

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žili s námi aneb lidé na Blatensku Josef Liška

Rubrika „Žijí s námi“ popř. „Žili s námi“ slouží k představování osobností, kteří jsou nebo byli spjatí s Blatenskem. Již jste si mohli přečíst desítky rozhovorů nebo medailonků. Následující portrét je věnovaný architektu Josefu Liškoví, který se narodil 1. června 1899 v Chobotě (v tehdejší čp. 30). Podklady vyhledával, shromáždil a zpracoval Petr Jircha z Blatné. V následujícím textu Vám přiblíží životní osudy významného, ale zatím pravděpodobně pro mnohé neznámého rodáka z Blatenska.

Při pohledu na výtvarná díla našich nejvýznamnějších malířů a sochařů 20. století málokdo tuší, že na tom, aby mohla být některá z těchto děl prezentována, se svou prací podílel chobotský rodák Josef Liška. Člověk, který se z velmi chudých poměrů dokázal pouze svojí pílí, umem a pracovitostí vypracovat na velmi úspěšného architekta, návrháře a podnikatele.

Velmi známou osobností byla také druhá Liškova manželka akademická malířka Linda Lišková, rozená Králová. Ta pocházela z rodiny, která v průběhu druhé světové války aktivně pomáhala parašutistům výsadkové skupiny Antropoid v průběhu příprav atentátu na Reinharda Heydricha.

V druhé polovině 20. století patřili manželé Liškoví k osobnostem velmi známým především v tehdejších uměleckých kruzích.

Od svých předků rodem Prokopec z Chobota čp. 30 (55) jsem už jako dítě občas zaslechl vzpomínku na jakéhosi architekta Josefa Lišku z Prahy, který dle vyprávění Chobot často navštěvoval. Na jeho osobu jsem pak narazil až mnohem později při pátrání po svých předcích. Podrobné rozkrytí jeho životního příběhu se podařilo hlavně díky vzpomínkám jeho dcery arch. Evy Liškové, kterou se mi podařilo vypátrat v roce 2017. Rodný dům svého otce v Chobotě znovu navštívila po téměř 50 letech a kromě svého poutavého vyprávění mi také poskytla mnoho cenných dokumentů a fotografií. V souvislosti s letošním stým výročím konce první světové války musím zmínit hlavně Josefův válečný deník. Josef Liška narukoval do první světové války jako osmnáctiletý v březnu roku 1917 a den po dni si zaznamenával všechny události, které se mu přihodily v průběhu let 1917–1918. (Pozn. redakce: Ukázky deníku Josefa Lišky z období 1917–1918 najdete na jiném místě SOBáčka.)

Josef se narodil do velmi nuzných poměrů, byl synem Václava Lišky, narozeného 19. 8. 1873 ve Hvozdanech čp. 68 a jeho první manželky Marie Prokopcové, narozené 13. 12. 1878 v Chobotě čp. 30 (55). Marie byla dcerou Josefa Prokopce, domkáře v Chobotě čp. 30 a Marie, rozené Fiřtové z Hudčic čp. 55.

Václav Liška a Marie Prokopcová se seznámili v Hajanech u Blatné, kde oba pracovali a žili v čp. 15. Václav Liška zde pracoval jako nádeník a Marie jako pomocná síla u hospodářství. Jejich svatba se konala v Hajanech čp. 15 dne 24. 10. 1898.

Pokračování na str. 4

Akad. arch. Josef Liška 1899–1966

Jak relativní je ČAS

ČAS je zvláštní veličina. Když jste dítě, máte pocit, že ČAS se neuvěřitelně vleče. Některé dny a roky vám připadají naprosto zbytečné a nejrady byste je přeskočili. Když se z vás stane dospělec, to je takové specifické stádium před tím, než dospějete, ČAS se vleče, když sedíte hodiny v učebně a učitelé do vás hustí svá moudra nebo když musíte nedělní odpoledne dělat společnost prarodičům a nejvíc se snad vleče ČAS, když po vás, nedej Bůh, rodiče chtějí nějakou práci.

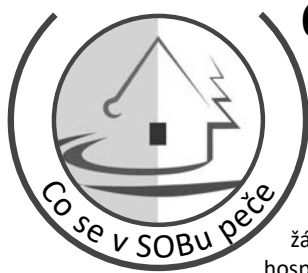
Změna nastává, když už skutečně dospějete. ČASu se najednou nějak nedostává. Nestačíte zakládat svým dětem fotky do alba, jak rychle rostou. Přátelé a známé už vidáte jen občas, přesto že před lety jste spolu dokázali prodebatovat nebo naopak příjemně mlčet celé večery. Na knížky, které jste dostali k Vánocům, se chodíte dívat do knihovny a s láskou z nich utíráte prach. A to už vůbec nemluvíme o tom, jak na nás utočí hesla z různých časopisů – udělejte si ČAS na sebe, pečujte s partnerem o váš vztah ČASem společně stráveným, věnujte ČAS svým dětem, snažte se, abyste nelitovali ČASu, který nestrávíte se svými stárnoucími rodiči.... Takhle bych mohla pokračovat. Kdy se stalo, že nám náš ČAS přestal stačit a nedostává se nám ho? Těžká otázka a ještě těžší odpověď.

Poslední dobou mám pocit, že žijeme, jako kdyby náš ČAS byl nekonečný. Spoustu ČASu trávíme v práci a často si i práci nosíme domů. Ze slušnosti nebo z povinnosti ztrácíme ČAS s lidmi, kteří nás jen okrádají o ČAS. Po pár měsících, když jsem nastoupila do funkce ředitelky, mi moje jedenáctiletá dcera řekla: „Ty na mě nemáš vůbec ČAS!“ Musím říct, že mě to hodně mrzelo, o to víc, že měla pravdu. Ona žije ten ČAS, který se neskutečně vleče, a mně se ČASu nedostává. Od té doby se snažím! Neříkám, že mi vždy ČAS vyjde podle jejích představ, ale snažím se.

Proto často, když ráno vcházím do školy a zdravím se s dětmi, říkám si, jak asi dnes prožijeme náš společný ČAS. Jsem ráda, že ten můj ČAS je obohacen tak prima společností, jako děti bezpochyby jsou. Blíží se léto, ČAS prázdnin a dovolených. Přála bych nám všem, abychom dokázali alespoň na chvíli zastavit ČAS a ten největší díl našeho ČASu prožili s našimi dětmi, partnery, rodiči a přáteli! Užijte si léto a nepromarněte svůj ČAS čekáním na lepší ČASY!

Zdenka Voříšková,
ředitelka ZŠ TGM Blatná

Co vše se v SOBU událo a co se bude dít?

- První týden v dubnu proběhl u SOBU závěrečný audit. Nebyly shledány žádné nedostatky. Zpráva o kontrole hospodaření je součástí závěrečného účtu, který bude projednáván na červnové Valné hromadě SOB.
- V úterý 17. dubna 2018 zorganizoval SOB školení pro účetní obcí na téma „Rozpočtová skladba a účetnictví 2018 pro územně samosprávné celky“. Lektorem byl pan Ing. Jiří Lorenc. Školení bylo otevřeno i pro účetní z obcí, které nejsou členskými obcemi SOBU. Celkem nabídky SOBU využilo 63 účetních obcí.
- Ve středu 18. dubna byly hodnoceny obrázky, které do výtvarné soutěže na téma „Filmové toulky Blatenskem“ zaslaly školy z Blatenska. Hodnocení soutěžních prací bylo jako vždy obtížné, protože se šlo opravdu hodně skvělých a nápaditých dětských obrázků. Všechny obrázky jsou vystaveny v prostorách Komunitního centra Blatná a výstava byla prodloužena do konce června 2018.
- Součástí výstavy byla „Vernisáž – nevernisáž“. Odpolední akce se konala po uzávěrce, více informací a foto přinese následující vydání SOBáčka.
- Vyhlášení vítězů výtvarné soutěže „Filmové toulky Blatenskem“ bylo součástí ZUŠ Open ve čtvrtek 24. května 2018. I tato přehlídka činnosti ZUŠky se uskutečnila po uzávěrce, podrobnosti přinese příští číslo.
- V letním semestru 2017 – 2018 byly na programu kurzy: Lesnictví a Gian Lorenzo Bernini - genius evropského baroka. Konzultační středisko Blatná mělo v tomto semestru celkem 36 studentů, někteří absolvovali oba kurzy.
- Poslední dvě konzultace VU3V byly rozšířeny o „přednášky na živo“. Ve čtvrtek 5. dubna přijel do Blatné mezi studentky VU3V doc. RNDr. František Weyda, CSc., člen Akademie věd ČR a akademický pracovník katedry medicínské biologie na Přírodovědecké fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Jeho jméno pozorným čtenářům SOBáčka není neznámé, František Weyda je dlouholetým

dopisovatelem SOBáčka do rubriky „Pod mikroskopem“. Ve své přednášce s názvem „Mikrosvět odhalený elektronovými mikroskopy“ mj. zjednodušeným způsobem popsal různé typy mikroskopů včetně toho nejmodernějšího. Snímky z mikrosvěta, upravené pro zpopularizování vědy, doplnil vtipnými komentáři. Rozhovor s ním byl zveřejněn v SOBáčku č. 26 v květnu 2012. Prakticky všechna čísla SOBáčku v elektronické podobě najdete na našich webových stránkách www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/zpravodaj-blatensko-sobe/.

O týden později tedy 12. 4. si posluchačky a posluchači VU3V v Blatné vyslechli přednášku prof. MUDr. Jaroslava Fajstava, DrSc., emeritního přednosty ORL kliniky 2. LF UK Praha a FN Motol. Na přednášku do Blatné ho doprovodila manželka Helena. Rozhovor s Jaroslavem Fajstavem jste si mohli přečíst v č. 59 z listopadu 2017.

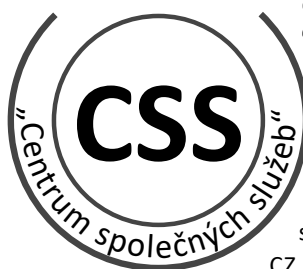
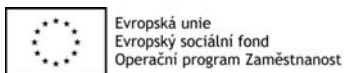
- V dubnu byla ukončena Virtuální univerzita 3. věku (VU3V), v květnu slavnostní promoci uzavřelo cyklus „Svět okolo nás“ osm studentek a jeden student z Blatenska. Stalo se po uzávěrce, proto se více dočtete v následujícím vydání SOBáčka. Další semestr VU3V bude zahájen první čtvrtek v říjnu.
- Ve středu 6. června se bude konat jednání Valné hromady SOB. Na programu bude mj. projednávání a schvalování závěrečného účtu SOBU za rok 2017. Na jednání VH SOB přijali pozvání pracovníci Ministerstva vnitra ČR, odboru dozoru, pracoviště České Budějovice, aby představitelé našich členských obcí seznámili s metodikami MV ČR a předali další potřebné informace.
- Na druhou polovinu června je připravena další vzdělávací akce, která je určena pouze pro účetní členských obcí SOB. Jedná se již o 6. část vzdělávání účetních členských obcí SOB v rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817. Lektorem bude opět Ing. David Vičar.
- V rámci uvedeného projektu se v březnu konalo vzdělávání pro představitelé členských obcí, škol z Blatenska v oblasti ochrany osobních údajů k nové právní úpravě, které známe pod zkratkou GDPR.
- Během měsíce června vyvrcholí přípravné práce na tradičním stolním kalendáři SOBU pro rok 2019. Naší snahou je, aby byl kalendář připraven do tisku v letních měsících a dostal se do distribuce nejpozději v době blatenské poutě.

Chcete-li o dění u Vás informovat naše čtenáře, napište nám. Chcete-li na své akce pozvat obyvatele a návštěvníky Blatenska, napište nám. Ukažte, jak žijete ve své obci, dokažte, že se umíte bavit. Podělte se o radost, kterou měli ti, kteří se na Vámi připravené akci bavili. Podělte se o dobré nápady. K tomu všemu slouží právě náš SOBáček. Nezapomeňte, že pozvánka na akci musí obsahovat odpovědi na otázky: co?, kdo?, kdy?, kde?, jak? popř. i pro koho? a proč? se bude dít.

Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího vydání, tentokrát červencového vydání je v pátek 29. června 2018.

Radka Vokrojová

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do červencového vydání
SOBáčka č. 63
je v pátek 29. 6. 2018.**

Základní informace o projektu CSS

Projekt „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017,

je novou aktivitou Svazu měst a obcí ČR.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková, tel.: 607 032 192,

e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová, tel.: 728 881 358,

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Michaela Vohryzková, tel.: 383 420 300,

e-mail: projektcss@blatensko.eu

Kancelář SOBu na adrese:

Na Tržišti 727, Blatná

Úřední hodiny:

Pondělí 8,00 – 11,00 12,30 – 16,00

Středa 8,00 – 11,00 12,30 – 16,00

Pátek 8,00 – 11,00

Filmové toulky Blatenskem

Letošní výtvarná soutěž pro žáky základní a mateřských škol z Blatenska v rámci projektu nejen o přírodě a nejen z Blatenska nesla pořadové číslo 15. Ano, výstava a soutěže „Příroda Blatenska“ dosáhly věku puberty. Jako správný teenager má své přednosti, nadšení i nedostatky. Jedná se o projekt, který SOB pořádá ve spolupráci s Městem Blatná, ZUŠ Blatná a CKVB popř. s dalšími subjekty. Věříme, že návštěvníci výstav a účastníci soutěží si najdou svůj úhel pohledu a přijmou přehledku Blatenska s nadhledem a pochopením. Například jako snahu o propagaci Blatenska a zapojení co nejširší veřejnosti do místních aktivit.

Všechna výtvarná díla inspirovaná filmem, přírodou a fantazií dětí jsou k vidění v prostorách komunitního centra až do konce června. Uvidíte nejen Šíleně smutnou princeznu, ale také Bílou paní, Křišťálek meč a mnoho dalších filmových postav, kostýmů a návrhů na nové filmy.

Téma sezony je film a to jak pro výstavní prostor v Komunitním centru Blatná (výstava Filmové toulky Blatenskem trvá do konce června), tak v době hlavní výstavní sezony v Městském muzeu Blatná („Kamera, klapka, jedém ...!“ ve dnech 9. 6. - 26. 8., otevřeno úterý až neděle v době 10,00 – 17,00 hod. Městském muzeu Blatná. Výstava o filmech točených na Blatensku, vernisáž výstavy 8. června od 17,00 h.).

Přijďte, uvidíte a jistě se potěšíte.

Radka Vokrojová
Bohumila Hoštičková

Obrázky z výstavy v KC

Dotace z PRV na Blatensku

Dne 13. 4. 2018 byl v rámci výzvy č. 2 Programu rozvoje venkova MAS Blatensko, o.p.s. ukončen příjem žádostí o dotaci v rámci opatření č. 19.2.1. s názvem Podpora provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje. K tomuto datu bylo zaregistrováno ve všech 5 vyhlášených fichích (opatřeních) celkem 20 žádostí s celkovou požadovanou dotací ve výši 8.686.501,- Kč.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Seznam přijatých projektů ve výzvě 2. PRV – Místní akční skupina Blatensko, o.p.s.

Číslo Fichy	Název žadatele	Název projektu	Místo realizace projektu
F1	Jaroslav Laňka	Pořízení zemědělské techniky - nákup lisu na kulaté balíky	Milčice u Čekanic
F1	Filip Kopáček	Nákup mechanizace do živočišné výroby	Hněvkov u Mačkova
F1	Václav Maňhal	Nákup zemědělské techniky	Podolí u Strakonice
F1	Miroslav Diviš	Modernizace vybavení	Láz u Radomyšle
F1	Miroslav Oulehle	Modernizace podniku - Miroslav Oulehle	Kocelovice
F1	Pavla Divišová	Pořízení vybavení	Láz u Radomyšle
F1	Polníček s.r.o.	Modernizace farmy Polníček s.r.o.	Pole
F1	Jitka Slavičková	Modernizace farmy J. Slavičková	Pole
F1	Tomáš Koželuh	Nákup rotačního žacího stroje	Myštice
F1	Václav Koblih	Nákup zemědělské techniky	Chlum u Blatné
F1	Zemědělské družstvo Bělčice	Modernizace zemědělství	Bělčice
F2	BIOAGRO Blatná, s.r.o.	Pořízení techniky na přepravu produktů k zákazníkům	Blatná
F3	Obec Myštice	Nákup drtiče/štěpkovače klestu	Myštice
F5	Martin Šustr	Rozvoj uzenařské výroby	Předmíř
F5	Michal Pojer	Pořízení stroje na zvedání břemen.	Blatná
F5	Miroslav Oulehle	Rekonstrukce a zateplení střechy garáže	Kocelovice
F5	Pavel Karban	Doplnění vybavenosti skiservisu	Blatná
F5	Václav Zdychynec	Modernizace zařízení	Blatná
F5	Veronika Vachulková	Pořízení vybavení kavárny	Blatná
F5	Vevera - centrum s.r.o.	Nákup laserového řezacího stroje	Myštice

Nyní probíhá administrativní kontrola a současně kontrola přijatelnosti žádostí. Poté proběhne hodnocení a výběr projektů, výsledky budou známy během měsíce června. Sledujte webové stránky www.blatensko.cz/mas/.

Vladka Kozáková
MAS Blatensko, o.p.s.

Lidé na Blatensku Josef Liška

Pokračování ze str. 1

Jejich syn Josef se narodil 1. června 1899 v Chobotě, v rodném domě Marie Prokopcové. Nedlouho po jeho narození odešla celá rodina za prací do vesnice Lom nedaleko Blatné. Do Chobota se Liškovi vrátili v roce 1905. Josef ve svých šesti letech začal navštěvovat obecnou školu v nedalekém Černívsku. Jeho otec Václav pracoval jako nádeník v okolních žulových lomech.

Josef Liška se svojí matkou Marií Prokopcovou kolem roku 1906

V Chobotě čp. 30 žili Liškovi společně s rodinou mého pradědy Josefa Prokopce, bratra Marie Liškové. Dne 1. září 1911 došlo v obci Chobot k ničivému požáru, při kterém zcela vyhořela polovina vesnice. Bydliště Prokopcových a Liškových čp. 30 vyhořelo toho dne do základů. Josef Liška se jako dvanáctiletý podílel společně se svým otcem Václavem a strýcem Josefem Prokopcem na obnově zničeného domova. Dle záznamů v kronice obce Chobot měla díky různým sbírkám a pomoci okolních obcí většina obyvatel Chobota do zimy alespoň provizorní střechu nad hlavou. Celková obnova obce však trvala několik dalších let

Další tragická událost zasáhla rodinu Liškových 8. dubna 1913. Toho dne zemřela ve věku pouhých 34 let na tuberkulózu Josefova matka Marie.

23. června 1913, necelé 3 měsíce po smrti první manželky, se Josefův otec Václav Liška znovu oženil. Jeho druhou manželkou se stala teta jeho první manželky, Josefa, rozená Prokopcová vdova po domkáři Václavu Kochovi ze sousedního stavení čp. 14 (61) v Chobotě. Václav Koch zemřel 26. června 1910 na zápal plic. Také čp. 14 bylo zcela zničeno při požáru roku 1911 a Josefa, která ze dne na den přišla o střechu nad hlavou, zde od té doby takřka živořila sama, se svými 7 dětmi, z nichž nejmladšímu byly pouhé 3 roky.

V roce 1913 ukončil Josef Liška povinnou školní docházku a po otcově druhém sňatku s Josefou Kochovou Prokopcovou se oba přestěhovali přes ulici do sousedního čp. 14. Josef zde získává nové příbuzné, především sedm nevlastních bratrů a sester. Již jako dítě byl Josef velmi zručný a často rád pomáhal v truhlárně svého strýčka v nedalekých

Josef Liška jako student, fotografie kolem roku 1926

Hudčicích. To se také odrazilo ve výběru jeho dalšího povolání. Po ukončení základní školy se Josef vyučil truhlářem.

10. března roku 1917 byl Josef Liška nucen narukovat do rakousko-uherské armády. Jako dělostřelec se účastnil 12. bitvy na Soči a se svojí jednotkou se pohyboval v okolí měst Tarviso, Villach a Ponteba.

Po skončení 1. světové války pracoval Josef Liška nějaký čas jako truhlář. Poté nastoupil na školu pro zpracování dřeva a v roce 1926 započal studium na Umělecko-průmyslové škole v Praze, kde byl žákem významného architekta a pedagoga Pavla Janáka. Po úspěšném absolvování studií v roce 1929 odmítl nabídku architekta Pavla Janáka, aby i nadále pracoval pro jeho projekční kancelář a vydal se na velmi nejistou cestu svého vlastního podnikání.

V roce 1930 koupil Josef Liška pozemek v pražské čtvrti Hrdlořezy od manželů Hruškových, rodičů jeho budoucí manželky Anny. S Annou Hruškovou se Josef oženil 28. dubna roku 1932 v kostele u svatého Jindřicha v Praze 2. V dubnu roku 1930 se Hruškovým narodil syn Karel. Ještě před svatbou s Annou Hruškovou započal Josef s výstavbou dílny své firmy nazvané Atelier pro architekturu a dekorace. Budova jeho dílny byla dostavěna a zkolaudována v roce 1934 na adrese Křivá ulice čp. 13 Praha XI Hrdlořezy. Manželství s Annou Hruškovou se rozpadlo po pouhých sedmi letech. Jejich syn Karel žil celý život v Praze a zemřel 8. října 1970.

Josef Liška vyráběl ve svém podniku především nábytek a různé dekorativní předměty dle vlastních návrhů. Také se věnoval návrhům obytných domů, kanceláří a interiérů. Navrhnul například interiér mezinárodní výstavy belgické krajky pro Umělecko-průmyslové muzeum v Praze.

Podnik Josefa Lišky se stal záhy velmi úspěšným a známým. Josef Liška měl mnoho kamarádů mezi nejvýznamnějšími umělci té doby. Mezi jeho zákazníky a známé patřila celá řada tehdejších malířů, sochařů a spisovatelů. Nábytek z ateliéru Josefa Lišky lze nalézt například v Kramářově vile nebo ve vinohradském sídle bratří Čapků.

Kromě nábytku a dalších předmětů Josef Liška navrhoval a vyráběl profily a rámy obrazů, ale také podstavce pod sochy pro své přátele z výtvarných kruhů. Mezi ně patřili například Emil Filla, Václav Špála, Jan Zrzavý, Jan Bauch, Václav Rabas, Jaroslav Šváb, Vincenc Beneš, Jaroslav Horejc, Jan Slaviček (syn Antonína Slavička), Bohumír Dvorský, Alois Moravec, František Tichý, Ota Bubeníček, Karel Štipl a mnoho dalších. Josef Liška se také projekčně podílel na instalaci jejich výstav.

Josef zaměstnával ve svém podniku několik desítek zaměstnanců různých profesí, obráběče kovů, zámečníky, truhláře, čalouníky a další. Ve svém podniku také zaměstnával mnoho svých příbuzných. Až do období počátku druhé světové války zde pracovala celá rodina jeho zemřelého strýce Václava Prokopce, obuvníka z Černívka čp. 17. Pracoval zde také jeho synovec Jindřich Prokopec z Chobota čp. 30 a truhlářem se v Liškově podniku vyučil také další z jeho synovců Jiří Prokopec, syn Vojtěcha Prokopce, kameníka z Paštík čp. 5.

Liškův podnik prosperoval bohužel pouze do roku 1948. Po takzvaném znárodnění byl jeho podnik komunistickým režimem v podstatě zlikvidován. Již kolem roku 1950 musel Josef svůj podnik opustit. Objekty, které vybudoval, mu sice ještě nějakou dobu patřily, ale sídlil v nich například Interiér národní podnik Praha, byla zde dílna pro vývoj dřevěných hraček Tofa a nadále se zde vyráběl také nábytek.

Část zaměstnanců Josefa Lišky na nádvoří jeho podniku 19. 2. 1943. Josef Liška uprostřed v bílém pláští

Zaměstnanci „rámrny“ v Mikulandské ulici, kolem roku 1950. Josef Liška druhý zprava

V průběhu let sídlily v tomto objektu ještě i další organizace.

26. září 1950 se Josef Liška oženil podruhé. Jeho manželkou se stala Ludmila Králová, narozená 6. dubna 1924. Ludmila se narodila jako druhé dítě ing. Františka Krále (bratr filozofa Josefa Krále) a Karly Králové roz. Krčilové (sestra Marie Moravcové, roz. Krčilové). Právě tato Marie Moravcová, teta Ludmily Králové Liškové ukrývala ve svém žižkovském bytě parašutisty z výsadkové skupiny Antropoid při přípravě atentátu na Reinharda Heydricha. Po prozrazení a příchodu zatýkáčích komanda do bytu Moravcových spáchala Marie sebevraždu, pomocí kapsle s jedem. Rodiče a celá rodina Ludmily Králové, budoucí manželky Josefa Lišky, byli poté v roce 1942 popraveni v koncentračním táboře v Mauthausenu spolu se skupinou 267 účastníků atentátu na Reinharda Heydricha. Ludmila poté vyrůstala sama se svým bratrem.

V roce 1945 byla Ludmila přijata na Akademii výtvarných umění. Nastupuje do ateliéru Karla Mináře a Jakuba Obrovského. Po dvou letech přestupuje na Vysokou uměleckoprůmyslovou školu k prof. Emilu Filliovi. Na přelomu let 1948–1949 v průběhu čistek na vysokých školách byla z VŠUP vyloučena a byla nucena odejít do výroby jako dělnice a později jako úřednice Československých státních drah. Po svatbě s arch. Josefem Liškou v roce 1950 začala používat umělecké jméno Linda Lišková.

I po roce 1950 se arch. Josef Liška snažil neustále pracovat. Ze svého podniku, který dlouhá léta budoval, byl nucen odejít. Bylo mu dovoleno provozovat pouze zakázkové rámařství v rámci Českého fondu výtvarných umělců. Nadále tedy pracoval jako vedoucí rámařské dílny při ČFVU v Mikulandské ulici. Rád cestoval, fotografoval, kreslil a maloval. Hodně četl a kamarádil se s mnoha nakladateli. Velmi rád měl také vážnou hudbu. Se svoji manželkou Lindou udržovali přátelské styky s mnoha nejvýznamnějšími umělci té doby. Ve svém ateliérovém bytě na Staroměstském náměstí čp. 16 pořádal Josef Liška pravidelné čtvrtední dny otevřených dveří pro své přátele malíře, sochaře a spisovatele. Mezi jeho nejlepší přátele patřili až do jeho smrti malíři Jan Bauch, František Tichý, Zdeněk Sklenář a sochař Jaroslav Horejz.

Dne 9. listopadu 1952 se Liškovým narodila dcera Eva. Přibližně dva roky po jejím narození se Linda Lišková vrací k malování. Její obrazy jsou od té doby k vidění na mnoha velmi úspěšných samostatných výstavách.

V Chobotě na zahradě čp. 14 (61). V pozadí je zachyceno čp. 30 (55). Uprostřed vlevo Václav Liška, uprostřed vpravo Josef Liška se svoji dcerou Evou. Fotografie z roku 1953

Josef Liška, návrh a realizace obývacího pokoje s jídelnou (kolem r. 1940)

Josefa Lišku to celý život táhlo do rodného Chobota a vždy se do této obce rád vracel. Často zde navštěvoval své příbuzné v čp. 14 (dnes 61), kde vyrůstal se svými nevlastními sourozenci, ale také svůj rodný dům čp. 30 (dnes 55). Často sem brával také svoji manželku Lindu a dceru Evu.

V roce 1960 byl Josefu Liškovi definitivně zabrán objekt jeho bývalé továrny. Definitivní znárodnění podniku, který vybudoval, nesl velmi těžce. Tato událost byla zřejmě i příčinou mozkové mrtvice, která ho postihla o vánocích roku 1960. I když Josef ochrnl na levou polovinu těla, žil statečně dál a neustále docházel do své milované rámrny. Ta byla stále v Mikulandské ulici v centru Prahy, později se přestěhovala do Kalininovy ulice na Žižkov a až po roce 1989 byla zrušena. Následující léta prodělal Josef ještě několik slabších mozkových příhod. Po té poslední, která ho postihla při jeho pobytu v Mariánských Lázních, ochrnl na celé tělo. Zemřel v Mariánských Lázních 14. 7. 1966. Ještě před svou smrtí kladl na srdce své manželce Lindě, aby se za každou cenu pokusila zachránit jeho podnik.

Dle vyprávění Josefovi dcery Evy Liškové v období po znárodnění otcova podniku již Linda Lišková manželův bývalý podnik nenavštívila a pokoušela se k tomu přesvědčit i Josefa. Dvacet let po Josefově smrti si jeho manželka a dcera myslely, že je Josefova dílna zbouraná. Na tuto budovu byl skutečně vydán demoliční výměr a část budovy byla ubourána kvůli výstavbě sídliště Chmelnice. V roce 1990 byl u Liškových na návštěvě sochař Josef Klimeš. Hovor se stočil na dílnu Josefa Lišky a to, že zřejmě již neexistuje. Jaké bylo překvapení matky a dcery, když jim sochař Klimeš sdělil, že jeden z jeho přátel má v budově bývalého Liškova podniku dílnu, kde mu odlévá sochy a na arch. Lišku si ještě pamatuje. Trvalo dva roky, než byl objekt rodině Liškových navrácen. Objekt bývalé Liškovy dílny má dnes adresu V Okružní 2159, Praha 3, Žižkov. Budova je přístupná pouze z ulice V Okružní, původní vchod přístupný z ulice Křivá byl ubourán při výstavbě bytových domů. Na místě dalšího Josefova pozemku, který koupil od Hruškových v roce 1949 a přeměnil ho na zahradu, dnes sídlí firma Auto Jarov. Manželka Josefa Lišky Linda zemřela 19. října 2008.

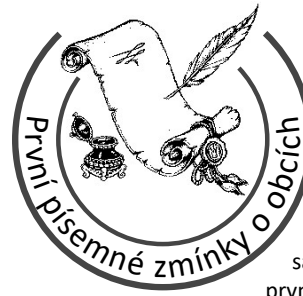
Připravil: Petr Jícha

Zleva: Linda Lišková, Václav Liška a Karel Liška (syn Josefa Lišky a Anny Hruškové). Fotografie pořízena v Chobotě čp. 14 kolem roku 1950

Zdroje:

Sbírka matrik Státní oblastního archivu v Třeboni
Soukromý archiv arch. Evy Liškové
Soukromý archiv autora
Kronika obce Chobot 1910–1945

Obec Myštica a její místní části

Dvořetice

Ačkoli jsou dnes Dvořetice (dříve též Dvoretice) nevelkou osadou čítající čtrnáct popisných čísel, byly v minulosti samostatným šlechtickým statkem. Jeho prvním známým držitelem, s nímž se pojí

i nejstarší známá písemná zmínka o vsi, byl Přibík

čili Přibyslav („Przibiconis de Dworzeticz“), který roku 1359 vystupuje vedle Ješka, Hynka, Sezimy, Ctibora a Jana z Mirovic, Hrdoně a Albery z Nestrašovic, Zdeňka, Přibíka a Hrzka z Tušovic a Smila z Němčic jako patron mirovického kostela. Ve stejné situaci je připomínán ještě roku 1377 spolu s bratrem Oldřichem řečeným Plachý („Vlrici dicti Plachi, Przibislai fratrum de Dworzeticz“). Zřejmě též Oldřich prodal roku 1384 poplužní dvůr, tři selské usedlosti a půl mlýna ve Dvořeticích s ročním platem za 80 kop grošů Pavlíkovi z Letů. Na správné zaknihování transakce měli dohlédnout jako takzvaní *zprávci* Oldřichovi sousedé Předota z Buzic a Ješek z Lažan. Pavlík, který se po zisku nového zboží začal psát též „z Dvořetic“, pocházel z rodu Radkoviců z Mirovic, jejichž erbem byly zkřížené široké motyky, zvané *kratce*, a to ve štítu i v klenotu nad helmou. Takové znamení vidíme kupříkladu na Pavlíkových pečetích z let 1397 a 1404. O tomto šlechtici je dále známo, že v roce 1398 odpíral u dvorského soudu v Praze svolání královské odúmrťi na věno jistě paní Dobry, pojištěné na Dvořeticích.

V roce 1412 je jako svědek dohody mezi paštickým farářem Janem a Buškem z Buzic o desátky, mimo jiné též z dvořetického mlýna, připomínán rovněž Vyšemír z Dvořetic. O dva roky později byla u dvorského soudu v Praze povolána odúmrť na majetek v Zalužanech, Dvořeticích a Mirovičkách po Janovi řečeném Žák z Dvořetic. Je tedy pravděpodobné, že ves byla rozdělena mezi několik šlechtických držitelů, stejně jako tomu muselo být již na sklonku předešlého století.

Z následujícího dlouhého období nemáme o Dvořeticích žádné zprávy. Ve druhé polovině 16. století patřila ves Muchkům z Bukova na Tchořovicích. Volf Muchek odkázal posledním pořízením, učiněným 9. 9. 1588 na tchořovické tvrzi v přítomnosti Jana Čabuzského z Prostého na Lnářském Málkově, Alexandra Záborského z Brloha na Kadově a Přibíka Dlouhovského z Dlouhé Vsi, Dvořetice spolu s Vahlovicemi k doživotnímu užívání své manželce Kateřině Nebílovské z Drahozby. Po její smrti přešly na syna Adama Muchka z Bukova, který je jako jejich majitel připomínán roku 1615. V roce 1654 byly stále samostatným statkem, který patřil Anně Sobětické ze Sobětic, rozené Muchkové z Bukova, pravděpodobně Adamově dceři. Ve Dvořeticích samotných byl nově usedlý rolník Šimon Kopáček a domkář Prokop Provazník. Tři grunty – Tidalovský, Šafařovský a Turkovský – byly bez hospodářů a zpustlé, posledně jmenovaný úplně. Jejich polnosti užívala vrchnost ke svému dvoru.

Anna Sobětická odkázala statek roku 1672 svým dětem Adamu Maxmiliánovi, Václavovi, Ludmile Františce, Kateřině a Salomeně Maxmiliáně Sobětickým, kteří ho roku 1673 převzali a záhy prodali k sousednímu panství Drahenice. Tamější vrchnost zrušila zbývající poddanské usedlosti a přeměnila veškerou půdu na dominikální, obhospodařovanou z panského dvora. V polovině 18. století k němu patřilo 235,2 strychů polí, 10 strychů pastvin a luk na 48 vozů sena a otavy. Řadil se tak k větším dvorům drahenického panství. Ještě v roce 1788 byl ve Dvořeticích pouze hospodářský dvůr. Ten ale vrchnost v první polovině 19. století zrušila (roku 1915 z něj zbývaly již jen zříceniny sýpky) a na jeho pozemcích postupně vzniklo několik dominikálních domků. V roce 1840 jsou Dvořetice uváděny jako samota (*Einschicht*) s třinácti domky, ležící na katastru Vahlovic.

Kožlí

Sledovat dějiny této vsi, nazývané v 17. století též Kožlíčko, je problematické, neboť v relativně nevelké vzdálenosti od sebe se nachází hned tři vsi téhož jména. Je to ještě Kožlí, rozlišované dnes přívlastkem „u Čížové“, kde se dosud dochovala renesanční tvrz, a Kožlí ležící necelé 2 km západně od Orlíka. První známá písemná zmínka, kterou lze bezpečně spojit s naším Kožlím, pochází z roku 1444 a týká

V Praze
Milý pane architektke!
Posílám míry obrazů ve falci. Prosim Vás, ale aby ten rám více jak kam. obrazu nepříkryl. Do rámu dejte 1/2 cm obrazu bílou plochu, tedy počítejte s tou vložkou. U těchto malých formátů je škoda každého milimetru, který se přikryje. A prosím, udělejte to pokud možno, brzy, no jak jsme o tom mluvili.
Srdečně Vás zdraví
V Špála.
(míry na druhém listu)
Praha - 3/6 1944 -

Dopis a objednávka rámu od akademického malíře Václava Špály z 2. června 1944

Přepis textu dopisu:

„Milý pane architektke!

Posílám míry obrazů ve falci. Prosim Vás, ale aby ten rám více jak 1/2 cm obrazu nepříkryl. Do rámu dejte 1/2 cm bílou plochou vložku, tedy počítejte s tou vložkou. U těchto malých formátů je škoda každého milimetru, který se přikryje. A prosím, udělejte to pokud možno, brzy, no jak jsme o tom mluvili.

Srdečně Vás zdraví

V Špála.

(míry na druhém listu)

Praha - 2/6 1944“

Milý pane architektke,
v příloze Vám posílám rozměry rámu (vlastně obrazů) a sice na francouze a na ty dřevěné č. II. – Z těch číslo I. udělejte všechny ty, které jsem už Vám kdysi míry dal, takže tyto zde v příloze neuvádím. Ty číslo II. prosím nazlatě tak, jak jste si poznamenal na náčrtku podle vzoru u mne.
Pojeďte teď chvilku ven a až se vrátím tak Vám napíši.
Těším se na rámy – už mám do nich hotové obrazy
Srdečně Vás zdraví
Emil Filla
Praha XVIII
Lomená 12
Tel. 706-14
8. 8. 1948“

Dopis a objednávka rámu od malíře Emila Filly z 8. srpna 1948

Přepis textu dopisu:

„Milý pane architektke,

V příloze Vám zasílám rozměry rámu (vlastně obrazů) a sice na francouze a na ty dřevěné č. II. – Z těch číslo I. udělejte všechny ty, které jsem už Vám kdysi míry dal, takže tyto zde v příloze neuvádím. Ty číslo II. prosím nazlatě tak, jak jste si poznamenal na náčrtku podle vzoru u mne.

Pojeďte teď chvilku ven a až se vrátím tak Vám napíši.

Těším se na rámy – už mám do nich hotové obrazy

Srdečně Vás zdraví

Emil Filla

Praha XVIII

Lomená 12

Tel. 706-14

8. 8. 1948“

Karikatura od malíře Františka Etzeka (nápis: rámy všeho druhu nábytek pro lepší prábytek včetně návrhů)

Josef Liška na karikatuře Franze Wotruby rok 1940

• ATELIER A VLASTNÍ DÍLNY PRO BYTOVÝ A UMĚLECKÝ PRŮMYSL

ARCH-JOSEF LIŠKA,

PRAHA XI. - HRDLOŘEZY
• KNĚŽSKÁ LUKA

TELEFON: ATELIER 35113

se poplužního dvora, který patřil Janovi, synu Pavlovi, a v jisté době rovněž Vavřinci z Pamětic. Držitel dvora byl manem ke královskému hradu Zvíkovu. Podléhal manovi v nedalekých Strážovicích a v případě potřeby se musel na hrad dostavit s brněním, vyzbrojen kuší s heverem. V roce 1557 tu sídlil man Jan Kyselice, jehož příbuzným byl patrně Václav Kyselice, držitel manského dvora v blízkých Minicích.

Zajímavá zpráva o Kožlí pochází z roku 1487 a týká se rybníka, který zde zřídil jistý Tomek z Maleva na pozemku zakoupeném od nejmenovaného poddaného pana Bohuslava z Kestřan. Protože rybníkem zatopil i louku příslušející ke zvíkovskému manství, byla sjednána dohoda mezi Bohuslavem ze Švamberka na Zvíkově a Václavem z Kestřan, stávajícím majitelem pozemku, na němž rybník vznikl, o náhradě ve výši 20 kop grošů. S rybníkem, tentokrát Střížovickým (Labuť), budovaným od roku 1492 Zdeňkem Lvem z Rožmitálu na Blatné, jímž byly zatopeny rovněž pozemky obyvatel Kožlí, souvisí smlouva o vyrovnání mezi blatenským velmožem a Jindřichem ze Švamberka na Zvíkově z roku 1503.

Zatímco v 15. století muselo být Kožlí nějakou dobu rozděleno nejméně mezi dva majitele, ve století následujícím patřilo ke Zvíkovu již zřejmě celé. V roce 1577 ho Kryštof ze Švamberka prodal za 650 kop míšeňských grošů svému úředníkovi Erazimu Gynterovi z Moren († 1589), bydlícím v Miroticích, a ten zde hned zapsal dluh 250 kop grošů své manželce Anně z Bukovan. Při této příležitosti je ves poprvé blíže specifikována jako „Kožlí u Myštic ležící“. Dne 9. 10. 1600 pak uzavřel Erazimův syn Kryštof Gynter z Moren smlouvu s Vilémem Vrabským z Tlukous z Vrabí na Drahenicích a ves s poplužním dvorem a krčmou mu za 500 kop míšeňských grošů prodal. Nový majitel připojil Kožlí ke statku (posléze panství) Drahenice, jehož součástí zůstalo až do konce patrimoniální správy.

V roce 1654 byly ve vsi čtyři grunty osazené Kateřinou Tyrolkou, Jiříkem Kolářem, Matějem Starým a Havlem Polákem, který přišel nově, a dva domkáři – Jiřík Jabulka a Martin Krčmář, jenž podle příjmení provozoval místní hospodu. V polovině 18. století je v Kožlí uváděna kovárna, krčma a panský ovčín, roku 1840 čtrnáct domů se 106 obyvateli, o samotě ležící hostinec „Drtina“ s kovárnou a dále mlýn „Kostřata“ s pilou.

Laciná

Tato ves vznikla až po polovině 17. století. Podle P. Jana Pavla Hilleho stála v jejích místech původně kovárna, pak byl založen hostinec a při něm dominikální ves, která snad nahradila zrušenou osadu Dvořetice. Jako počátek její existence se uvádí rok 1687, zdá se ale, že nejméně dvě poddanská obydlí tu musela být již o deset let dříve. V matrikách farnosti Blatná, k níž ves náležela, najdeme k 26. 9. 1677 záznam o křtu Václava, syna Jakuba Jelínka z Laciné, a o několik málo dní později (3. 10.) o křtu Jiřího, syna Martina Bečváře odtudž. Rok 1677 tudíž můžeme s patřičnou opatrností pokládat za datum první zjištěné písemné zprávy o sídelní jednotce s názvem Laciná. Hostinec sám je zmiňován roku 1681, kdy ho provozoval šenkýř Matouš, jemuž se zde tehdy narodila dcera Kateřina. Roku 1696 zase vystupuje Anna Černá, šenkýřka z Laciné jako svědek u křtu Apoleny, dcery Jiříka Procházky, kováře z Labutě, obdývaném v Pohoří.

V roce 1713 bylo ve vsi již sedm domů, v polovině téhož století též jeden tkadlec a kovář, při prvním státem nařízeném číslování domů roku 1770 šestnáct popisných čísel. Na sklonku patrimoniálního období se zde uvádí 138 obyvatel v 23 domech včetně mlýna (Nový mlýn) poddaného do Blatné a hospody.

Myštica

Pokud je známo, připomíná se ves Myštica v písemných pramenech poprvé roku 1348, kdy ji král Karel zapsal ve 150 kopách českých grošů hofmistru své manželky Blanky z Valois, rytíři Hugovi z Dornštejna, pravděpodobnému zakladateli hrádka Křikava nad Černívskem. Jeho potomkům pak náležela téměř až do husitských válek. Jindřich, syn Kolmana z Křikavy, věnoval roku 1409 černívskému faráři Janovi na sloužení mší plat ve výši 1 kopy a 42 grošů ze vsi Myštic („in Myszycze“). Týž Jindřich prodal 30. 5. 1418 ves „Mysszycze“ s platem, mlýnem, ves Černívsko a takzvanou Velikou louku pod Zaroždicí (zaniklý dvůr a patrně i ves) za 137 kop pražských grošů Petru Zmrzlíkovi ze Svojšína na Orlíku. Zda pak ves příslušela k orlickému panství, není jisté. Při jeho prodeji Malovcům roku 1514 zmiňována není. Teprve z roku 1598 máme doklad,

že patřila k panství Blatná, což trvalo až do zrušení patrimoniální správy. Na sklonku 16. století zde byly čtyři grunty (Jana Vylity, který záhy získal Vavřinec Šindelář, Pavla a Jana Kulíků, Jana Šlosara a Adama Vlka) a dva mlýny (Petra Kulíka a Václava Kulíka). Ve vsi se též nacházela panská hospoda (zvaná Labuť podle své polohy pod hrází stejnojmenného rybníka), jejíž patrová budova se řadí k nejstarším dochovaným stavbám svého druhu v našem regionu.

Po nahrazení vrchnostenské správy volenou samosprávou se Myštica staly součástí politické obce Vahlovice, zahrnující ještě Dvořetice, Lacinou, Skaličany (osamostatnily se roku 1876), Střížovice, Chobot (přesněji deset čísel popisných z této vsi) a Nevželice. Rozhodnutím ministerstva vnitra č. 33587 z 11. 8. 1919 byla tato obec, v té době největší na Blatensku, rozdělena na dvě samostatné obce – Vahlovice s Dvořeticemi a Lacinou a Myštica s Chobotem, Nevželicemi a Střížovicemi. Po první světové válce rovněž došlo ke změně názvu obce z původního „Mištica“.

Nevželice

Nevželice vlastně nebyly nikdy vsí, nýbrž jen sídelní jednotkou. Přesto je první známá písemná zmínka o nich poměrně raného data. Najdeme ji v listině z 6. 2. 1475, kterou Zachař z Říčan na Štěkni a jeho syn Mikuláš převádí Martinovi, faráři v Radomyšli a jeho nástupcům na grunt rychtáře Vaňka v Nevželicích („Newzeliczch“) roční plat ve výši 1 kopy grošů, který jejich strýcové Karel a Bušek z Říčan a Cehnic prodali na jednom lánu svého poddaného Vaníka v Cehnicích dne 8. 5. 1419 strakonickému měšťanu Svaškovi a ten ho postoupil tehdejšímu radomyšlskému faráři Mikulášovi na sloužení mší za svého syna Petra, rychtáře v Radomyšli. Poněkud složitější transakce dala vzniknout tvrzení, že nejstarší zpráva o existenci Nevželic spadá právě do roku 1419, což je ale mylné, neboť toto datum se týká Cehnic.

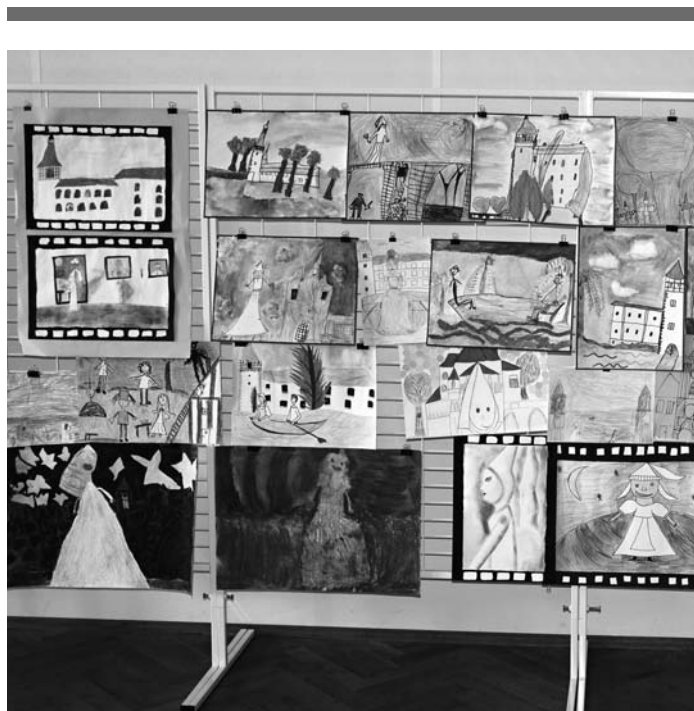
Z roku 1534 máme zajímavou zprávu, že jistý Jan „z Neusulic“ koupil za 150 kop pražských grošů od Martina Pateckého, svobodníka z Lučkovic, jeho poplužní dvůr v Mišovicích. Po shoření desk zemských byl zápis o prodeji roku 1543 obnoven.

Nejpozději od roku 1598 se Nevželice uvádí jako součást panství Blatná. V té době zde byly dva grunty. Na prvním hospodařil Jan Šoun, a když zemřel, provdala se jeho vdova Kateřina roku 1600 za Jana Hrubého, bratra Štěpána Hrubého, jemuž patřil druhý grunt. Blatenská vrchnost zde měla ovčín.

Roku 1850 byly Nevželice začleněny do politické obce Vahlovice. Součástí obce Myštica jsou od roku 1919.

Vladimír Červenka

(příště o místních částech Myštic: Ostrov, Střížovice, Svobodka, Vahlovice, Výšice)

Obrázky z výstavy v KC

Odešel Dr. Václav Skuhravý, entomolog světového jména

Narodil se v Kadově 1. dubna 1928 a je ironií osudu, že skonal právě v den svých 90. narozenin. Po pětiletém pobytu na základní škole ve vesnické trojtřídce chodil v letech 1939-1947 do Reálného gymnázia v Příbrami. Již tehdy se zajímal o přírodopis a o prázdninách navštěvoval Hydrobiologickou stanici za rybníkem Pálencem, kde pobývali výrazné osobnosti české biologie, profesori Karel Schaferna, Bohuslav Fott, Walter Černý a zejména Julius Komárek, který jej přivedl k entomologii. Na tehdejší Biologické fakultě UK v Praze, po studiích zoologie, botaniky a zeměpisu pak Václav získal v roce 1951 doktorát přírodních věd za práci o bekyni mnišce, obávaném škůdci lesních porostů, a následně se stal asistentem profesora Julia Komárka v Ústavu všeobecné a pokusné zoologie UK.

Ještě před nedávnem byl posledním žijícím entomologem, který stál v roce 1954 u zrodu prvního samostatného entomologického vědeckého pracoviště v naší republice, Entomologické laboratoře ČSAV. Tato laboratoř se záhy transformovala na Entomologický ústav ČSAV, dodnes existující jako součást Biologického centra Akademie věd ČR v Českých Budějovicích. Od počátku se výrazně podílel na vědecké koncepci Entomologického ústavu, v němž vybudoval ekologické oddělení, které pořadu let vedl, tedy plných 50 let byl jeho prominentním pracovníkem. Zabýval se především studiem hmyzích společenstev polních a lesních kultur a byl nesmírně produktivní. Uveřejnil mnoho knižních publikací a vědeckých prací z oblasti aplikované zemědělské a lesnické entomologie a ekologie a to jak u nás, tak v zahraničí.

Významným příspěvkem v oblasti zemědělské entomologie, který měl pozitivní dopad na životní prostředí, byla jeho dlouholetá snaha o snížení používání pesticidů proti škůdcům, jako třeba u mandelinky bramborové, kdy na základě výsledků výzkumu, byly chemické zásahy proti škůdci sníženy na jednu čtvrtinu a množství residuí DDT a HCH v půdě kleslo o 70-80%.

Jeho vědecká práce a zásluhy o rozvoj aplikované entomologie byly oceněny stříbrnou plakétou Gregora Mendela (1988), stříbrnou plakétou J. E. Purkyně (1991), dále např. medailí České zemědělské akademie věd a Pamětní medailí Ctibora Blattného. Významně přispěl k rozvoji aplikované entomologie u nás i ve světě.

Čest jeho památce!

Připravila Jiřina Kočovská,
Kronikářka obce

Význam osobností ve vědě 2

Vážení čtenáři SOBáčku,

v minulém čísle jsem se rozepsal o významu osobností ve vědě. Kromě jiného jsem zavzpomínal i na svého již nežijícího kolegu prof. Karla Beneše. V tomto čísle jsem se už chtěl věnovat několika novinkám z vědy. Ale zastihla mne stále ještě novinka, která je taky z vědy, jen je poněkud jiného charakteru, než jsem měl původně na mysli. A týká se také jedné z výrazných vědeckých osobností, která má navíc vztah k našemu regionu. Dne 1. dubna tohoto roku zemřel RNDr. Václav Skuhravý, CSc., významný vědec z Entomologického ústavu (Biologické centrum akademie věd ČR v Českých Budějovicích). Byl sice od roku 2004 v penzi, ale vědě se věnoval dál. Dr. Skuhravý se narodil v Kadově, proto tedy ten vztah k našemu regionu. V Entomologickém ústavu pracoval neuvěřitelných 50 let a to byl nedávno posledním ze spoluzakladatelů Entomologické laboratoře ČSAV v Praze, ze které v roce 1954 vznikl právě tento ústav. Za tu dlouhou dobu pracoval (dlouhá léta jako vedoucí ekologického oddělení) na mnoha významných výzkumných úkolech, týkajících se polních entomocenóz. Významné bylo například jeho studium mandelinky bramborové, které vedlo k realističtějšímu pohledu na tohoto škůdce. Později se věnoval i lesním škůdcům (bekyně mniška, obaleč modřínový, lýkožrout smrkový). Z jeho práce vznikla řada důležitých výsledků a z nich plynou-

cích doporučení pro praxi. Jako příklad bych vzpomněl to, že byl mezi prvními, kdo použil feromonové lapače ke kontrole bekyně mnišky v našich lesích. S manželkou Marcelou, rovněž významnou odbornicí, uveřejnil přes 100 vědeckých publikací o rozšíření a ekonomickém významu bejloemek. Pozoruhodné bylo, kolik evropských států spolu navštívili a rozšířili tak znalosti zoogeografie této skupiny. Jeho vědecké dílo je rovněž pozoruhodné, je autorem nebo spoluautorem více než 300 vědeckých prací. Podílel se také na 14 knižních publikacích. Kromě vlastního výzkumu se zabýval rovněž historií i současností entomologie v Čechách. Proto byl vyhledávaným autorem článků k jubileím (a také k úmrtím) řady českých vědců.

Dr. Skuhravý byl klasický badatel aplikující výsledky svých výzkumů do praxe. To mu umožňovaly obrovské vědomosti o přírodě. O jeho odborné práci je toho známo naštěstí mnoho a je to také předmětem nekrologů, které se teď objevily. Já bych chtěl na Venouška (jak jej všichni, kdo ho znali, oslovovali) vzpomenout jako na člověka. Poprvé jsem se s ním seznámil v roce 1973, kdy jsem nastoupil jako odborný asistent do Entomologického ústavu, který byl roztroušen na sedmi místech Prahy. Oddělení toxikologie hmyzu, ve kterém jsem pracoval, sídlilo ve Viničné ulici v prostorách Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Venouškovo ekologické oddělení bylo o pár dveří dál než to naše. Byl jsem mladý, sebevědomý adept vědy, plný elánu a energie připraven se vrhnout do víru výzkumů. Venoušek mne zaujal hned svým přátelským postojem. Fascinoval mne jeho charakteristický hlas a rozvázný styl mluvy. Působil velmi seriózně. Tak jsme ho také všichni znali z jeho četných vystoupení na nejrůznějších vědeckých akcích. Například na celoustavních seminářích, které tehdy na konci roku organizoval ředitel ústavu akademik Vladimír Landa. Na těchto seminářích (účast na nich byla povinná, což dodnes považují za velký klad) postupně představovala jednotlivá oddělení ústavu svoje výsledky, takže jsme všichni věděli, na čem kdo pracuje (což už dnes není tak běžné, stejně jako znát všechny pracovníky této instituce). Naše cesty se brzy rozešly, neboť se naše oddělení odstěhovalo do renovovaného středověkého statku Šalamounka v Košířích, což bylo místo od Viničné ulice značně vzdáleno. No a pak jsme se záhy přesunuli do nového ústavu v Českých Budějovicích. Venoušek Skuhravý byl velmi respektovanou vědeckou osobností. Ačkoliv jsem byl spíše laboratorní experimentální entomolog (jak se u nás říkalo „bílý pláště“), uznával jsem Venouškův „terénní“ výzkum (Venoušek patřil k těm, jimž se u nás říkalo „zelený pláště“) založený na hluboké znalosti přírodních procesů. Rád bych vzpomněl ještě jednu stránku Dr. Skuhravého. Byl velmi společenský a dříve nechyběl ani na velkých setkáních více společenského než vědeckého charakteru. Byl také básníkem a ne ledajakým. Rád přednášel svoje oslavné básně k nějakému výročí některého ze spolupracovníků nebo k výročí ústavu. A co bylo pro něho velmi typické, ty básně psal v hexametri. Tedy ve formátu nerýmovaných veršů typických pro antiku. Neznám nikoho jiného, kdo by takto tvořil.

Ještě jednu vzpomínku k vědě. Pět let před mým odchodem do důchodu dostala skupina vědců, jejímž jsem byl členem, velký grant z MŠMT. Týkal se výzkumu klíněnky jirovcové. Tou se v té době také zabýval Venoušek. Nezištně nám poskytl některé svoje výzkumné materiály a pak s námi dokonce připravil poster pro zahraniční konferenci. Posléze jsme společně publikovali vědeckou práci. To byla naše poslední profesní spolupráce.

Venouška jsem naposledy potkal v Českých Budějovicích na půdě Entomologického ústavu, kam přijel na návštěvu z Prahy, loni v létě. Šel už velmi pomalým krokem podporován svojí nerozlučnou manželkou Marcelou. Poklábosili jsme snad půl hodiny, zatímco se u nás zastavovali kolemjdoucí kolegové, kteří se s ním chtěli pozdravit. Bude mi chybět, nám všem bude chybět. Zapomenout na něj nelze, byl příliš velká

Václav Skuhravý v době, kdy byl mladým vědeckým pracovníkem v Praze

© Entomologický ústav, Biologické centrum AV ČR

osobnost. A zůstalo po něm mnoho práce. Nesmazatelně se zapsal do bohaté historie ústavu.

A teď bych chtěl krátce okomentovat dvě novinky, o kterých se právě v těchto dnech velmi často mluví. Českou republiku zaplavil pyl. Tuto zprávu najdete v novinách, mluví se o ní v rozhlasu, televizi. Uprůměrně řečeno, pyly se objevují v určitých obdobích roku každoročně. Obvykle si jich nikdo nevšimne, ale ta letošní situace je unikátní. Díky klimatickým podmínkám, kdy vykvetly stromy v kratším časovém období než obvykle a souhrně dalších přírodních událostí tu máme najednou pylů a ažaž. Jsou všude. Ale už končí tato doba a pylů bude méně. My alergici jsme si letos užili. Jako mikroskopik musím konstatovat, že pyly patří k jedněm z nejestetičtějších biologických objektů. Především ovšem v mikroskopech elektronových.

Druhá novinka je takovou odbornou kuriozitou. V depozitářích Národního muzea v Praze se 150 let ukrývaly zkameněliny stonku suchozemské rostliny, jejíž stáří je 432 milionů let. Fosilii původně našel u Loděnice (Berounsko) slavný francouzský paleontolog Joachim Barrande. Fosilie byla determinována jako řasa nejasného zařazení a uložena v depozitáři. Byla „znovuobjevena“ až v roce 2011 před rekonstrukcí historické budovy. Mimořádně významným faktem je to, že fosilní rostlina je důkazem, že tehdejší suchozemská flóra už byla schopna produkovat kyslík. Musela tedy mít zelenou barvu. Protože o tom naši vědci informovali vědeckou veřejnost v časopise Nature Plants je tato skutečnost mimořádně důležitá. A proč se o tom zmiňují? Celý tento příběh ukazuje, jak i ve vědě občas hraje úlohu náhoda. Stačilo málo a zkamenělina zůstala neodhalena mezi mnoha dalšími nálezy deponovanými v depozitáři. A já, který studuje fosilní hmyz v jantaru (už jsem o tom také jednou v SOBáčku psal), si uvědomuji, kolik asi důležitých fosilií ukrytých v jantaru zmizí při jeho zpracování na šperky a jiné předměty. Třeba takový šperk zdobí nějakou dámu, aniž by tušila, že má na hrudi výjimečnou vzácnost. Ale tak už to na tomto světě chodí.

Krásné vrcholné jaro přeji, čtenáři SOBáčku.

František Weyda, Přírodovědecká fakulta
Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
květen 2018

Purkyňovy buňky

Velké nervové buňky (neurony) v kůře mozečku. Buněčnou teorii formuloval český fyziolog, anatom, biolog, básník a filozof Jan Evangelista Purkyně v 19. století.

Známe také Purkyňova vlákna v srdci, Purkyňovy obrázky, Purkyňův jev a řadu dalších útvarů a jevů, které nesou jméno

tohoto velkého muže.

Český fyziolog, anatom, biolog, básník a filozof Jan Evangelista Purkyně se narodil 18. prosince 1787 na zámku v Libochovicích. Jeho otec byl správcem tamního panství. Zemřel, když byl Jan ještě malý chlapec.

V jedenácti letech odešel Jan Evangelista Purkyně za vzděláním k piaristům do Mikulova a později vstoupil do piaristického řádu. Možná v tom viděl šanci stát se učitelem a věnovat se vědě, brzy ale řád opustil a odešel do Prahy. Studoval na pražské lékařské fakultě a živil se jako vychovatel v šlechtických rodinách. Láhalo ho nejen vědecké poznání, ale projevil i umělecké nadání, psal básně a toužil vydat se na dráhu spisovatelem.

Disertační práci na téma O zření v ohledu subjektivním obhájil roku 1818 a stal se asistentem na pražské lékařské fakultě. Marně se ucházel o profesuru, kvůli jeho vlasteneckým názorům mu nebyla udělena. Nakonec získal místo na univerzitě v tehdy pruské Vratislavi. Přímluvcem byl sám Johann Wolfgang Goethe. I když ze strany kolegů byl zprvu přijímán chladně, nelibě nesli, že na jejich fakultě přednáší učenec z Rakouska, brzy si díky svým vynikajícím vědomostem a vlídnému a skromnému chování, získal i srdce svých odpůrců.

V roce 1837 se Jan Evangelista Purkyně účastnil sjezdu německých přírodovědců a lékařů v pražském Karolinu a přednesl tam veleslavný příspěvek na téma O živočišných tkáních složených z buněk s jádry. To byl jeho nejvýznamnější objev a touto prací Purkyně formuloval buněčnou teorii, když jako jeden z prvních vědců na světě přisoudil buňkám jejich stěžejní význam pro život a zařadil se tak mezi spoluzakladatele cytologie.

Jako jeden z mála českých vědců té doby Purkyně přijal Darwinovu evoluční teorii. V práci O spánku, snech a stavech příbuzných zdůraznil osvěžující a léčivou funkci snů pro duševní rovnováhu, čímž předjal budoucí úvahy Freudovy i Jungovy. Studoval mikroskopický vývoj kostí, zubů a pohlavních orgánů. Zabýval se vývojem slepičího vejce před líhnutím, fyziologií lidské mluvy. Pozoroval a popsal kožní kapiláry, čímž položil základ daktyloskopie. Podle vlastních nákresů nechal vyrobit takzvaný kinesiskop – kotouč zobrazující animovanou sekvenci práce lidského srdce, který je možno považovat za předchůdce kinematografu.

Také básnické tvorbě zůstal věrný po celý život a stal se také významným překladatelem poezie Friedricha Schillera a Torquata Tassa.

Ve Vratislavi ale postihla Jana Evangelistu životní tragédie. Na epidemii cholery zemřela jeho milovaná žena a dvě dcery. Zbyli mu dva synové. Starší Emanuel se stal přírodovědcem, mladší Karel vynikl jako malíř.

Roku 1850 se Jan Evangelista Purkyně vrátil na pražskou lékařskou fakultu a dočkal se mnohých poct. Několik dní před smrtí byl dokonce povýšen do rytířského stavu. Zemřel 28. července 1869.

Dostupné na <http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov>

Fichtl a kozí dech. Retro legenda, která vychovala několik generací motoristů

První ujeté metry každého motoristy začínají za domem na polní cestě nebo na chatě. A bývalo to právě na „fichtlu“: Jawě 20, 21 nebo 23 Mustang. Sledujte cestu od pařezu k fichtlu. Proč se mu tak vlastně říká?

Rozhodnutí vyrábět malé motocykly přišlo už po druhé světové válce. Na malé padesátce se ale začalo pracovat až v roce 1953. O rok později byl vyroben první exemplář. Nejstarším typem Pionýru je Jawa 550 „pařez“ (podle tvaru sedla). Z té později vzniká 555 a pak 05, už velmi podobná Pionýru.

Změny na typu 20 z roku 1963 byly jen kosmetické: výkon stoupl ze 3 na 3,5 koně, upravena byla převodovka a nový karburátor Jikov. Typ 21 Sport měl navíc jen rovná říditka s hrazdou a místo plechových krytů klasické stupačky.

Proč se mu říká fichtl? Ve 30. letech byly daňově zvýhodněné maloobjemové motocykly. V řadě z nich byl montován motor německé značky Fichtel & Sachs. A tak se pro všechny vžilo označení „fichtl“. Po válce se ale daňové zvýhodnění redukovalo. Většinou na objem 50 cm³. Německá firma zareagovala rychle.

Odhaduje se, že těchto motorů bylo vyrobeno několik milionů. Díky tomu se později začaly malé motocykly, zejména v 50. a 60. letech pojmenovávat jako fichtl. I když neměly s německým výrobcem nic společného.

Dostupné na <http://www.rozhlas.cz/dvojka/radiozpravy>

Nejsou dvě historie – lidská a přírodní, ale jen jedna, která je posledních pár milionů let společná.

Václav Cílek

Tam v korunách se člověk a strom setkají ...

Bedřich Ludvík

Jak se lípa stala národním symbolem?

Všichni víme, že lípa je český národní symbol, ale již málokdo tuší, jak se jím vlastně stala. Také, pokud se podíváme do literatury, zjistíme o původu lipové symboliky velice málo. Pro sesbírání patřičných

informací bylo třeba pátrání takřka detektivního. Protože se i nás se dotýká nedostatek času a peněz, takže případ „Lípa jako národní symbol“ je ve svých počátcích a ještě dlouho nebude uzavřen.

Nabízí se tak možnost pro všechny bibliofily a odborníky různých profesí, se zapojit do tohoto pátrání v historii a v zahraničních pramenech. Věřím, že rukou společnou dosáhneme kýženého cíle a dopátráme se k až k tomu nejstaršímu původu symboliky lípy. Veškeré informace budou seříděny a uveřejněny po odborném zpracování.

Zatím jsme zjistili:

- Jako první uvedli lípu jako symbol slovanství básníci. Datovat však slovanskost lípy teprve od tohoto data (jak se o to pokusil například Miroslav Ivanov) je ošidné. Básníci často jen převádějí realitu obyčejného života do vznešeného jazyka múzy. Přesto právě J. Kollárovi vděčíme za jeho Slávu dcery či polskému básníku Krasickému za odkaz lípy jako slovanského symbolu.
- Není možné předpokládat, že by se lípa stala během krátké doby národního obrození zničehonic symbolem. Zde je nutné tušit mnohem hlubší kořeny, které možná mají původ „mezi Vislou a Dněprem.“
- O mužském a ženském prvku je další důkaz. V označení rodu - TEN dub a TA lípa. Podle posledního výzkumu (uveřejněno i ve 100+1) se právě označení rodu výrazně podílí na vnímání daného předmětu. Bylo by velmi zajímavé porovnat rod u ostatních Slovanských národů a u dalších evropských národů.
- Zsvěcení dubu, které je v historických knihách uváděno nejčastěji je přiřazení k hromovládcům - mužům - válečníkům a tedy ukazuje na jasnou mužskou diferenciaci dubu. Zsvěcení Diovi a Zeusovi v Řecku, Jupiterovi v Římě, Donarovi ve Skandinávii atp.

Pravděpodobný vývoj stromové symboliky ve Slovanských zemích

1. Protoslovanské kmeny uctívají všechny stromy stejně, ale díky svému významu, ale především mohutnosti a dlouhověkosti se dostávají do popředí právě dub a lípa. Tato úcta bude mít pravděpodobně mnohem starší kořeny, než „jen“ od formování Slovanů. Pravděpodobně je vlastní všem indoevropským etnikům.
2. Symbolem indoevropských národů Germánů a Keltů je dub. Tento mohutný strom se svým tvrdým a trvanlivým dřevem je uctíván jako něco stálého, pevného a spjatého s duchovním významem. Společný, celo evropský význam a tradice činí z dubu strom číslo 1.
3. U Slovanů, Baltů (Baltoslovanů), Italiků je to dub i lípa. Dub je přitom skoro vždy definován jako mužský prvek.
4. Pakliže by dub nebyl v mytologické výbavě Slovanů od počátku, mohli jej přijmout při postupu do Evropy. Což není úplně pravděpodobně, neboť dub a lípa se staly takřka shodně v uctívání pro všechny Slovanů (zatím to ovšem nemáme ověřené u všech Slovanů dnes).
5. Oba dva symboly jsou svorně uctívány po stovky let a jejich duchovní význam se v důsledku křesťanství potlačuje do úrovně „významné dřeviny“.
6. Tyto dva stromy jsou tedy až do doby „vzniku“ národního obrození považovány za „důležitější“, ale následkem germánské rozpínivosti dub získává negativní význam.
7. Obrozenci svolávají jako protiklad „Frankfurtskému sněmu“ Sjezd všeslovanský a proti „germánskému“ dubu volí „slovanskou“ lípu. Uctívání stromů je v té době již minimální (díky křesťanství) a proto má v nové podobě již jiný rozměr.
8. Lípa se stává slovanským symbolem až dodnes, kdy je opět „zapomínána“ jako důsledek odnárodnění států Evropy.

Jaké známe fakta

Lípa se stala oficiálním národním symbolem až roku 1848, kdy během 2. až 12. června, na Vseslovanského sjezdu v Praze (účastní byli delegáti Čech, Moravy, Slezska, Slovenska, Poláci, Rusíni, Chorvati, Srbi, Slovinci a Dalmatinci - tedy všechno porobené slovanské národy) stanovili jako národní symbol lípu proti velkoněmeckým snahám (reakce na frankfurtský sněm) a jako protiváha velkoněmeckému dubu.

Mystika a mytologie

V knize Stromy a jejich léčivá moc se dočteme: „V zemích Čechů, Moravanů a Slezanů býval hezký zvyk, že při svatbě a jiné významné události byla vysazována lípa, pod lípou se konaly vesnické sněmy,

kázání.“ A o kousek dál. „Lípa byla opředena spoustou pověr. Lipové lýko sloužilo ke spoutávání démonů. Figurka z lipového dřeva se nosila pro štěstí. Nošení lipové kůry chránilo před otravou a listy se využívaly při tajných kouzlech k získání nesmrtnosti. Z lipového dřeva jsou vyřezávány slavné oltáře, neboť toto dřevo se italsky nazývá lignum sanctum, tedy svaté dřevo.“

www.v-klub.cz

Zajímavosti o stromech

Stromy jsou nejdelší živé organismy na naší planetě a jeden z největších přírodních zdrojů. Čistí vzduch, snižují hluk, zlepšují kvalitu vody, brání erozi, poskytují jídlo a stavební materiál, vytvářejí stín a naši krajinu krásnou. Níže jsou další fakta a čísla o našich nejstarších organismech a žijících pokladech ...

- Dobře udržované stromy a keře mohou zvýšit hodnotu nemovitosti až o 14%.
- Stromy správně umístěné kolem budov mohou snížit potřebu klimatizace o 30%.
- Zralý strom odstraní téměř 70 krát více znečištění než nově osázený strom.
- Ty nejceněnější stromy můžou mít hodnotu nad 250.000 Kč.
- Každý průměrně vzrostlý strom poskytuje odhadem 200 Kč roční úspory pro životní prostředí, včetně úspor energie a snížení znečištění.
- Jediný strom produkuje přibližně 120 kg kyslíku za rok. To znamená, že dva vzrostlé stromy mohou dodat dostatek kyslíku ročně pro čtyřčlennou rodinu!
- Jeden strom může absorbovat tolik uhlíku za rok, jako auto produkuje během jízdy 42.000 km.
- V průběhu své životnosti jediný strom může absorbovat jednu tunu oxidu uhličitého.

<http://www.nasestromy.cz/zajimavosti-o-stromech/>

Chobotští rodáci v 1. světové válce

28. října letošního roku si připomeneme sté výročí vzniku samostatného československého státu. Vznik Československa je velmi těsně spojen s dalším významným datem, kterým je 11. listopad 1918, kdy podepsáním příměří mezi Francií a Německem skončila první světová válka.

Konflikt, mající na svědomí téměř 18 milionů mrtvých a nezvestných vojáků a další miliony raněných. Tento konflikt zcela změnil mapu Evropy. Důsledkem byla zničená města a zhroutené státy, hlad a bída civilních obyvatel. V Čechách pravděpodobně neexistovala rodina, ze které by otec, syn nebo další příbuzný nebyl povolán do zbraně. To dokládají i pomníky padlých vojáků, které nedílně patří k obrazu téměř všech našich měst a vesnic. Kromě připomínky 5500 padlých legionářů, kteří bezesporu přispěli ke vzniku Československého státu, nesmíme zapomenout na to, že naprostá většina padlých českých vojáků zemřela na straně Rakouska-Uherska. Na straně císaře padlo přibližně 140000 vojáků odvedených z českých okresů měst a vesnic.

I tak malá osada, jakou je Chobot, má několik padlých ve Velké válce. Jejich jména jsou zaznamenána na pamětní desce, která je zabudována ve výklenku na jižní straně kostela Nejsvětější trojice v Černívsku. Těmito padlými vojáky byli: Vojtěch Vaňáč z Chobota čp. 24 (dříve čp. 60), Josef Hrubý z Chobota čp. 29 (54), který padl v červenci 1917 v Rumunsku, Karel Maršík z čp. 27 (68), který padl na bojišti italském, a Josef Prokopec z čp. 30 (29).

Poslední jmenovaný, můj praděda Josef Prokopec, narukoval společně se svým sousedem a kamarádem Václavem Broučkem z Chobota čp. 25 (62) okamžitě po vyhlášení mobilizace. Již koncem července roku 1914 se museli oba hlásit u své jednotky, kterou byl 11. pěší pluk se sídlem v nedalekém Písku. Oběma kamarádům se podařilo přežít všechny tři úvodní ofenzivy rakouské armády při překročení řek Driny a Sávy v Srbsku. Josef Prokopec byl raněn a nějakou dobu se léčil

v záložní nemocnici 8. armádního sboru v městečku Grk (Višnjičevo) v Srbsku. Poté, co byl v lednu 1915 písecký 11. pěší pluk přesunut na východní frontu, zúčastnili se Josef Prokopec a Václav Brouček také bojů v haličských Karpatech a oba společně zde padli do ruského zajetí. Josef Prokopec zemřel 5. 8. 1916 jako válečný zajatec v ruském zajateckém táboře v Kinešma v kostromské gubernii. Václav Brouček strávil zbytek války v zajateckém táboře Krasno Ufinsk v gubernii permské a domů se mu podařilo vrátit až dva roky po konci války.

Bojů první světové války se účastnili i další obyvatelé obce Chobot, například František Pýcha z čp. 10 (75), který se již od roku 1914 účastnil bojů na ruské frontě a poté absolvoval několik krvavých ofenziv v okolí západoslovinské řeky Soča (Isonzo), kde onemocněl. Byl převezzen do nemocnice v Čáslavi a až koncem roku 1918 se vrátil domů. Strastiplné bylo také putování Václava Kadlece z č. p. 17 (72). V roce 1914 byl v Srbsku raněn. Po vyléčení putoval na frontu ruskou a jeho putování skončilo na frontě italské, kde byl raněn podruhé. Domů se vrátil jako válečný invalida v červnu roku 1918.

Připravil Petr Jícha

Válečné zápisky chobotského rodáka Josefa Lišky – 1. část

Do bojů 1. světové války byl také odveden synovec výše uvedeného Josefa Prokopce Josef Liška. Narodil se v roce 1899 v Chobotě čp. 30 a narukoval sotva osmnáctiletý v březnu roku 1917.

fosgen či chlor.

O tom, jak prožíval svůj odchod na frontu, samotné boje v Korutanech, svůj návrat domů a v neposlední řadě také vznik Československa v té době osmnáctiletý chobotský rodák Josef Liška, se můžeme dočíst v jeho autentických zápiscích. Svě zázitky si zapisoval alespoň jednou či dvěma větami každý den, po celou dobu své vojenské služby. Originál tohoto válečného deníku mi byl zapůjčen Josefovou dcerou paní arch. Evou Liškovou a následující text je téměř doslovným přepisem některých vybraných pasáží tohoto dokumentu.

„Rok 1917

10. 2. Byl jsem odveden ke společnému vojsku v Blatné za hlaholu zpívajících kamarádů, ale já byl smuten. Stále jsem si představoval ten stav vojenský a hrozný plány do budoucnosti stavěl.

10. 3 Při zpěvu jeli a narukovali jsme do krajského města Písku, kde jsem byl přidělen k jednotce pevnostních dělostřelců do Vídně.

11. 3. – 13. 3. Byli jsme v kasárnách v Písku zavřeni a nesměli jsme

1917

26. II. Vhlásila naše říše, říši
slibů a lák, která jako obří
vonnula se pro celou Rakousku
a cel. Evropu.

1. III. Vhlásila Německá říše
říši slávy a lák, ať se stane
naši říši ať se nyní věrně
spojením, postojí k naší říši
spojení ať se Rusku a Ně-
mecku slobodu.

6. III. Vhlásila Francie a
Anglie válku Německu a naší
říši, a tak se oprostí válkou
nepřítel proti Evropě a samit.
dělá dle svého, a není dle

do konce roku 1914 měla naše říše
a náš spojenci se vedli slávy
války, a tak se Rakousku, Rusku,
Francie, Anglie, Belgie, Česku,
Rusku a Portugalsku, a v roce
1916 přidalo se Japonsko, Itálie,
a Rumunsko a v 1. na 1916 spo-
jenci slávy umučili.

Vládky na vítězství stýpa-
lo naše vojsko. Celé Rakousko,
Česku, Rusku, Rumunsko a Pa-
ruží, a v Francie a Itá-
lii náš říše spojenci jsme vyhlásili
a velké křivky.

Česku na prvního pradá-
od našich 30% a 42. em. křiv-
stýpa.

Vím, 1917.

10. II. Byl jsem odveden ke spo-
lečnému vojsku v Blatné za
hlaholu zpívajících kamarádů, ale
já byl smuten, stále jsem si
představoval ten stav vojenský a
hrozný plány do budoucnosti
stavěl.

10. III. Při zpěvu jeli a narukovali jsme
a kamradé, kteří byli v Písku.
kde jsem byl přidělen k pevnostnímu
dělátelství do Vídně.

11. III. – 13. III. Byli jsme v kasárnách
v Písku zavřeni a nesměli jsme
ven, jen ve čtyřstupe pro horkou vodu a zkažené ryby, co byla naše první
vojenská menáž.

ven, jen ve čtyřstupe pro horkou vodu a zkažené ryby, co byla naše první vojenská menáž.

13. 3. Večer jeli jsme s 50 kolegy do Vídně, kde byl náš kádr.

14. 3. Ve 12 hodin. Přijeli jsme právě k obědu jako velcí páni v elegantních vozech, které jsou pro dobytek na nádraží císaře Františka Josefa a odtud elektrickou dráhou na X okres do měšťanských škol Athaber place. Tam jsme byli rozděleni do cimer a já přišel do světnice číslo 178.

15. 3. Byli jsme oblékáni do vojenských šatů, které nám krásně pasovali. Jeden měl velké kalhoty, druhý velkou nebo malou blůzu neb modré kalhoty, zelenou blůzu a černou čepici. Já obdržel ještě slušný oblek. Za cimer komandanta jsme obdrželi hodného Čecha desátníka Jaroslava Kučeru.

19. 3. Můj svátek, který nestál za nic. Dopoledne měli jsme cvičení a odpoledne školu o vojenství. Přisahali jsme císaři a vlasti věrnost.

29. 3. Celý den jsme měli cvičení. Obdržel jsem z domova chleba, co bylo pro mne velikou radostí.

1. 4. Moje první neděle strávená na svobodě. Byli jsme s kamarádem v Prátru na vycházce, dostávali jsme lédunk 3K 18 h a fasovali jsme chleba věku na 4 dny.

25. 4. Ráno vstali jsme ve 4 hodiny a šli jsme na střelnici ku střelbě, která jest na druhém konci Vídně 4 hodiny vzdálená od nás. Každý jsme stříleli 10 ran a já měl 2 trefy na 200 m.

26. 4. Odpoledne byli jsme v arsenálu u děl. Odpoledne fasovali jsme nové šaty na císařovy svátek.

11. 5. Dopoledne měli jsme cvičení, u kterého jsme zkusili jako psi. Měl jsem velký hlad a bídu o chleba, co je na denním pořádku. Odpoledne měli jsme školu o vachách a fasovali jsme lédunk 3 K 14 hal.

12. 5. Nyní vstáváme počínaje dnešním dnem o hodinu dříve a šli jsme do Arsenálu cvičit dělat zákopy. Odpoledne čistili jsme kasárna a dostal jsem z domova chleba.

10

na 10 dní, odp. měl jsem ovče-
ní a stihl jsem stihl jsem a mási
světlosti, do toho květy 2. rány,
ale já nebyl nic, vše jsem byl
vůbec se psalárci.

26. IV. Písku stali jsme ve 4 hod., a
šli jsme na střelnici ku střelbě, která
jest na druhém konci Vídně 4 ho-
voda láná od nás. Písku jsme
stihl 10 ran a já měl 2 trefy na 200 m
a 1 na 300 m, první dvě byly 1. do
6, druhé do 2, a třetí do 5 trefy.

Odp. jsme stihl psůky a psůky
jijich psůky, a psůky.

26. IV. Dops. byl jsem naručení v
Arseálu u děl. Odp. fasovali jsme
noví šaty na císařovy svátek.

27. IV. Dops. byl jsem v kasle, byly

11

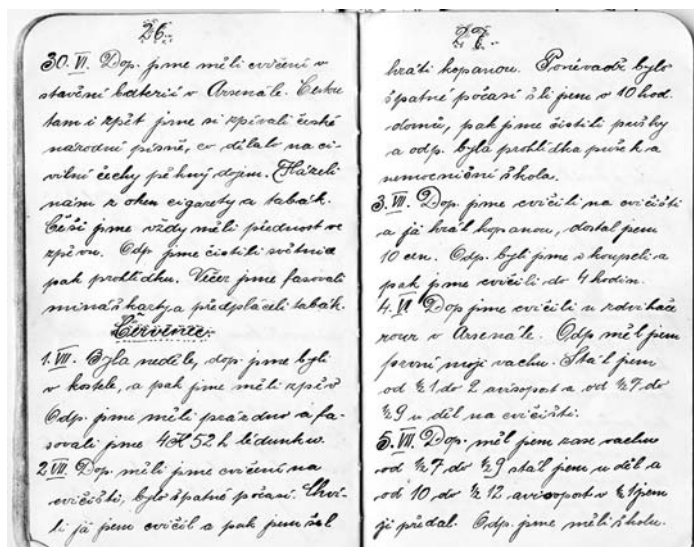
naručení císařovy a odp.
měl jsem psůky, byl jsem v kasle.

28. IV. Dops. měl jsem stihl, celý
den psůky. Psůky a stihl
chleba na 11. a se psůky
a psůky stihl byl, odp. čist-
ní své psůky a psůky psůky.

30. IV. Dops. měl jsem ovče-
ní a odp. naručení stihl, byl
stihl psůky psůky, tak jsem
byl vše na psůky, dostal
jsem z domova chleba.

Psůky

1. V. Naručení psůky, celý den ovče-
ní a psůky a psůky psůky

18. 5. Dopoledne cvičili jsme u děl, kde nás navštívil pan generál při cvičení. Odpoledne byli jsme se koupat. Hrozná bída ve městě.

23. 5. Dopoledne měli jsme cvičení u 12 cm děl v arsenále. Na místo na polní práci zůstal jsem u kádru. Zde bylo povstání, museli jsme spát obléknutý a pohotově jak štrekberaitcovt. Večer jsem byl u bratra a untroficiři nás hledali tak jsem musel domů. Hned jsem vyfasoval pušku, patronaše a bajonet na potlačování vzpoury.

24. 5. Vyfasovali jsme pušky a bajonety, poněvadž bylo ve Vídni povstání a to jen vše z hladu. Erární továrny stávkovali, arsenál též. Ale my jsme vzpouru potlačovat nebyli. Odpoledne měli jsme školu po službách ale barajčovt jsme drželi stále a ven jsme nesměli.

28. 5. Pondělí dopoledne měli jsme školu a odpoledne byl jsem v Malém Prátru na X okrese, kde jsem si užil mnoho zábavy s dívkami.

30. 6. Dopoledne měli jsme cvičení ve stavění baterií. Cestou tam a zpět jsme si zpívali české národní písně, co dělalo na civilní Čechy pěkný dojem. Házeli nám z oken cigarety a tabák.

10. 7. Dopoledne byli jsme vybráni do pole. 2 ohňostrůjci, 4 četaři, 8 desátníků, 14 náředníků a 48 dělostřelců. Kdy pojedeme, ještě se neví.

15. 7. Vypravoval jsem se na dovolenou. V 7 hod 20 min. Jeli jsme z nádraží císaře Františka Josefa do matičky Čech, kterou jsem naši rodnou zem rád spatřil.

16. 7. V 10 hodin jsem přijel do Blatné, kde jsem se sešel s otcem a za 1 a 1/2 hodiny jsem přišel domů. Též můj bratranec byl na dovolené, který přijel z Giuli od pěšího pluku č. 11.

17. 7. Byl jsem v Bělčicích a pomáhal jsem tam panu Kůrkovi s prací truhlářskou.

26. 8. Dopoledne jsme fasovali legitimace a lédung 1K. 25h. Ještě suchary a konzervy a různé věci. Ve 12 h v poledne jsme vyjeli ze Südbanhofu v průvodu zpěvu a pláče na Itálii.

27. 8. Stále jsme jeli v dobytých vozech a obdivující se kráse Alp. Jeli jsme skrze mnoho tunelů a hrozivých vrchů. 27. odpoledne jsme přijeli o třetí hodině do Tarvisu (Tarvisio) v Kraňsku. Pak jsme šli 2 hodiny pěšky do lágru Nebria blíže rozbité vesnice Ugovik. (Ugovizza) Již jsme slyšeli čím blíže tím více střelbu z děl, posléze ze strojních pušek a křik vojínů. Když jsme přišli do lágru, dostali jsme každý skleničku rumu a šálek dobrého černého kafe. Večer jsme byli v boudě, kde jsme zpívali a hráli na housle.

28. 8. Ráno jsme vstali o 9. hodině, posnídali jsme a bavili jsme se v lágru. Odpoledne jsme byli rozděleni k bateriím. Já jsem přišel k 10 cm houfnicím na horní střelnici 1600 m vysoko, kam jsme přišli po neschůdné a špatné lesnaté cestě v noci.

29. 8. Ráno hned na přivítanou jsme vstali o půl páté a šli jsme dělat na baterii, kdež jsme dost dělali při málo jídle. Odpoledne jsem dělal na baráku a naše baterie se zastřelovala na italskou frontu s 25 granáty, kde zabili dva naše vojáky. To bylo moje první prožití při dělové naší střelbě. Italská bude horší, až bude na nás pálit.“

Připravil Petr Jícha

Použité zdroje:

Soukromý archiv arch. Evy Liškové, válečný deník Josefa Lišky

Soukromý archiv autora

Vojenský historický ústav Praha, soubor matričních knih c a k pěšího pluku č. 11 a jeho předchůdců, svazek 14 z let 1914–1919

Kronika obce Chobot 1910–1945

Vzpomínky na květen 1945

Vzpomínky klientů Domova pro seniory Blatná zapsala Anička v červeném tričku.

Paní Růžena:

„Na konci války mi bylo 11 let. Bydlela jsem v Bělčicích. Při vzpomínce na osvobození se mi vybaví fotografie, kterou mám doma. Je na ní ruský voják, který sedí na kole, já sedím na řídítkách, mám šaty. Fotili nás u našich vrat, kde jsme bydleli. Dále si vzpomínám, jak vojáci jeli Blatenskou ulicí na nákladákách, volali jsme na ně a házeli kytky. Po dlouhé době to byla velká úleva.

Během války jsme se báli bombardování, když lítaly ty svazy. Hučelo to na dálku a my jsme se běželi schovat do krytu, který byl ve škole. Manžel byl z Plzně, ten si pamatuje nálety na Škodovku.

V květnu 1945 u nás byli vojáci asi měsíc, ubytování měli v hospodě. Chovali se k nám slušně, byli také unavení. Dávali nám balíčky s čokoládou (UNRRA) a od nás dostali to, co neměli oni, co se peklo a vařilo doma.

Pan Josef:

Na konci války mi bylo 10 let, bydlel jsem ve Chlumu a chodil do 5. třídy v Blatné, na Komenského školu. Za války byla výuka přerušena, chodili jsme si vyzvedávat úkoly do Blatné, do restaurací. Ke konci války, v březnu, dubnu lítaly „svazy“ a bombardovaly. Nad tratí lítaly „hloubkaři“. Konec války nám přišel oznámit pan Solar, když přišel z práce (pracoval ve VDP v Blatné). US army přijela do Blatné, ubytovali se v Sokolovně, tady měli i kuchyň. Jezdili po obcích a sháněli vejce. Celou dobu jedli samé konzervy, chtěli něco čerstvého. Lidi jim dávali, co mohli. Konzervy si pamatuju vepřové, různé pomazánky, například buráková – to my jsme vůbec neznali. Začaly se rozdávat konzervy od UNRRY, to byla připravená americká pomoc pro Československo, ale brzy to skončilo, Rusové ji zatrhli.

Tady u nás nebyla ta válka tak strašná. Německá správa chtěla dávky – kontingenty (obilí, mléko, vejce), zemědělci je odevzdali a byl klid.

Pamatuji si, že v Závěšíně byla ruská okupační armáda, také jsme se šli podívat do Lnář, na Američany, parkovali u zámku. U nás v Blatné byl poslední výsev americké armády, Buzice a dál byli Rusové.

Po US army přišli čeští dobrovolníci ze západu (Anglie). V Růžové ulici byly seřazeny tanky, samí Češi, měli battledressy, zelený, byli to samí hezcí kluci. Pohybovala se okolo nich spousta děvčat. Také začaly taneční zábavy. Byl to Československý tankový prapor a ti drželi už jen stráž.

Za jednou slečnou z Prahy jezdil Američan v jeepu – lezli jsme na něj. Těch aut bylo několik velikostí. U nás za protektorátu nebyla žádná auta ani motorky. Vnesli sem ten americkéj život.“

Paní Milada:

„Na konci války mi bylo 12 let. Babička měla hospodu na „Jubláku“. Před hospodu přijel tank, zabočil tam a z něho vystoupil americký voják, na krku měl červený šátek s bílými puntíky, jmenoval se Harry Hermandes a byl z Texasu. Vojáci měli hlad, babička říkala „já mám jen rajskou s knedlíkama, budou to jíst?“ Jedli a chutnalo jim. Tenkrát byl „Jublák“ v obležených děvčat, vojáci měli žvýkačky, čokoládu ...

Bydleli dole v sálech, tam mělo mužstvo palandy, nahoře byli důstojníci. Na verandě vojáci postavili ping pong. V kolnách na dvoře měli kuchyni, tam vařili. Z Německa jim chodily dřevěné bedny vylité asfaltem, vyložené papírem a v nich maso – kuřata. Oni si vzali jen prsa, zbytek dostala babička do hospody. Takže kdo přišel, měl maso. Co si nejvíc pamatuju, bylo těsto v prášku na palačinky, vždycky řekli, ať si pro něj přijdeme s hrncem. Měli moc rádi sladké. Babička jim občas upekla dort a nechávali si dělat zmrzlinu v cukrárně U Davidů.

Američtí dělostřelci, to byla elitní armáda ve všech směrech. Vylodili se v Normandii, popisovali všechnu tu hrůzu.

Na všechno měli úžasně vybavení, v životě jsme takové věci neviděli. Dodržovali hygienu, sami si i prali. Byla to elita ve všech směrech. Vojáci

byli mladí i starší, jeden říkal, že má stejně starou dceru, jako jsem byla já. No, přijeli a my jsme poznali jiný svět.

Domlouvali jsme se anglicky – náš děda byl v Americe několik let, pracoval tam, chtěl si koupit farmu, ale z rodinných důvodů se musel vrátit domů. Tak „oprášil“ angličtinu a za pár dní to bylo v pohodě. My jsme se domlouvali německy.

Také jsme s nima chodili do kina na Sokolovnu. Odpoledne si pouštěli filmy, měli svoje. Většinou kreslené nebo grotesky. Když byla písnička, tak šly dole na plátně slova, všichni zpívali, opírali si nohy nahoře, kouřili cigarety. Užívali si. Také pořádali na Sokolovně taneční zábavy, měli svou hudbu, učili nás bugy-vugy.

Chovali se opravdu slušně. Dlouho jsme na ně vzpomínali. Když odcházeli, dostali jsme od nich každý deku, kalhoty, košili. Také se šily blůzy z čistého padákového hedvábí.

Před dělostřelci tu byli tankisti, dělostřelci tu byli nejdíl, možná dva měsíce, ti odešli a přišla ta okupační armáda. To byla Československá samostatná obrněná brigáda z Velké Británie. Říkali jsme jim Černé barety. Někteří z nich tu zůstali, oženili se, pamatuju se na pana Faju, pana Hafernika a pana Pospíšila.“

Paní Emílie:

„**Na konci války mi bylo 11 let.** Celou válku jsem žila s rodiči v Nové Vsi na statku, který patřil baronu Hildprandtovi, tatínek tu dělal šafáře. Měli jsme malý domek, dvě místnosti, ve kterých žilo 5 lidí. Svítlo se petrolejkou a při ní jsme dělali úkoly. Ještě za války náš tatínek jezdil v noci pro celou vesnici měnit obilí za mouku do mlýna v Olšanech. Naložil pytle do valníků s gumovými koly, říkali jsme mu gumák, ale koně stejně klapali podkovama. Dnes, s odstupem času myslím na maminku, co si musela zažít strachu, než se vrátil, stačil jeden udavač ...

Ještě v průběhu války moji rodiče a ostatní stavěli kryty ve stráni. Bylo to v době, kdy už se říkalo, že fronta je v pohybu, čekal se konec války. Náš kryt měl i okýnka a malilinkatá kamínka. Zásoby jídla jsme měli zakopané na zahradě. Po válce jsme říkali, když jsme si hráli – „jdem do krytu“.

Ještě před koncem války k nám na statek přišli Vlasovci. Spali ve stodole, na dvoře měli všechny své věci. Přijeli na koních a motorkách. Šla z nich hrůza. Tatínek v noci kontroloval stodolu, aby ji nezapálili. Měl strach o maminku, protože na ni ti vojáci koukali, sahal na ni. Tak ji na noc odvedl k sousedům, jako že si jdou půjčit chleba a maminka už tam zůstala. Nechtěla tam být, měla o nás strach, nakonec se ale vrátila až ráno. Vlasovci u nás strávili dva dny. Ráno jsme se probudili a najednou byli pryč. Všechno tam nechali na dvoře – koně, motorky, nějaké haldy látek, vím, že jsme se jima probírali. Tatínek potom chodil po vsi a ty koně nabízel lidem.

O konci války jsem se dověděla ve škole v Chanovicích, kam jsem chodila do obecné školy. Pan učitel nám oznámil, že nás osvobodili Američané a pustil nás domů (byla to jednotřídká). Šli jsme přes les a trhali všechny německé učebnice. Já jsem měla z němčiny známku 6. Ještě nad náma lítali hloubkaři, tak jsme lezli křovím, aby nás neviděli. Blízko nás, ve vesnici Olšany, byla malá továrna (asi na papír?), tak tu vybombardovali. Americké vojáky jsme viděli jenom projíždět naší vesnicí. Házeli nám čokolády a žvýkačky. Kdepak my jsme věděli, co to je? V životě jsme to neviděli. Také jsme dostávali pomoc od UNRRA. Já jsem ve škole dostávala lahvičku rybiho tuku, byla jsem dost hubená, tak jsem ho musela brát, abych dostala chuť k jídlu. Dodnes vidím maminku se lžičkou v ruce, jak mi ji dává, abych to polkla. Bylo mi z toho špatně. Na tu chuť nezapomenu nikdy.

Na podzim jsme se přestěhovali zpět do Blatné na statek u lihovaru, který také vlastnil pan baron. Museli jsme ještě v Nové Vsi dodělat žně. Totiž pan baron zajistil několika mladým lidem, aby nemuseli nastoupit do Reichu, a zaměstnal je u sebe na statku v Nové Vsi. V době žni vřdycky přijel a říkal „Máte dost jídla? Ne, aby měl někdo hlad!“ Jenže, jak skončila válka, nikdo do práce nepřišel, neměl kdo dělat žně. Ti lidé prostě odešli. A v Blatné jsem zase začala chodit do školy, po škole jsem mířila rovnou k prarodičům, kteří byli zaměstnáni na zámku, tam jsem trávil své dětství.“

Paní Helena:

„**Na konci války mi bylo 17 let.** Bydleli jsme v Radošicích. Zrovna jsme – jako každý rok bílili, všechnen nábytek byl na dvoře, všechno jsme omežovali a najednou od lesa od Rožmitála, od mlýna přijeli vojáci na koních. Bylo jich tak šest až osm. Mohutný chlapi na koních, byli nějaký

žlutý, zvláštní, vypadali divoce, šel z nich strach. Projížděli naší ulicí a na návsi zastavili. Myla jsem zrovna nějaký prkýnka v neckách, měla jsem modré trenýrky a triko, to jsem nosila za války pořád. Okukovali mě. Maminka mi šeptala, jdi pomalu rovnou do maštale, nahoru, schovej se a buď potichu. Báli jsme se jich.

Věděli jsme, že Rusové přišli, ale jestli to byli tito, to jsme nevěděli, báli jsme se jich. Myslím si, že to byli Vlasovci. Tehdy jsme opravdu nevěděli. Večer jsme s maminkou čekali na tatínka a maminka nechtěla úplně zamykat, aby se dostal domů.

Tak zavřela jen tak, aby se dalo otevřít zvenčí. A v noci se ozvalo buch, buch, buch, „davaj děvušku“.

Maminka mne strčila do almarý, zachumlala jsem se do šatů. Dvě sestry se schovaly do sklepa, byl v předsíni takový zvedací poklop a schody dolů, kde byl vychlovanej sklep, v něm mlíko, brambory a co se dalo. Vojáci vešli do předsíň, koukali, že je doma jenom maminka a malý kluk, náš bratr. Maminka říkala „není děvuška, není děvuška, pryč, pryč.“ Pořád jsme nevěděli, kdo to je, jestli jsou to opravdu Rusové, sice ruský mluvili .... ale ...

Nějakou dobu se zdrželi ve vesnici, pekli prase, asi ho někomu vzali. Pekli ho na otýpkách slámy i s kůží, štětina, chlupama. Později táhli na Kasejovice.

Asi po měsíci šel tatínek do lesa na dříví a našel Rusáka, měl v lese vyhloubenou díru, vyloženou chvojím, lidi mu tam nosili jídlo. Zřejmě to byl Vlasovec, protože ho potom Rusové zastřelili.

Pamatuju, že v noci byl v lesích křik, byli jsme vyděšený. Byly tam nějaký ženy s dětma, slyšely jsme křik, Rusové ty ženy znásilňovali. Taky později šli našich chlapi do lesa na Stráž, našli tam ležet zastřelený lidi, nějaký ženy a 2 chlapi. Šli je tam se starostou zakopat.

Americká armáda byla u nás asi 2 dny. Strávili je v tancích a autech na návsi, nikam se nehrnuli a najednou zmizeli. Odjeli do Mladého Smolivce. Tam někde byly také závory, na stráži jeden Čech a jeden Rus s flintou, stáli, hlídali. Říkalo se, do Smolivce nechoďte, je to tam nebezpečný, bylo tam velký napětí.

A další Američani přišli od Plzně, Chynína a těm starosta ukázal prázdné chalupy, tam měli svůj post.

Ve mlejně bydlel kapitán, který tu velel, docházel do těch jejich „kancelářů“. Měli tam i polní telefon a neustále volal a řešil tu situaci.“

Paní Anna:

„**Na konci války mi bylo 9 let.** Bydlela jsem s rodiči v Mačkově, kde jsme měli hospodu s velkým tanečním parketovým sálem. Před koncem války, asi necelý rok u nás byli němečtí uprchlíci. Okolo celého sálu měli matrace a na nich spávali. Byli to celé rodiny i svobodní. Pamatuju si na maminku s holčičkou, která si nesla krásnou panenku. V životě jsem takovou neviděla. Byl tam takový baculatý chlapeček, Manfred se jmenoval a ten chodil za maminkou při dojení do chlíva a chytl mlíčko z vemínka rovnou do pusy. Maminka z toho měla legraci. Jinak za ní chodili pro mlíko děti s hrníčkama, nebo na buchtu. Hrála jsem si s něma na slepou bábu, měla jsem zábavu. Byli tam takový tři pěkní mladí chlapi, asi byli svobodní a ti sekávali mamince dřevo a za práci dostali oběd. Také tam byli tři fešandy a za nima chodili kluci ze vsi.

O konci války jsme se dověděli od bubeníka pana Levého. Ten chodil po vsi a vyhlášoval. Tak jsme věděli, že je konec, že přijeli Američani. Jednoho dne přijeli do vsi, rozdávali nám čokoládu. To byla moje první čokoláda. Moc jsem si přála, aby mi tolik neubývalo.

Američani přijeli a odvedli sebou pěšky ty německé uprchlíky i s jejich zavazadly a peřinami, všechno měli složené u nás ve stodole, která byla suchá. Odcházeli směrem na Blatnou a na Jízdárnu.

Ještě si vzpomínám, že jednoho dne vezli naši chlapi postřeleného vojáka z lesa, na žebříňáku na chvojí ležel. Říkali, že je to benderovec.

Z válečné pomoci UNRRA přivezli na návěs v pytlích šatstvo. Opět to vyhlásil pan Levý. Přišli všichni a vybírali, zkoušeli, odnášeli domů, také upravovali délku ....“

Paní Marie:

„**Na konci války mi bylo 13 let,** bydlela jsem v Hornosíně. Byli májové pobožnosti. My jsme měli zrovna v tu dobu pout, na svatého Floriána, tenkrát moc pršelo, v sobotu se pekli koláče. Někdo přinesl do hasičské zbrojnice rádio a slyšeli jsme, že Praha volá o pomoc. Mladí kluci se hned rozhodli, že pojedou pomáhat, jejich mámy se bály, měly o ně strach, vždyť neměli zbraně, nic. Říkaly jim, že je zabijou, ať nikam nechozí. Byli

všichni plný odhodlání, já jsem je obdivovala.

No a potom už jsme věděli, že ve Lnářích jsou Američani, byli k nám pozvaní na „návštěvu“. V hospodě se vařilo, pekly se koláče, byly velké přípravy.

Jedna holka tam měla řeč, všechno překládal pan Zíka z Prahy. Já jsem měla předávat kytici, po celé vesnici jsem sháněla kytky, nakonec to byly tulipány. Nastrojili mne do šatů a kytici jsem předala Američanům. Chtěli si nás i s tou druhou dívkou vyfotit, ale ona nechtěla, bála se jich. To já jsem se nebála, tak vyfotili mne. Američani nám rozdávali čokoládu a žvýkačky, ty my jsme vůbec neznali.

Tato návštěva probíhala na návsi před hospodou. Všude bylo plno radosti a vděku.

Druhý den ale přišli Vlasovci. Byla jich plná ves, to už bylo horší. Utíkali a chtěli se dostat k Američanům. Zatáhli mne do stodoly a chtěli odpárávat nášivky, co měli na rukávech a přišít tam jiné. Také jsem jim nosila vodu, pamatuju si, že tam byla i žena jednoho důstojníka a ta měla miminko. Chtěla ho umejt. Přinesla jsem jí vodu a ona ho tak zvláště mejla. Nabrala vodu do pusy a pouštěla ji na něj.

V sadu pekli vojáci maso, měli tam ohně, tatínek se bál, že by to mohli podpálit.

Byli u nás jen jeden den – ráno přišli, bylo tam křiku, hádali se pořád mezi sebou, nakonec před večerem odešli směrem na Lnáře k Američanům. Ještě večer se tam nějaký trousili. Za naší babičkou přišel jeden mladý voják, chtěl po ní chleba, že jí za něj dá kabát. Babička ten kabát nechtěla, říkala mu, ať si ho nechá, že je zima, bylo jí ho líto a plakala. Vlasovci se k nám chovali dobře. Při odchodu po nich zbyla spousta oblečení, to se vypralo, přešlo a nosilo se. Já jsem od nich za to zašívání dostala bílou hedvábnou košili a prstýnek s českým granátem.

Ještě u nás ve škole bydleli uprchlíci z Německa. Do školy jsme tedy nechodili a úkoly se předávaly v hospodách. V hospodách potom bydleli Rusové. Protože se v tom roce už nevyučovalo, řekli nám, že jsme ztratili jeden rok, tak budeme chodit do školy ještě v roce 1946. Já jsem moc chtěla, učení mne bavilo, nemuselo se tam nic dělat, jen se učit a učit. Tatínek si mne ale vyžádal domů do hospodářství, že je třeba pomáhat. Moc jsem plakala, chtěla jsem být paní učitelkou, nebo zahradnicí nebo aspoň švadlenou. A maminka mne utěšovala: „Neboj se, učit budeš svoje děti, zahrádku máš i doma a zašívát také budeš.“

No a pak už se život vracel postupně do běžných kolejí. Jednou ještě v lukách našli chlapi mrtvého vojáka, nevím, jaké byl národnosti, nejdřív ho pochovali u lesa na mytíně, kde je kříž na památku vojákům padlým v 1. světové válce. Chtěli jsme mu tam nasázet kytky, byl to přeci také jen člověk. Pak ho snad převezli na Bělčický hřbitov. Také se říkalo, že je ještě někdo pochovaný ve Hluší, u Závěšína, chodila jsem tamtudy občas sama na půlnoční do Bělčic, tak jsem se bála.

Nějakou dobu nosil náš tatínek (snad od starosty) pomoc od UNRRA. Bylo to oblečení, říkala jsem, že mne UNRRA oblékla. Měla jsem asi čtvery nebo patery šaty. Hodně se také přešívalo.

Tu a tam se v lesích střílelo, to jsme hned utekli z pole, že jsme se báli. Pak byl klid.“

Paní Danuška:

„**Na konci války mi bylo 16 let.** Chodily jsme s americkéjma vojákama hrát volejbal na Píseckou. Od Blatné vpravo, končily vily, bylo tam hřiště, takový plácek. A kamarádky byly z Písecké, my z města jsme chodily za nima. A ti Američani tam chodili hrát také, uměli to moc dobře.“

Paní Milada:

„**Na konci války mi bylo 18 let.** Bydlela jsem s rodiči a mladším bratrem u radnice v Kasejovicích. Doma jsme měli obrovské, ze dvou beden složené rádio Telefunken, které tatínek obstaral od kamaráda elektrikáře. Během války bylo zabezpečeno, mohlo se poslouchat jenom něco. A z rozhlasového vysílání jsme se dozvěděli, že je konec války. Víím, že byla sobota.

Tatínek moc nechtěl, abychom chodili ven, měl o nás strach. Měla jsem na starosti mladšího bratra. Mezi lidmi byla mela, kvůli příslušníkům Vlajky. V lese mezi Tchořovicemi a Kasejovicemi byli Vlasovci.

Přijeli Američani, měli stanoviště v Kasejovicích naproti nám u pana Janoty. Byl nějakou dobu v Americe, pak si tu postavil dům. Tlumočil vojákům. Nastěhovali se k němu do průjezdu, do dvora i do zahrady. Na dvoře měli velký stan a v něm zázemi, kotle na vaření, stoly. Sjížděli se tam na jídlo. Docházely za nima děti, byly zvědavé, vždycky něco

dostaly. Náš tatínek nechtěl, abychom tam chodili, občas jsme tam i šli a byli jsme rádi za bombóny, jako všechny děti.

Pan Janota domluvil, že k nám mohou vojáci chodit pro mlíko. Měli jsme zrovna krávu po teleti. Ráno už čekali vojáci s hrncem na schodech, maminka podojila a dala jim mlíko. Vždycky s sebou něco přinesli. Čokoládu, žvýkačky, konzervičky. Nejvíc si pamatuju na tekutou čokoládu, mleté maso v konzervě, to bylo moc dobrý. Vycházeli jsme s nima dobře. Maminka pekla každou sobotu, dávala jim vždycky něco na ochutnání a oni zase výměnou přinesli v misce něco z jejich jídla. Většinou to bylo masové. Byli u nás asi tři týdny, to už jsme se trochu poznali, nejvíc s kuchaři. Občas u nás taky jedli. Maminka uvařila třeba knedlo vepřo zelo nebo svičkovou. Nebylo jednoduché sehnat srovinu, ale maminka byla moc šikovná hospodyně. Taky je chtěla pohostit. Někdy maminka pekla i v týdnu, vdolky na drátě s povídky a trochou smetany, ty jim moc chutnaly. Oni měli dostatek jídla, ale přece jenom toto bylo domácí.

Tito Američani byla elita, dbali na sebe, chodili upravení, moc jim to slušelo. Byli to mladí i starší pánové. Měli jeepy a další vozidla, parkovali před náma na trávníku a ještě i dál u sousedů. Bratr se moc chtěl dívat na ta auta, občas vojáci děti i svezli, ale náš tatínek s tím nesouhlasil. To bylo bratrovi líto, ale maminka s tatínkem vyjednala, že se také povozil s ostatníma dětma.

Také se dělaly zábavy v restauracích, na sálech. U Adamců se tancovalo hodně. Všichni si vynahrazovali, že za války se tancovat nesmělo. Za vojákama se táhla omladina.

Ještě před válkou byli v Kasejovicích ubytovaní uprchlíci – možná, že to byli Maďaři, už nevím. Bydleli ve škole. Přijížděli celé rodiny, volí jim táhli vozy, na nich peřiny .... Maminka nám říkávala: „Vidíte, jak je ten život těžkej, když se lidi nemůžou domluvit. Nevědí, co bude, kam jdou. Tito lidi měli také domov a teď ... „. Bývalo mi to moc líto. Ještě i teď, když si na to vzpomenu.“

Paní Marie:

„**Na konci války mi bylo 19 let.** Bydlela jsem s rodiči v Uzenicích. Přiběhla k nám kamarádka a řekla, že je konec války. Pamatuju si, že jsme parta mladých jeli na kolích do Blatné a 14 dní jsme slavili. Nic jsme nedělali, jen jsme jezdili do Blatné koukat. Jednou se říkalo, že přijedou Rusové, tak jsme na ně čekali, bylo to dlouho, nakonec jsme se dočkali, ale jen projeli. Tak jsme se vraceli do Uzenic, tam už všichni měli strach, že jsme se nevrátili, že se nám asi něco stalo.

Ještě před koncem války, docela dlouho byli u nás v Uzenicích uprchlíci. Byli tam Volyňští Češi a Němci z Brna. Zpočátku bydleli v hospodě, ale potom je starosta rozdělil do statků, do rodin. Volyňští Čechové s sebou hnali i dobytek, ten potom umístili do stájí, nebo ležel i na vsi. Přijeli celé rodiny i malé děti.

U nás pracovala paní inženýrová, Němka z Brna. Poklízela prasata a nechtěla vůbec mluvit česky, dělala, že nerozumí. To víte, měla na nás vztek. A druhý brněnský Němec pracoval u koní.

Přes Uzenice také utíkali Němci k Američanům.

Vzpomínám si také, že někdy přišli Rusové i na oběd. Ale kde bydleli, to už nevím. Také si k nám jezdili pro jetel. Jednou přijeli a tam pracoval ten Němec, tak dělal němého, bál se.

Demarkační čára byla u Myštic a tam stáli Rusové. Když jsme chtěli projet, tak to trvalo dlouho než nás pustili. Vždycky volali velitele ... Ale když se jelo na Paštiky, tam stáli Američané a ti nás pustili hned, říkali nám „helou bejby“.

V Blatný bylo živo. Pořád se tu něco dělo. Proto jsme sem jezdili s tou naší partou.

Na Sokolovně bývaly tancovačky. Myslím, že jsem byla jen jednou tancovat a také jsem jednou tančila s Američanem. Tančilo se tango, polka, valčík a buggy-vugy. Také se hráli české písničky, vzpomínám si: „Když bílé, konvalinky kvetou, svou vůni omámí nás, pak láskou hlavy se nám spletou a zdá se, že je svět plný krás ...“. Na zábavách se také občas objevovali Rusové. Byl tam jeden pěkný chlapec a říkal a říkal „Co Stalin co Hitler to stejný“.

Vybavují se mi i básničky: „Okolo lesa pole lán, obdělává ho větrů van, neb předobry chalupník Jan, do Kárlsbádena za správce byl dán.“

A druhá: „Co to máš milá za pasem, potravínové lístky vzala jsem, nač hladěnky teď milá má, vždyť UNRRA nám všechno dá. Hladěnky hodil do zeli, za pár dní oba umřeli.“

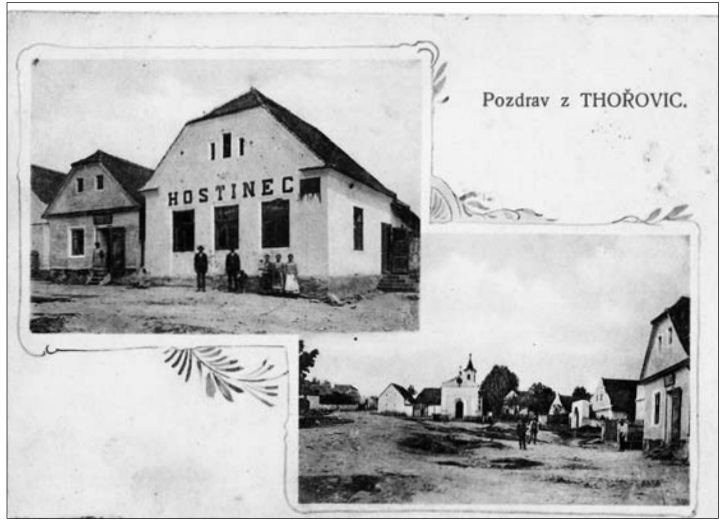

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

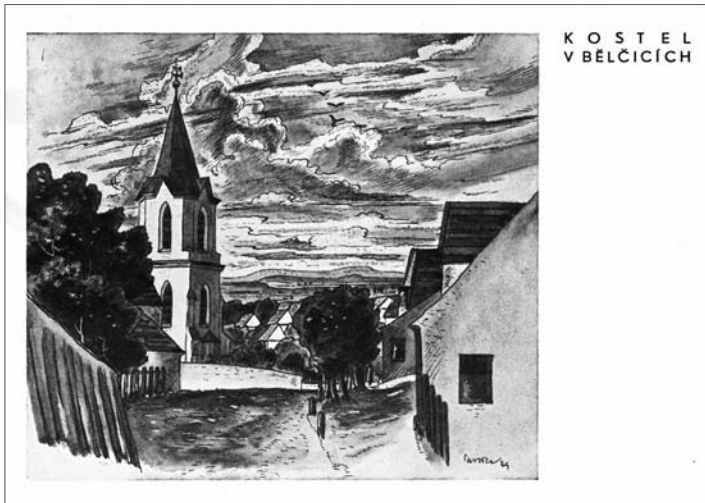

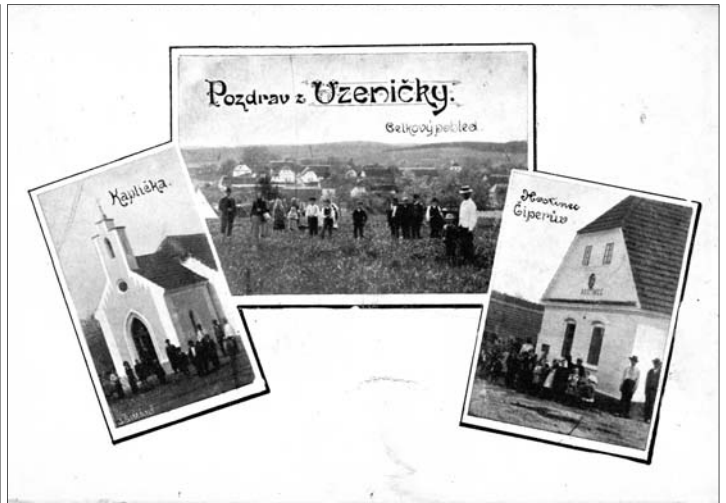
Myslivna v Hořovicích.

Pozdrav z THOŘOVIC.

K O S T E L
V B Ě L Č I C Í H

Pozdrav z Uzeničky.

Geligový les

Kaučička

Hořovic Gispertův

RADOMYŠL. Pomník padlým ve světové válce.

Zprávy z našich obcí

Včasné vyřízení cestovních dokladů před letní sezónou

Blíží se letní turistická sezóna a s ní zvýšený zájem o vydání cestovních dokladů.

Zkontrolujte si platnost cestovních dokladů včas a nenechávejte podání žádosti až do doby před letní turistickou sezónou. Vyhnete se tak zbytečným frontám na úřadech. Za vydání cestovního pasu ve lhůtě 30 dnů zaplatíte správní poplatek 600 Kč, u dětí mladších 15 let 100 Kč. V případě, že nestačíte podat žádost ve lhůtě 30 dnů, je možné podat žádost ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů. Správní poplatek je vyšší a to 4.000 Kč, u dětí mladších 15 let 2.000 Kč. Od 1. července dojde ke zvýšení správních poplatků u vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě. Bude možné požádat ve lhůtě do 24 hodin (správní poplatek 6.000,- Kč, děti 2.000 Kč) a ve lhůtě do 5 dnů (správní poplatek 3.000 Kč, děti 1.000 Kč).

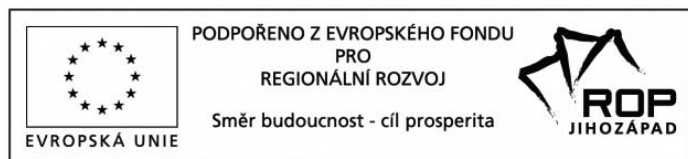
Při cestování mimo EU doporučujeme kontrolu doby platnosti cestovního dokladu. Některé státy požadují minimální dobu platnosti, např. 6 měsíců ode dne vstupu nebo vycestování z území cizího státu. Tyto informace zjistíte u velvyslanectví daného státu, včetně případné potřeby víza.

Při cestování v rámci EU lze použít jako cestovní doklad občanský průkaz, včetně dětí mladších 15 let, pokud vlastní platný občanský průkaz. Na občanský průkaz lze také cestovat do těchto států: Norsko, Švýcarsko, Lichtenštejnsko, Island, Albánská republika, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Gruzie, Makedonská republika, Moldavská republika a Srbská republika.

K podání žádosti vydání cestovního dokladu a občanského průkaz je příslušný jakýkoli úřad s rozšířenou působností, neboť místní příslušnost podle trvalého pobytu žadatele byla zrušena. Od 1. července 2018 bude možné požádat o vydání těchto dokladů ve zkrácené formě rovněž přímo u Ministerstva vnitra ČR.

Hana Valachová

Odbor správní a živnostenský úřad Blatná

Rekreační areál Blatná opět zahajuje letní provoz

V pátek 1. června 2018 se již tradičně v rámci oslav Mezinárodního dne dětí poprvé v letošním roce otevrou brány nově vybudovaného rekreačního areálu. Bude zahájena již šestá sezóna provozu. Správou celého areálu byly pověřeny Technické služby města Blatné s. r. o. Díky jejich pečlivé práci je celý „plavečák“ včetně zázemí, trávníku a dětského hřiště připraven přivítat všechny milovníky plavání a relaxace.

Peny vstupného a návštěvní hodiny zůstaly nezměněné. Plovárna je otevřena denně od 9 do 20 hodin mimo pondělí, kdy se z důvodu sanace bazénu otevírá až od 12 hodin. V září je pak otevřeno od 10 do 18 hodin. Podrobnosti o provozu a případných změnách otvíracích hodin najdete na webových stránkách <http://www.plavecakblatna.cz/index.php>.

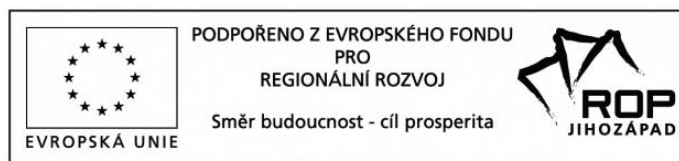
I v letošním roce je možné zakoupit permanentní vstupenku v hodnotě 500,- Kč (10 celodenních návštěv) nebo 1.000,- Kč (20 celodenních návštěv).

Kategorie	Celodenní	Dopolední do 14:00	Odpolední od 14:00	2 hodiny
Dospělí	60,-	30,-	40,-	20,-
Děti 3 - 15 let	50,-	25,-	35,-	10,-
Studenti do 26 let				
Senioři nad 65 let				
ZTP/P a děti do 3 let	Zdarma			
Rodinné vstupné 2 rodiče + 1 dítě (3 - 15 let)	150,-	75,-	100,-	nelze
Rodinné vstupné 2 rodiče + 2 až 3 děti (3 - 15 let)	180,-	90,-	120,-	nelze
Skupina nad 20 osob – dospělí (cena za 1 osobu)	50,-	25,-	35,-	15,-
Skupina dětí do 15 let nad 20 osob včetně doprovodu 1 až 2 osob (cena za 1 osobu)	40,-	15,-	25,-	10,-

Pozn.: Za překročení dvouhodinového vstupného se účtuje 20,- Kč za osobu starší tři let za každou započatou hodinu překročení. Za ztrátu vstupenky se účtuje 60,- Kč za osobu starší tři let.

Rekreační areál byl vybudován s přispěním finančních prostředků z Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu Jihozápad. Začátkem července 2018 uplyne pětiletá doba udržitelnosti. Přijďte se přesvědčit na vlastní oči, jak se ze zanedbaného prostoru stalo příjemné místo pro odpočinek, sportování a relaxaci.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná
Odbor majetku, investic a rozvoje

Komunitní centrum aktivního života

V červnu 2018 to bude již pátý rok, co zahájilo svůj provoz Komunitní centrum aktivního života v Blatné. Za poslední rok již k žádným výrazným změnám v interiéru nedošlo, snad jen veřejně přístupná knihovnička v galerii se pěkně rozrostla. Vše „běží“ jak má. Zájem o poradny v prvním patře je stále velký. Virtuální univerzitu třetího věku, organizovanou Svazkem obcí Blatenska, navštěvuje stále více studentů a studentek. Také jazykové kurzy mají své stálé příznivce. Pravidelně zde probíhají taneční kurzy, rehabilitační cvičení či masáže. Hojně navštěvované jsou besedy o cestování, literární pořady, rozličné alternativní kurzy a vzdělávací akce. O pořadech určených pro širokou veřejnost se více dozvíte na internetových stránkách <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>

Ke spokojenosti všech návštěvníků díky milé obsluze a výborným domácím zákuskům také přispívá kavárna. Milé prostředí pak dokresluje pravidelné fotografické a výtvarné výstavy místních i přespolních umělců.

V komunitním centru se prostě žije aktivně.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná
Odbor majetku, investic a rozvoje

Čekanská kaple

napsal Jan Válek 1960

Za parného léta
i za zimních vánic
stále stejná je
ta kaple v Čekanic.

Zachvějí se rázem niterné tvé city,
Tu před tím obrazem buk tak

rozložitý
tu před tím obrazem buk tak
rozložitý
chrání tu památku
na Ježíšovu matku.

Divíš ty se vždycky,
jak vkusně a jemně,
opravdově, lidsky,
z té francouzské země

jak je znázorněn
bez příkras a šablony
zde v kapličce ten obraz Madony.

Mysl tvoje jihne
a vzpomínek přival
v duchu se ti mihne,
v jaké úctě býval.

Nelze zapomenout
v paměti se chová,
bývala tu pouť
vždycky červencová.

Jak se časy mění,
zbylo vyprávění
starých tradic, zvyků
o tom místě vzniku.

Jak ve světě to vždy chodí,
je po moci a po slávě hon,
velcí lidé se občas rodí,
zrodil se ř Napoleon.

Vítr dějin, jak ty velké lidské
loutky,
z výšin sráží jejich choutky.
Ztratí všechno, moc i vládu,
k jistému vždy dojde pádu.

Obrátí se vždycky karta,
lidský úspěch bývá krátký,
to stihlo i Bonaparta,
spojenci ho ženou zpátky.

Dlouho se jim brání,
jde to věru stěží,
na té lipské stráni
k velké došlo řeži.

A jak to vždy bývá za půtek
a pranic,
v osudný ten tehdy den
svobodný pán, majitel Čekanic a
rytmistr rakouské armády
Helversen,
spadl z koně do oka byv zraněn.

Francozům se úspěch vrací,
ustupují spojenci zas,
koně dupou jako draci
do mrtvých těl, do živých mas.

Když je člověk v úzkosti, kdo
pomůže, vyproští?
Naději vždy všechnu vloží
jedině jen v pomoc Boží!
Nezměrná je Božská sláva,
někdy se i zázrak stává.

Tady je ten příběh právě,
je to pravda nebo není,
kapličku tu k Boží slávě
slíbil za své zachránění.

A hle zázrak skutečný, pravý,
bratronický voják se vrhaje
do bitevní té husté vravy
a panského druhu zachraňuje.

Když pak bylo po boji
a zraněný zbaven tíže,
slibem se nespokojí,
ihned jede do Paříže,
velice je vděčen, je rád,
obraz ten dá malovat.

Kdy že se jen tohle stalo?
Och, jak ten čas plyne, letí
1815 se tehdy psalo
půl druhého století.

Co vichřic, co bouří, bromů
přešlo již tu kolem stromu!
A colidí přešlo tudy
s všelikými Vám Osudy.

Co vyslechla proseb, tžjí
Boží matka zde za mříží!
Při silnici v autech hluku,
stojí kapie v stínu buku.

Kdo neviděl, nemá zdání,
jak mocný strom větve sklání,
jak mohutná ramena,
aby byla chráněna.

DRAHENICKÝ MÁLKOV MDŽ v Drahenickém Málkově

Desátého března se málkovské ženy sešly v místní hospodě, aby společně oslavily svůj svátek. Na úvod předseda osadního výboru všechny ženy přivítal. Společně strávený čas jim pak zpříjemnilo vystoupení Terezky, Stánika a Sáry, kteří recitovali básničky. Kromě dětí zarecitovala i paní učitelka Tereza Kústová a předseda OV Luboš Kylián. Po kulturní vložce přítomní muži z osadního výboru rozdali ženám políbení a kytičku. Dále následovala volná zábava. K jídlu byly výborné zákusky a chlebičky.

Maškarní ovládly děti

„Hloupý“ Honza a jeho tři sestry letos obstarávali zábavu na dětském maškarním báli v Drahenickém Málkově, který se konal 17. března. Na úvod na zahřátí se hrála pinkaná, aby se děti nezahřály až moc, přišla řada na tanec s balónkem. Když mezi děti přišel méda Brumík, bylo ještě veseleji. Méda pak společně s dětmi poslouchal příkazy selky Monči a všichni si pěkně zaskotačili. Chudák hloupý Honza chvilkami odfukoval, jak to bylo náročné cvičení. Samozřejmě nemohla chybět ani „mašinka“ po celém prostoru hospody. Na řadu přišla i mazurka, kterou děti tančily se svými rodinnými příslušníky, a pak přišla oblíbená podlézačka koštěte.

Někteří rodiče sklídili potlesk za skoro akrobatické kousky. Abychom si drobet odpočali, losovala se tombola. A že byla letos vydařená! Balíčky v tombole přetékaly dobrotami všeho druhu. Zlatým hřebem odpoledne bylo vyhlášení nejhezčích masek. Letos se vyhlásilo šest nejkrásnějších masek. A které masky se líbily nejvíce? Na šestém místě se umístila Šmoulinka, na pátém stupínku Čertice, na čtvrtém Upírka. Nyní stupně vítězů. Na třetí místo si doletěl Papoušek, druhé místo patřilo Klaunovi a první místo získal Ježeček.

Večer patřil dospělým. Konal se totiž hasičský bál. Již třetím rokem byla bohatá tombola s okamžitou výhrou a slosovatelná. Hlavní cenou bylo divoké prase, které již druhým rokem putovalo ke stejnému výherci. Moc gratulujeme, tomu se říká klika.

SDH Drahenický Málkov děkuje všem sponzorům za dary. Velké díky patří i Rádiu Blatná za mediální podporu.

Trhy v Málkově pošesté

V sobotu 24. března se již po šesté konaly „Málkovské velikonoční trhy“. Tentokrát se sešlo hodně prodejců a po roční pauze nechyběly ani krásné pomlázky a košíky. Kromě velikonočních dekorací byla k prodeji i spousta sladkých dobrot. Nechyběla ani degustační soutěž. Po několika letech se „oprášilo“ téma: pomazánky. Sešlo se hodně vzorků rozličných chutí. Nejvíce chutnala mrkvová pomazánka, kterou vytvořili Kateřina Burianová a Jiří Mašek. Druhé místo patřilo Janě Benešové a třetí Hance Jahodové.

Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Rekordní brigádnická euforie

Titulek příspěvku je poměrně výstižný, neboť po odkoupení domu čp. 20 na návsi ve Skaličanech, které se uskutečnilo v roce 2016, nastala činnost, která směřuje k vytvoření zasedací místnosti a klubovny, včetně zázemí pro obecní a hasičský materiál a techniku. S nebyvalou chutí a elánem se mnoho skaličanských (téměř z každého domu v obci) i přespolních zapojilo do svépomocných prací, které mají směřovat ke stanovenému cíli. Hned v roce odkoupení objektu docházelo během brigád k jeho vyklízení, sanování dožilých konstrukčních prvků a k plánování, jak by to asi mohlo v budoucnu vypadat. Na tuto otázku nám následně částečně odpověděl zpracovaný projekt a během roku 2017 se mnohé již pomalu začalo i rýsovat. A rýsovat se to začalo hlavně díky nebyvalému brigádnickému vzepětí a nadšení. Řečí čísel a stavebního deníku můžeme konstatovat, že se v roce 2017 během 63 brigádnických dnů na stavbě vystřídalo celkem 38 dobrovolníků - brigádníků, kteří odpracovali 2.106 hodin, na kterých se z 93% podíleli členové hasičského sboru. Poděkování patří všem, kteří se brigád účastní, vzhledem k počtu odpracovaných hodin to v historii obce téměř nemá obdoby. Dle dochovaných záznamů se hodně brigád odehrávalo v 70. letech, např. na stavbě požární nádrže v čp. 4, v 80. letech v rámci různých „akcí Z“ a v 90. letech na rekonstrukci stávající obecní budovy u kravína. Příjemným faktem při brigádách je i to, že mnoho těch, kteří z pracovních, rodinných, zdravotních nebo jiných důvodů nemohou přijít pracovat, brigádníkům přinesou či pošlou něco na posílení vyprahlých hrdel a žaludků, za což jim také patří velké poděkování, stejně jako rodinným příslušníkům (a nám samotným), kterým ukrájeme z času, který bychom jinak věnovali jim či svým jiným aktivitám. Momentálně

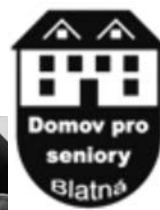

Účastníci jedné ze skaličanských brigád

nelze jmenovat všechny, kterým poděkování náleží, protože bychom SOBáček seznamem těch, kteří se na rekonstrukci podílejí, značně zaplnili, ale každý, kdo se na opravě domu jakýmkoliv způsobem podílí, bude mít později bezpochyby své čestné místo na tabuli cti v našem dokončeném obecním stánku. Kdy to bude, záleží v podstatě jen na brigádnících samotných a samozřejmě také na finančních možnostech rozpočtu určeného na nákup stavebního materiálu. Svépomocnou prací na obecním domě však brigádnické činnosti v obci zdaleka nekončí, brigádníkem je totiž skutečně každý, který si uklidí před svým domem, každý kdo pečuje o obecní zeleň, každý kdo se sehne pro povalující se papírek či plastovou lahev na návsi nebo jinde a nepořádek uklidí, každý, kdo si uklidí produkty zaživacích systémů svých čtyřnohých miláčků zanechané na veřejných prostranstvích, nebo každý, kdo se aktivně podílí na přípravě rozličných akcí v naší obci, prostě každý ten, pro něhož svět nekončí vlastním plotem či zdí. Díky.

Text a foto Václav Cheníček

Fotoreportáž ze života v Domově seniorů Blatná

Každý měsíc naši uživatelé připravují k distribuci Kulturní kalendář Blatná, ve spolupráci s CKVB.

Velmi oblíbené a očekávané bývají návštěvy paní Moniky Posekané (o.s. PESSOS Příbram) a jejich psích svěřenců. Dokonale seřaná canis terapeutická skupina, králik Růženka a kocour Felix k nám přijíždějí dvakrát do měsíce.

Dobrovolnice paní Alena Spálenská pravidelně dochází na arteterapii.

Připravili jsme překvapení pro naše klienty: navštívil nás CÍRKUS SENIOR. Byla to výjimečná příležitost vyzkoušet si některé cirkusové dovednosti např. zonglování, točení talíře nad hlavou.

Naší uživatelé mají možnost procvičit si jemnou motoriku na dílně.

Loutkové představení Divadla TOTEM manželů Machkových z Mračova, indická pohádka O Nirdhanatovi.

Společný projekt mezigeneračního setkávání seniorů a dětí z MŠ Vrchlického se jmenuje „Je nám spolu báječně“ a probíhá pravidelně každý druhý pátek.

Pan Josef Pospíšil přijel potěšit naše uživatele hrou na harmoniku a zpěvem oblíbených písniček.

Masopustní veselice

Na Masopust přišly i děti našich zaměstnanců. Trpělivě opékaly kuřátko na ohýnku.

Hodina moderní chemie

Pro zpestření výuky chemie jsme opět využili nabídku VŠCHT. Její projekt „Hodina moderní chemie“ popularizuje chemii a moderní chemické obory a tím se snaží přiblížit chemii studentům středních a základních škol.

Zástupci VŠCHT Praha objasňují nejnovější trendy v chemii a především ukazují praktické aplikace chemie, bez kterých se neobejde náš každodenní život. Hodina je velmi interaktivní, probíhá formou dialogu s množstvím pokusů, které jsou předvedeny v průběhu hodiny.

Pro žáky 9. ročníků jsme objednali přednášku zaměřenou na složení potravin s názvem „Potraviny pod lupou.“ Úvodní pokus byl zaměřen na rozlišování chutí. Většina z nás rozlišuje chuť hořkou, sladkou, kyselou a slanou. Za pátou základní chuť je považována chuť umami, což v japonštině znamená lahodná a je popisována jako jemná, masová, přinášející v ústech uspokojení. Jedná se o monosodnou sůl kyseliny glutamové. Tuto chuť známe hlavně z instantních čínských polévek. Další pokus se týkal složení párků, konkrétně důkazu škrobu, který je v párku použit jako náhražka za maso, které je výrazně dražší.

Název dalšího pokusu - Nevratná denaturace slepičí ovulace zněl sice šileně, ale jednalo se jen o tepelnou úpravu vajíčka. Studenti s sebou přivezli i plotýnku a pánevku a vybrali dobrovolníka, který vajíčka umíchal a další dobrovolník si je snědl.

Veškeré pokusy byly doplněny zajímavými informacemi a častými otázkami. Za správné odpovědi během celé přednášky získali šikovní žáci zajímavé odměny. Ke konci školního roku nás studenti VŠCHT navštíví ještě jednou s dalšími programy pro 8. i 9. ročník.

Karešová Petra
učitelka chemie

Hodina moderní chemie očima deváťáků

Dne 10. dubna přijely studentky z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Přednáška pojednávala o chemii v potravinách.

Roznávali jsme chutě a pálivost. Obeznamenaly nás se složením

různých potravin, a jak jsou některé přidávané chemické látky škodlivé. Ukázaly nám pokus s jódem a škrobem, který přesně prokázal, že párky nejsou složené jen z masa. Také jsme si mohli umíchat vajíčko. Během přednášky nám byly pokládány různé otázky. Za správnou odpověď na nás čekala odměna, např. bonbon, balónek, propisky nebo periodická tabulka prvků.

Netradiční poznávání světa chemie se nám všem líbilo.

Šišková Karolína, Bláhová Karolína
žákyně VIII. B

Výhra z KORUNKOVÉ SOUTĚŽE putovala k nám

V listopadu za námi přišla paní učitelka Šafaříková s otázkou, zda se chceme zapojit do soutěže „Korunkový král“ (tj. soutěž ve finanční gramotnosti). Celá naše třída souhlasila. Po dobu pěti měsíců jsme při hodinách matematiky počítali zadané příklady. Jeden úkol se ale vypočítat nedal. Měli jsme odhadnout, kolik peněz je v průhledné plastové pokladničce na obrázku. Usmálo se na nás štěstí. Všechny příklady jsme vypočítali správně a náš odhad byl nejpřesnější. Vyhráli jsme částku 13 318,-Kč, což byla hodnota peněz umístěných v pokladničce.

Organizátoři soutěže nám osobně až ze Slovenska přijeli pogratulovat a předat výhru i diplom.

Za vyhrané peníze pojedje celá naše třída na výlet do Prahy.

třída VIII. A

Ornitologická vycházka

23. dubna vyšly třídy 5. A a 5. B na ornitologickou vycházku. U rybníka Řitovíz jsme se sešli s panem Voborníkem a jeho pomocnicí paní Loudovou. Ukázali nám, jak a proč se kroužkují ptáci. Dozvěděli jsme se, že sítě postavili u vody a musí se kontrolovat každou půl hodinu. Podařilo se jim chytit kosa, budníčka, pěnici a dlaska. Každý ptáček dostal jiný typ kroužku se svou identifikací. Ptáky jsme si prohlédli a vypustili zpět do přírody. Kroužkování ptáků nás zajímalo a pan Voborník nám odpověděl na mnoho zvědavých otázek.

Naše vycházka byla též spojená s opékáním vuřtů a dalším pozorováním rostlin a živočichů v okolí rybníku. Pobyt v přírodě se nám velice líbil.

Mikuláš Koblich
žák 5. B

Preventivní programy pro žáky Memento

22. března jsme v Komunitním centru aktivního života Blatná zhlédli asi hodinové představení Memento, zpracované podle stejnojmenné knihy Radka Johna. Všichni jsme napjatě poslouchali příběh chlapce Michala, který v pubertě zkusil drogy. Brzy se ale stal i se svou přítelkyní Evou drogově závislým. Dozvěděli jsme se, jak snadno a rychle se z člověka může stát narkoman.

Představení se nám moc líbilo. Po jeho zhlédnutí nám v hlavě vířily mnohé otázky, které jsme potom probírali s panem učitelem v hodinách výchovy ke zdraví.

třída IX. B

Květnové programy

Na měsíc květen jsou připraveny i další preventivní programy. S názvem „Než užiješ alkohol, užiješ mozek“ jsou pro žáky 6. a 7. tříd naplánovány hodinové besedy zaměřené na prevenci rizik spojených s užíváním alkoholu. Organizuje je občanské sdružení Sananim. Žáci se během nich seznámí s užitečným využitím alkoholu, ale i s jeho negativními dopady na život lidí.

Správné chování ve společnosti a při stolování je téma další akce. Program „Etiketa a školní řád“ ukáže našim druháčkům základní pravidla lidské komunikace a chování ve společnosti dětí i dospělých. Ke zpestření výuky pracovní výchovy - vaření přispěje i téma „Etiketa stolování“. Žáci 6. a 7. tříd si prakticky vyzkouší správné prostírání a stolování při různých společenských akcích.

JAK jsme úspěšní ve sportovních soutěžích?

Jaro bývá vždy v naší škole plné sportovních zápolení. V dubnu jsme se zúčastnili hned několika turnajů. V Blatné se 12. dubna konalo okresní kolo Hokejbalu proti drogám. Naše škola měla zastoupení ve všech věkových kategoriích. Výsledky ukazují, že je děti za co pochválit.

1. - 3. třída - 1. místo s postupem do krajského kola, 4. - 5. třída získala 3. a 5. místo. Výborní byli i starší žáci: hoši 6. - 7. třída 1. místo, 8. - 9. třída 1. místo. Dívky 8. - 9. tříd vybojovaly 2. místo. Všechny tři skupiny postupují do krajského kola v Prachaticích a Jindřichově Hradci.

Velice pěkně si vedli i žáci 4. - 5. tříd na turnaji ve vybíjené ve Strakonících pod vedením pí. uč. T. Tvrde, odkud si přivezli vybojované krásné 3. místo.

Pavla Voborníková

Týdenní pobyt ve Středisku environmentální výchovy Stožec

V pondělí 16. 4. jsme se třídou dojeli vlakem na týdenní pobyt na Šumavu. Ubytovali jsme se ve Středisku environmentální výchovy, na jídlo jsme chodili do restaurace Pstruh. Každý den jsme se účastnili připravených programů: Národní park Šumava, Areál lesních her, Jelen, Putování na Stožecskou kapli, Šumava rýsima očima, Vodní svět. Počasí nám přálo a všechny programy jsme mohli prožít v přírodě pod širým nebem. Děti při zkoumání přírody zapojovaly všechny smysly a moc si to užívaly.

Pobyt pohledem dětí:

- Líbilo se mi tam moc a naučil jsem se lépe poznávat přírodu. Petr
- Líbilo se mi, že jsme byli všichni spolu. Okouzil mě výhled ze Stožecké skály. Natálka
- Nejlepší bylo, jak jsme šli na Stožecskou kapli. Míša
- Nejlepší ve Stožci bylo, jak jsme šli na Stožecskou kapli. Honzík B.
- Ve Stožci jsem se naučil hodně o přírodě a bavilo mě chodit do lesa. Fanda
- Nejsilnější zážitek pro mě byl, jak jsme vylezli na Stožecskou skálu a viděli jsme hory se sněhem. Daník K.
- Nejhezčí zážitek byl, když jsme šli na Stožecskou skálu. Nelly
- Můj nejsilnější zážitek byl, jak jsme vylezli na skálu a viděli Šumavu. Sabinka

- Nejsilnější zážitek pro mě byl, že jsme vylezli na Stožecskou kapli. Lucinka Z.
- Líbilo se mi to, že jsem se tam hodně naučil o přírodě. Adam M.
- Nejsilnější zážitek pro mě byl, jak jsme chodili na programy. Pavlík
- Nejsilnější zážitek pro mě byl, když jsem uviděla Stožecskou kapli. Lucinka N.
- Nejvíce se mi líbil výhled ze Stožecké skály a lovení vodních živočichů. Kája
- Nejvíce se mi líbil výhled ze Stožecké skály a hledání malých vodních živočichů. Tom
- Líbila se mi hra na rysa a srnku. Kubík
- Ve Stožci se mi líbily všechny programy, byly zábavné a skvělé. Erika
- Nejvíce se mi líbila stezka odvahy. Adam Š.
- Nejsilnější zážitek byl, když jsem vylezla na Stožecskou skálu a viděla Stožecskou kapli. Anežka
- Nejvíce se mi líbil výhled ze Stožecké skály. Daník Š., Matěj
- Líbil se mi výhled ze Stožecké skály. Jonáš

Pobyt pohledem učitelů:

- Líbilo se mi, jak se děti dokáží radovat z maličkostí a krásně si spolu hrát. Martina
- Líbilo se mi pozorovat zájem a nadšení dětí při hrách a učení v přírodě. Marcela IV. C, Marcela Srbová, Martina Michalová

Techmánie – VII. A a VIII. B

Dne 28. 3. 2018 se vydala VII. A společně se VII. B na školní výlet do plzeňské Techmánie. Na místo činu se třídy vydaly po roce a nutno podotknout, že na nás čekala téměř úplně nová expozice. Děti si mohly zkusit v praxi nejrůznější pokusy s optikou, laserem, psaní písmem, nejrůznější pokusy s vodou, obrovské JOJO, počítačovou virtuální realitu, logické hlavolamy a hry. Dále mezi zajímavé atrakce patřil simulátor pádlování a bagrování. Každá třída měla navíc zaplacený speciální program, třída VII. A pracovala v laboratoři a VII. B využila poznávací program, který se týkal všech vrstev planety Země.

Šafaříková Hana, Šafr Miroslav
tř. uč. 7. tříd

JAK se líbilo sedmákům?

Ve středu 28. března jeli žáci 7. A a 7. B do plzeňské Techmánie. Třída 7. A měla nejprve program v laboratořích a děti 7. B vyrazily do vedlejšího planetária.

V laboratořích jsme se seznámili se smysly člověka. Nejprve jsme vyplňovali ve skupinách pracovní listy. Svě odpovědi jsme vyhledávali a postupně si je zapisovali. Nejzajímavějším úkolem celého smyslového poznávání byla pro každého z nás vlastnoruční výroba parfému, který jsme si nakonec mohli odvézt domů.

Celá třída dostala plakát o smyslech člověka. Máme ho vystavený ve třídě.

Po skončení programu jsme si mohli volně procházet celou Techmánií. Každého zaujalo něco jiného. Některým se líbily expozice věnované Titaniku nebo televizi Děčko. Jiným zase kreslení světlem nebo desetiboj, který si mohl každý vyzkoušet.

třída VII. A

Příprava nového školního roku

Školní rok se přehoupal do poslední čtvrtě a začínají přípravy roku následujícího, například zápis do 1. ročníku.

Vlastní zápis předcházely dvě pravidelné akce pro budoucí prvňáčky. Jednou z nich byla návštěva předškolních ročníků blatenských mateřských škol – „Prvňáčkem na zkoušku“. Děti se podívaly do prvních tříd mezi své o rok starší kamarády. Potom si užily pohádku o statečné princezně Máně a blatenském Honzovi v podání členů dramatického kroužku. Nakonec předškoláci plnili soutěžní úkoly, které pro ně připravili žáci 8. ročníku. S sebou do školky si kromě pozvání na další předzápisovou

návštěvu odnesli i velký kornout vysoutěžených sladkostí.

Akci „Půjdem spolu do pohádky“ si pod patronát vzali žáci 5. a 9. ročníku, kteří tak symbolicky předali štafetový kolík budoucím žákům prvních tříd. Předškoláci si užili soutěžení, výtvarné tvoření a animované pohádky. Ani jejich rodiče neodešli s prázdnou, získali informace o chodu naší školy doplněné o prohlídku budovy.

Vlastní zápis do 1. ročníku proběhl v pátek 6. dubna a sobotu 7. dubna, během kterého zákonní zástupci na naši školu zapsali celkem 38 dětí. Od září budou tedy otevřeny dvě první třídy pod vedením paní učitelek Ivy Tvrdé a Marcely Karbanové.

Děkujeme všem rodičům za jejich projevenou důvěru, která je velkou motivací pro všechny naše pracovníky. Udělají vše proto, aby děti během devíti let školní docházky získaly nejen tolik potřebné dovednosti a znalosti, ale hlavně, aby v sobě objevily a rozvíjely své schopnosti či nadání, které jim pomohou při volbě jejich budoucího pracovního zaměření.

Krapsová Jana
ředitelka školy

A jdeme do finále!

Letošní školní rok se přehnal jako vlna. Máme za sebou devět měsíců intenzivního učení, nejrůznějších projektů (většinu z nich jsme letos věnovali čtenářské gramotnosti) a dalších vzdělávacích akcí, které, jak doufáme, přinesly našim žákům nové zkušenosti a krásné zážitky. Blíží se poslední měsíc, ve kterém se děti v rámci školních výletů podívají na zajímavá místa České republiky. Čeká je společná školní akademie, Den dětí na blatenské plovárně a samozřejmě vysvědčení. Žáci devátých ročníků si prošli přijímacím řízením na střední školy a my věříme, že si vyberou správně a budou na nových školách spokojeni.

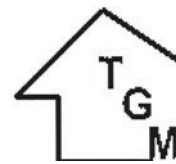
A co že se v uplynulých týdnech na naší škole uskutečnilo? Poslední velkou akcí byl bezesporu výlet do Belgie a Anglie. Ve třetím čtvrtletí proběhla také spousta soutěží. Naši žáci reprezentovali školu na okresní i krajské úrovni.

Belgie - Anglie 2018

21. – 27. dubna se uskutečnil zahraniční zájezd, který nám ve spolupráci se ZŠ Čestice a ZŠ Volyně nabídla CK Ciao Strakonice. 15 žáků 8. a 9. ročníku a 2 pedagogové se v sobotu 21. dubna vydalo na dalekou cestu. První zastávka byla ještě na starém kontinentu, a to v hlavním městě Belgie, Bruselu. Procházkou po Bruselu jsme poznali historickou část města, ale navštívili jsme také moderní centrum Evropského parlamentu. Měli jsme možnost seznámit se s expozicí dvou muzeí – Domu evropské historie a Parlamentária. Obě jsou velmi zajímavá, zvláště pak Dům evropské historie nás zaujal svou interaktivní expozicí, a to dokonce v našem rodném jazyce. Parlamentarium nám představilo historii Evropského parlamentu v prostorách, kde evropští poslanci zasedají. Ve stejný den jsme ještě navštívili historické belgické město Bruggy, kde jsme se také ubytovali.

Druhý den nás čekala cesta za moře. Na trajektu jsme přepluli kanál La Manche a z přístaviště v Doweru jsme se vydali směr Londýn. Hlavní město Velké Británie nás přivítalo proměnlivým počasím. Za tři dny, které jsme zde strávili, jsme absolvovali prohlídku všech významných památek (např. Tower Bridge, pevnost Tower, Monument, Královský palác, Big Ben, Parlament a další). Nesměly chybět ani nákupy suvenýrů a dárců, ať už na Piccadilly Circus nebo na Oxford Street. Krásné zážitky z Anglie umocnil ještě výlet k jihoanglickým křídovým útesům, kde jsme

díky větrnému, ale slunečnému počasí mohli projít celý národní park Sedm sester. V závěru nás ještě čekalo mořské akvárium v přímořském městě Brighton.

Celý zájezd nebyl ale jen o poznání a zábavě. Děti byly ubytované v anglických rodinách, takže byly nuceny komunikovat v angličtině. Navíc poznaly, jaký je zde standard bydlení, mohly srovnávat se svým u nás doma a stejně tak mohly porovnat i britskou a českou kuchyni. Akce se setkala se všeobecným úspěchem, a tak bych chtěla poděkovat dětem za vzornou reprezentaci školy v zahraničí, kolegovi O. Kočovskému za spolupráci a CK Ciao, především pak průvodkyni Markétě Havlové, za krásné zážitky.

Zajímavá fakta z výletu:

- ujeli jsme cca 2 600 km
- našlapali jsme cca 85 000 kroků, tj. zhruba 62 km
- plavba trajektem trvala cca 2 hodiny
- cestou zpět jsme projeli pod mořským dnem kanálu La Manche cca 39 km – jen za 35 min
- svezli jsme se lanovkou nad Temží, lodí po Temži, londýnským metrem
- bohužel jsme z časových důvodů nestihli turistickou atrakci Londýna – London Eye (Londýnské oko)

Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky školy

Soutěže 3. čtvrtletí

Jako každoročně proběhlo v období od ledna do května mnoho vědomostních, uměleckých i sportovních soutěží. V některých z nich dokázaly děti naší školy dosáhnout velmi pěkných úspěchů. Všem žákům školy, kteří se soutěží zúčastnili, děkujeme za reprezentaci školy a přejeme hodně úspěchů v dalších soutěžních bojích.

Z našich úspěšných výsledků:

- Matematická olympiáda, okresní kolo Strakonice: kategorie 8. tříd: 2. místo Lucie Vokurková 8. A
- Biologická olympiáda, okresní kolo Strakonice: kategorie 6. + 7. tříd: 3. místo Matyáš Červenka 7. tř., 4. místo Aleš Procházka 6. B; kategorie 8. + 9. tříd: 6. místo Jan Lepič 8. B
- Zeměpisná olympiáda, okresní kolo Strakonice: kategorie 6. tříd: 3. místo Aleš Procházka 6. B – postup do krajského kola
- Pěvecká soutěž Jihočeský zvonek, okresní kolo Strakonice: sólový zpěv: zlaté pásmo Eliška Dvořáková 6. A - postup do krajského kola; stříbrné pásmo Nela Hanzlíčková 6. A; bronzové pásmo Eva Thorovská 6. A; duo: zlaté pásmo Nela Hanzlíčková + Eliška Dvořáková – postup do krajského kola
- Výtvarná soutěž „Za vajíčkem do Evropy“, krajská soutěž Eurocentra Plzeň a České Budějovice: 2. místo Anežka Bolinová 8. A

Jihočeský zvonek je pěvecká soutěž, která se koná už po několik let. Nejprve pořádáme místní kolo na naší škole. Tentokrát se konalo 28. 3. 2018. Soutěž je určena pro zpěváky od čtvrté třídy po devátý ročník. Pořádá se v několika kategoriích a zpívají se dvě lidové písně. Jedna z písní může být s hudebním doprovodem. Pouze zpěváci z osmých a devátých tříd mohou zpívat i píseň umělo. Do letošního místního kola bylo přihlášeno 25 dětí. Bohužel někteří byli nemocní, takže se místní kolo konalo pouze s osmnácti zpěváky. V učebně hudební výchovy jsme se sešli ve dvě hodiny a připravili učebnu pro zpěváky, porotu i diváky. Porota usedla v první řadě ve složení paní učitelka Wachtlová, Fousová, Pechlátová a paní ředitelka Voříšková. Soutěž proběhla velmi zábavně a diváci všem bojovníkům zatleskali. Do okresního kola postoupilo šest zpívajících, a to Eliška Dvořáková, Nela Hanzlíčková, Eva Thorovská, Kryštof Jelen, Lucie Krůtová a duo ve složení Eliška Dvořáková a Nela Hanzlíčková. Tyto vítěze čekalo další kolo 26. 4. ve Strakonících.

Anna Čadková, vychovatelka ŠD

Maratón pro Město Blatná

Je to už dva roky od úspěšné akce žakovského parlamentu Maratón splněných přání. Členové žakovského parlamentu si na letošní školní rok vymysleli další variantu maratónu. Po Maratónu splněných přání se paní starostka a Městu Blatná podařilo splnit hned několik přání žáků

naší školy, další přání se ještě splní během tohoto roku. Ještě jednou děkujeme. A naše díky podpoříme i letošním maratónem, který bychom rádi věnovali Městu Blatná. Všichni se snažíme starat o místo, kde žijeme, ať už je to náš vlastní byt, dům, zahrádka, nebo chodník před domem. Většine z nás není lhostejné ani to, co vidíme okolo sebe cestou do práce nebo na nákup. Rozhodli jsme se proto detailně zmapovat město a vybrat si osm oblastí, o které bychom se v průběhu příštího školního roku starali. Žáci naší školy si budou moci vybrat ten svůj „objekt zájmu“ v průběhu měsíce června. Všechny oblasti představíme v prostorách školy. Společně jako třída pak 22. 6. 2018 na Maratónu pro Město Blatná slíbí, že se o danou oblast budou průběžně starat celý školní rok. Na letošním maratónu samozřejmě opět spolupracujeme s Městem Blatná, s odborem životního prostředí MěÚ Blatná a s Domovem pro seniory. Přijďte za námi na letní stadión 22. 6. 2018 a přesvědčte se, že dětem není lhostejné, jak vypadá svět kolem nich.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Jízda zručnosti 2018

Dne 18. dubna pořádalo Střední odborné učiliště Blatná, Zemědělský svaz České republiky

a Agrozet České Budějovice a.s. již 17. ročník oblastní soutěže „Jízda zručnosti 2018“. Soutěž je určena pro studenty učilišť a středních škol, kteří v rámci studia získají řídicí oprávnění k řízení traktoru. Ve tvrdé konkurenci devíti středních škol a učilišť a 22 soutěžících obsadili studenti SOU Blatná první dvě místa!

Na soutěži se přišli podívat bývalí mistři, učitelé, pracovníci, absolventi i studenti SOU Blatná, rodinní příslušníci, žáci místních ZŠ, blatenská veřejnost i vzácní hosté. K nim patřili především starostka města Blatná Bc. Kateřina Malečková a místostarosta města Blatná Pavel Ounický, Ing. Lenka Hryzobilová z Agrární komory okresu Strakonice, Ing. Jiří Faktor, předseda představenstva Agro Vodňany a.s. a další.

Již od pondělka 16. dubna areál SOU Blatná navštívili soutěžící z ostatních škol, aby si projeli připravenou trať. V areálu učiliště na ně čekal moderní traktor Zetor Proxima 100 s přední hnací nápravou a přívěsem. Trať si projeli i studenti SOU Blatná oboru Opravář zemědělských strojů a ze třídy 2.P maturitního oboru Podnikání. Z nich se kvalifikovali 3 studenti, kteří reprezentovali školu na soutěži.

Soutěž podpořilo krásné počasí. Od středečního rána přijížděli učitelé a studenti učilišť a středních odborných škol. Ve školní jídelně se registrovali a studenti losovali pořadová čísla. Pedagogický doprovod losoval čísla, u kterých soutěžních prvků budou plnit funkci rozhodčích. Rozhodčími byli i mistři odborného výcviku, učitelé a vybraní studenti SOU Blatná. Pro hosty připravily kuchařky příjemnou svačinu a nápoje.

Soutěžící si pochvalovali, že jízda se tentokrát uskutečnila na novém asfaltovém povrchu v areálu školy. Nová plocha nádvorí umožnila soutěžní prvky umístit jinak než v předchozích letech. Trať byla technicky náročnější a pořádně některé závodníky potrápila.

Po deváté hodině vystartoval první soutěžící. On a stejně tak další museli před množstvím diváků předvést své dovednosti v ovládání traktoru s přívěsem projetím trasy s jedenácti překážkami. Šlo např. o průjezd dvěma pravoúhlými úzkými zatáčkami, osmičkou, přesné zastavení na rampy, přejezd lávky, slalom aj. Klíčovým prvkem bylo couvání traktorem

s přívěsem do modelu úzké garáže. Rozhodčí hodnotili přesnost splnění jednotlivých úkolů a čas jízdy. Byla vyhlášena i soutěž v kategorii „Veřejnost“. Tam se přihlásilo 7 soutěžících, absolventi SOU Blatná, zájemci z řad zemědělské veřejnosti i pedagogičtí pracovníci zúčastněných škol.

Počasí celému dni přálo. Po skvělém obědě se proslulá soutěž chýlila ke konci. Jakmile odjel poslední soutěžící, vrcholila nervozita. Pořadatelé vyplňovali připravené tabulky, sčítali časy a trestné body, tiskli diplomy, připravovali ceny.

U stupňů vítězů se shromáždili soutěžící i veřejnost. Ceny předávali Ing. Petr Lidinský z Agrozetu České Budějovice, ředitel SOU Blatná Ing. Miroslav Čapek, zástupce ředitele pro odborný výcvik Bc. Stanislav Kučera a Ing. Vladimír Pícha za Zemědělský svaz České republiky.

V kategorii „Veřejnost“ zvítězil Petr Braun, mistr odborného výcviku na autodílně SOU Blatná. Druhým byl Ing. Zbyněk Hofman, učitel odborných technických předmětů SOU Blatná. Oba domácí účastníci vlastní malé hospodářství. Třetí místo obsadil Jan Laštovička, Gymnázium, SOŠ ekonomická a SOU Kaplice.

Velké uznání si zasloužila jediná soutěžící Pavla Razimová ze SOU zemědělského a služeb Dačice.

V hlavní kategorii se na 3. místě umístil Josef Fučík, SOU zemědělské a služeb Dačice. První a druhé místo patřilo studentům SOU Blatná: Druhé místo získal Václav Šafařík. Vítězem se stal Josef Pilát. Oba vynikající řidiči jsou ze třídy 3.O oboru Opravář zemědělských strojů.

Zeptali jsme se Josefa Piláta a Václava Šafaříka na tajemství jejich úspěchu v soutěži.

Josef: „Bydlím v Dolních Nakvasovicích. Na traktoru jsem zvyklý jezdit z domova, kde máme malé hospodářství. Řídím traktor Zetor Crystal 10111. S ním provádím potřebné práce, setí, orbu, senáže aj. Chodím na výpomoc ke strýci, který vlastní kravín. U něj řídím traktory John Deere a Valtra.“

Václav: „Bydlím v obci Hajany u Blatné. Tam máme malou farmu. Traktor je moje srdeční záležitost. Jezdím často se Zetorem 7745. S ním zajišťuji potřebné práce.“

Ocenění si zaslouží i učitelé autoškoly SOU Blatná, mistři odborného výcviku, učitelé teorie, vychovatelé a všichni pracovníci, kteří se studenty odvedli poctivou práci.

Na závěr se sluší poděkovat štědrým sponzorům, kteří dodali pro prvních 10 soutěžících hodnotné ceny. Jsou to AGROZET a.s. České Budějovice, Zemědělský svaz České republiky, LIVA Předslavice, PRILLINGER Radomyšl, BP-SERVICE s.r.o., Blatenská ryba, s.r.o. Blatná, Jiří Drnek - Drogerie Teta, ZEO trade spol. s r.o., Radčice, MASO UZENINY PÍSEK, a. s., Bidfood Czech Republic s.r.o., Kralupy n. Vltavou, POGRR s.r.o., Příbram, Nový Vacov s. r. o., Vacov, Blatenská ryba, spol. s r.o., Blatná, ZD Třebohostice, AGRO Vodňany, a.s., ZD Novosedly, Město Blatná, Leifheit Blatná.

Text SOU Blatná, foto Tomáš Šrámek

Rekonstrukce učebny výpočetní techniky v SOU Blatná

Před 7 lety Střední odborné učiliště v Blatné vybuďovalo učebnu výpočetní techniky díky financím projektu OPVK „Využití e-learningu k rozvoji klíčových kompetencí“. Projekt měl udržitelnost 5 let. Za tu dobu počítače morálně zestárla a byly zatíženy neustálým využíváním. Proto se předmětová komise učitelů výpočetní techniky a vedení školy rozhodli investovat do nových počítačových stanic s aktualizovaným softwarovým prostředím a celkové rekonstrukce počítačové učebny. Celá akce s rozpočtem téměř 700 tis. Kč byla tentokrát financovaná z vlastních zdrojů SOU Blatná.

Studenti učebních oborů Elektrikář, Autoelektrikář, Automechanik a Opravář zemědělských strojů se na počítačích zdokonalují v aplikacích Word a Excel. Jde o to, aby uměli vytvořit graf, tabulku podle normy, textový dokument se styly, obsahem, vloženými grafy, tabulkami, obrázky, textovým polem, záhlavím, stránkovaním atd. Učí se napsat životopis a motivační dopis, oficiální žádosti, např. o pracovní místo. Dále se učí se vytvořit kvalitní prezentaci v Power Pointu i základy počítačové grafiky: úpravu digitální fotografie, fotomontáž, seznámí se s vektorovou grafikou. Učebnu výpočetní techniky někdy využívají studenti i při výuce německého, anglického i českého jazyka, kdy zpracovávají jazykové testy. Dále se v učebně zpracovává část písemné závěrečné zkoušky, kdy test se provádí ve speciálním softwaru a může se hned vyhodnotit. Učebnu využívají i učitelé autoškoly, studentům se náhodně generují testové otázky a mají možnost opakovaně kontrolovat své znalosti, než budou skládat teoretickou část zkoušky na ostro.

Studenti nástavbového studia Podnikání v oboru zdokonalují v textovém i tabulkovém editoru typografická pravidla, formátování. Tvoří normované dopisy, pracují se šablonami, tvoří letáky, plakáty, hlouběji se seznámí s grafikou. Umí základy práce s databází, učí se hromadnou korespondenci.

Další velká investiční akce do IT vybavení učiliště čeká ještě v tomto roce. Je naplánováno vybudování centrálně spravované WiFi sítě v celém areálu školy. Datová síť bude posílena a doplněna o bezpečnostní prvky podle nejnovějších standardů. Celá škola bude připojena do mezinárodní sítě vzdělávacích institucí EDUROAM a umožní tak žákům i učitelům snadnější využívání a sdílení informací. Investice ve výši přesahující 1 mil. Kč bude financována z programu IROP.

Nová učebna výpočetní techniky a nově vybudovaná datová síť zkvalitní a zpříjemní práci studentům učebních oborů, nástavbového studia i učitelům. Vybavení školy v této oblasti plně odpovídá požadavkům výuky a současným potřebám.

SOU Blatná

Základní umělecká škola Blatná

J. P. Koubka 4 – 388 01 Blatná – tel.: 383 422 536 – e-mail: zus@blatna.net

vyhlašuje pro školní rok 2018/2019

ZÁPIS ŽÁKŮ

pro výuku do oborů: hudební, výtvarný a taneční

Hudební obor -	přípravné studium	děti 5 - 6 let
	- základní studium	děti od 7 let
	klavír, akordeon, zobcová flétna, housle, kytara, violoncello, kontrabas, trubka, trombon, klarinet, saxofon, lesní roh, dudy, bicí nástroje	
	- sólový zpěv	děti od 6 let
	- sborový zpěv	
Výtvarný obor -	přípravné studium	děti 5 - 6 let
	- základní studium	děti od 7 let
	- základní studium se zaměřením na keramiku	děti od 8 let
	(zájemci o tento obor přinesou s sebou výtvarné práce z MŠ, ZŠ nebo vytvořené doma)	
Taneční obor -	přípravné studium	děti 5 - 6 let
	- základní studium	děti od 7 let
	se zaměřením na klasický, moderní a společenský tanec	

Zápis se koná v červnu v týdnu od 11. – 15. června 2018

10:00 – 12:00 hodin, 13:00 – 16:00 hodin

v ZUŠ Blatná - ředitelna školy, 1. patro, dveře č. 16
(rodiče se dostaví s dětmi)

Kritéria, podle kterých budou žáci přijímáni:

- Hudební obor:** zazpívat píseň, zopakovat určitou výšku tónu, vytleskat rytmický motiv
- Výtvarný obor:** dokázat rozlišovat barvy, prokázat představivost a schopnost využití daného prostoru (výkres), přinést vlastní práci libovolného výtvarného stylu
- Taneční obor:** žák má rovný postoj, plynulou chůzi, prokáže cit pro rytmus a hudbu

Ve čtvrtek 14. června 2018 Vás srdečně zveme na koncert nejmladších žáků, který se koná v sále ZUŠ od 17:00 hodin

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI V BLATNÉ

23. června 2018

www.blatenskariba.cz

Rybníky na Blatensku křest 2. a 3. dílu 23. 6. 2018 v Kaplance

V roce 2014 vyšla fotografická publikace autorů Jiřího Sekery a Jana Kurze: „Rybníky na Blatensku – 1. díl – Severní Lnářsko“. V den Rybářských slavností tj. v sobotu 23. června 2018 budou veřejnosti představeny další dva díly:

2. díl – Jižní Lnářsko – autorů: Petr Liebscher – text, Jan Rendek a Jan Kurz – fotografie, popisuje slovem a obrazem oblast začínající severozápadně od Lnář u Radošic, přes nejdůležitější část – pálenickou rybníční soustavu – až po rybníky v okolí Blatnyky.

3. díl – Blatensko – autorů: Jiří Sekera – text, Jan Rendek a Jan Kurz – fotografie, bude navazovat na předchozí díly směrem na východ. Okruh, začínající Bratronicemi na jihozápadě, se přes Blatnou, Hajany, Drahenický Málkov, Myštice (rybník Labuť), Lom a Sedlici (Velkorojický rybník a Milava) uzavře v Lažanech.

Po celou dobu zámecké sezony 2018 bude na Zámku Lnáře instalována výstava fotografií vážící se ke všem 3 dílům knihy. Pouze v den rybářských slavností - 23. června 2018 - bude přenesena do Blatné, do Kaplanky, kde proběhne i křest nově vydaných dílů ve 13 hodin, kdy k fotografiím promluví autoři: Jiří Sekera, Petr Liebscher a Jan Kurz. Poté bude následovat prodej knih a autogramiáda. Knihu z ktrékoliv dílu si budete moci pořídit na místě za 349,- Kč.

Jan Kurz

Rybníky na Blatensku

Výstava fotografií

v Kaplance po celý den Rybářských slavností
v Blatné

23. června 2018

Ve 13 hodin proběhne křest 2. a 3. dílu
stejnojmenné knihy
s průvodním slovem autorů,
prodejem knih a autogramiádou.

**XVIII. BLATENSKÉ
RYBNÍ SLAVNOSTI**

Sobota:
10:00-17:00
K-BAND pana Klíny
20:00-03:00
AVENGERS
23:00-ohňostrojí
Vstupné 100 Kč
od 28:00

Neděle:
10:00-17:00
Taneční Hity Melodie
pro Vás bude hrát
oblíbená
Benešovská kapela
čejka Band
Vstupné zdarma

18.-19. 6. 2018

Program TJ BLATNÁ

Firma Alfabeton s.r.o.

sídlící v Blatné hledá pracovníky na pozice:

- řidič sk. C
- obsluha čerpadla betonových směsí.

Praxe vítána, vyučení v technickém oboru
předností.

Nabízíme dobré platové podmínky,
možnost závodního stravování
a zaměstnaneckých benefitů.

Informace na tel. č. +420 603 258 299

NĚŽNÁ KRÁSA
| 6. 4. - 30. 6. ÚT - PÁ | 9:00 - 18:00
Galerie fotografie Spektrum
KCAŽ Blatná

VÝSTAVA Z CYKLU PŘÍRODA
BLATENSKA | FILMOVÉ TOULKY
BLATENSKEM
| 1. - 30. 6. |
„OK“ Otevřená kavárna KCAŽ +
velký sál KCAŽ

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ
| 1. 6. PÁTEK |
Městská knihovna Blatná

DEN DĚTÍ SPOJENÝ S OTEVŘENÍM
PLOVÁRNÝ! TÉMA: NÁMOŘNÍCI
| 1. 6. PÁTEK | 13:30-17:00 |

TEAMBUILDING
| 1. 6. PÁTEK | 20:00 |
Komédie | Česko 2018 | 83 min |
mládeži do 15 let nevhodný

JAK BÝT V SOULADU SE ZÁKONEM
PŘÍTAŽLIVOSTI
| 4. 6. PONDĚLÍ | 18:00 |
Pořadatel a místo konání
Studio DAJA ve spolupráci s DDM
Blatná,
Dům dětí a mládeže Blatná

Čteme, pleteme a ...hrajeme si
| 5. 6. ÚTERÝ | 14:00 – 16:00 |

centrum
kultury
+ vzdělávání
blatná

Městská knihovna Blatná
společenské a vědomostní hry

KÁVA S CKV
| 6. 6. STŘEDA | 16:00 |
Kancelář CKVB, nám. Míru 212

PSÍ OSTROV
| 6. 6. STŘEDA | 18:00 |
Animovaný / Loutkový /
Dobrodružný / Komédie / Drama
/ Sci-Fi / Fantasy | USA / Německo
2018 | 101 min | Mládeži
přístupný |

KINO (NEJEN) PRO SENIORY:
LA LA LAND
| 7. 6. ČTVRTEK | 14:00 |
Drama / Romantický / Muzikál /
Komédie | USA, Hong Kong 2016 |
128 min | 20 Kč

A TELIÉR: SOCHAŘSTVÍ
| 7. 6. ČTVRTEK | 18:00 |
Suterén KCAŽ
KAMERA, KLAPKA, JEDÉM...!
| 8. 6. - 26. 8. ÚT-NE | 10:00-17:00
Městské muzeum Blatná

Výstava o filmech točených na Blatensku
Vernisáž 8. 6. od 17:00
v latenském muzeu.

FILMOVÁ NOC MUZEÍ
| 8. 6. PÁTEK | 17:00 |
Městské muzeum Blatná

MUZIKOTERAPIE
| 11. 6. PONDĚLÍ | 18:00 |
Velká klubovna KCAŽ

Čteme, pleteme a ...
host Zuzanu Ptáčkovou | 12. 6.
ÚTERÝ | 14:00 – 16:00
Městská knihovna Blatná
Jak se dělají časopisy
a jak se píše kniha

CESTOPIS: ŽIVOT VE STŘEDNÍ ASI
| 12. 6. ÚTERÝ | 18:00 |
Kavárna KCAŽ

KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ PRO ŠKOLY
| 13. 6. STŘEDA | 10:00 |
Koncertní sál ZUŠ Blatná

ČAJ O PÁTE S HUDBOU VÁCLAVA
BARTOŠE
| 13. 6. STŘEDA | 17:00 |
Kavárna, KCAŽ

DEBBIE A JEJÍ PARŤAČKY
| 13. 6. STŘEDA | 19:00 |
Krimi / komedie | USA 2018 |
mládeži do 12 let nevhodné

KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ PRO VEŘEJNOST
| 14. 6. ČTVRTEK | 17:00 |
Koncertní sál ZUŠ Blatná

ATELIÉR: LINORYT
| 14. 6. ČTVRTEK | 18:00 |
Suterén KCAŽ

PŘÁNÍ PRO TATÍNKA
| 15. 6. PÁTEK | 14:00 – 16:00 |
Městská knihovna Blatná více...

ALENKA V KRAJI DIVŮ
| 15. 6. PÁTEK | 17:00 |
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Závěrečné představení žáků
tanečního oboru ZUŠ Blatná.
Vstupné dobrovolné.

KAVÁRENSKÝ KVÍZ
| 15. 6. PÁTEK | 18:00 |
Kavárna KCAŽ

MALOVÁNÍ V PLENÉRU S LENKOU
PÁLKOVOU
| 16. 6. SOBOTA | 9:00 - 15:00 |
Mračov (směr Kadov)

OSLAVY 60 let SOŠ BLATNÁ
| 16. 6. SOBOTA | 9:00

BLATENSKÁ RŮŽE
| 16. – 17. 6. + 23. – 24. 6. + 30. 6 –
1. 7. | 10:00 – 17:00 |
Sýpka Blatná, u rybníku Přední
Topič | Tradiční výstava mapového
okruhu Blatenské růže

SCIENCE CAFÉ:
CO VÍ VĚDA O DLOUHOVĚKOSTI
| 19. 6. ÚTERÝ | 18:00 |
Kavárna, KCAŽ

Čteme, pleteme a ...sázíme si
překvapení
| 19. 6. ÚTERÝ | 14:00 – 16:00 |
Městská knihovna Blatná

GHOST STORIES
| 20. 6. STŘEDA | 19:00 |
Drama / horor | Velká Británie
2017 | 98 min | mládeži do 12 let
nevhodné

HOST BLATENSKÝCH LISTŮ:
PETRA PROCHÁZKOVÁ | 21. 6.
ČTVRTEK | 18:00 |
Kavárna Železářství U Šulců
Uprchlíká krize očima novinářky
Petry Procházkové.

BLATENSKÝ FEST | 25. ročník
| 22. - 24. 6. PÁ - NE |
Zimní stadion | Hudební festival |
25. Ročník

ESCOBAR
| 22. 6. PÁTEK | 20:00 |
Životopisný / krimi / drama |
Španělsko / Bulharsko 2017 | 123
min | mládeži do 15 let nevhodné

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI
| 23. 6. SOBOTA |
Prostory rybářství v Blatné
Multižánrová slavnost, kde hlavní
roli hrají ryby.
KŘEST 2. A 3. DÍLU KNIHY RYBNÍKY
NA BLATENSKU
| 23. 6. SOBOTA | 13:00 | Kaplanka

Čteme, pleteme a ...chystáme se
na prázdniny
| 26. 6. ÚTERÝ | 14:00 – 16:00 |
Městská knihovna Blatná

DOPROVODNÝ PROGRAM
K VÝSTAVĚ KAMERA, KLAPKA,
JEDÉM... !
| 26. 6. ÚTERÝ | 17:00 | Kavárna
KCAŽ více...

JURSKÝ SVĚT: ZÁNIK ŘÍŠE
| 27. 6. STŘEDA | 19:00 |
Akční / dobrodružný / sci-fi | USA
/ Španělsko 2018 | Nevhodný
mládeži do 12 let |

PAT A MAT ZNOVU V AKCI
| 29. 6. PÁTEK | 18:00 |
Animovaný / Rodinný | Česko 2018
| Mládeži přístupný |

KLAVÍRNÍ KURZY 2018
| 1. 7. – 13. 7.
32. ročník jihočeských klavírních
kurzů
Příhláška a více info na www.ckvb.cz

MICHAL HRŮŽA & KAPELA HRŮŽY
| 20. 7. PÁTEK | 19:30 |
Zimní stadion Blatná
19:30 - Honza Křížek a kapela
21:00 Michal Hruža s kapelou hrůzy

Jarní měsíce na Bělčicku

Jaro přišlo velice rychle a dá se říct, že ho léto téměř předběhlo. Konec dubna a začátek května byl nezvykle teplý a hlavně suchý. Myslím, že si každý z nás přál déšť. Tak mi prosím dovolte poprosit všechny čtenáře tohoto článku, abychom všichni co nejvíce šetřili obecní vodou. Je jí čím dál méně a snad se shodneme, že mytí automobilů, zalévání trávníků či dopouštění bazénů je v tuto dobu velice nezodpovědné, řekl bych trestuhodné. Obecní voda je kvalitní pitná voda, kterou se musí šetřit. Věřte mi, že se mi také přičí nechat trávník na zahradě usychat, ale přesto bych obecní vodu na jeho zalévání nikdy nepoužil. Je to na každém z nás, jak si tuto informaci přebere a vezme k srdci. Budu moc rád, kdybyste tuto mou prosbu předali těm, kteří si jí nemohli přečíst.

Velikonoce byly letos také nezvykle brzo, ale tradice se řádně dodržovaly. Kluci procházeli celé Bělčice a poctivě rachtali. Takže jim všem samozřejmě děkuji. Rovněž se chodilo po pomlázce, aby nám naše děvčata neuschla. Možná to někde trošku víc bolelo, ale „pomladit“ je třeba.

V minulém čísle jsme bohužel nepozvali na hasičské závody, které se uskutečnily v Újezdci 26. května (článek o průběhu připravíme do dalšího vydání), ale už nyní všechny zvou na oslavu výročí 120 let od vzniku SDH Újezdec, které se budou konat 21. července. Bližší informace k této akci budou na stránkách Města Bělčice a na vyvěšených plakátech.

Další (nejbližší) akcí je oslava výročí 700 let od první zmínky o obci Závšíšín, která se uskuteční dne 9. června současně s místní pouťovou akcí. Podrobnější informace budou rovněž na stránkách Města Bělčice a na vyvěšených plakátech. V rámci této akce bude i slavnostní otevření a požehnání místní kaple, která prošla kompletní rekonstrukcí. Na oslavy zveme nejen všechny místní občany, ale i širokou veřejnost.

Jak jsem již dříve psal, letos nás čeká další velké výročí a to 110 let od narození našeho známého rodáka Ladislava Stehlíka. Dne 26. června se v 15 hodin uskuteční malá pietní oslava u hrobu tohoto umělce na zdejší hřbitově a zároveň pozvání na obsáhlejší oslavu (pravda trochu pozdní) tohoto výročí na 15. září. Všechny detaily poskytneme včas na stránkách a plakátech.

Tak jako každý rok, se 30. dubna tradičně stavěla máj na náměstí a došlo i na pálení čarodějnice. Tímto děkuji všem, kteří se zapojili do příprav. Hasičům za stavění máje a hranice, maminkám okolo Věrky

Maškové Vaňáčkové za krásný doprovodný program na „Višňovce“, Luce Zíkové za obsluhu v nápojovém stánku a zaměstnancům města za přípravu akce a úklid po ní. Počasí se na večer umoudřilo a vítr, který přes den hodně foukal, se zklidnil. Nakonec to byl krásný večer, jaký už dlouho na tento den nebyl. Věřím, že se akce líbila a mohla by se v takovém duchu opakovat v následujících letech.

Dne 30. června se bude konat pouťová akce v Bělčicích pod lípami „U třech křížů“. Tento rok jsou již přesunuty jezdecké závody do Podruhlí, kde je rovněž Pouť (pozvánka na jiném místě). Program na tuto akci budeme rovněž dávat včas ve známost. Už teď mohou pozvat všechny na historické ukázky řemesel. Měla by se u nás objevit řemesla: bednář, soustružník, tesař a přadlena. Večer bude opět hrát k tanci a poslechu nám dobře známá Sebranka Josefa Kočovského. Poté by měl následovat host (zatím neprozradím kdo) a končit bude blatenská kapela Šumíci. Takže všechny zvu na tuto akci a přejme si příjemné počasí.

Závěrem se trošku vrátím k úvodu. Protože je docela velké sucho (alespoň v době, kdy píšete tento článek), přejme si, aby se počasí umoudřilo a trochu toho deště nám poslalo. Těm, kteří se již chystají na dovolenou, přeji, ať ji užijí co nejlépe a oddychnou si. Dětem přeji dopředu krásné prázdniny a pěkné vysvědčení.

Pavel Vejšický, starosta

Pozvánky:

- 9. 6. výročí 700 let od první zmínky o obci Závíšín
- 26. 6. 110 let od narození Ladislava Stehlíka
- 30. 6. pouť v Bělčicích
- 30. 6. jezdecké závody v areálu Jezdeckého spolku
- 21. 7. výročí 120 let od vzniku SDH Újezdec

Zlaté svatby v Bělčicích

V sobotu 28. dubna, v nově zrekonstruované obřadní síni bělčické radnice, oslavily 50 let manželského života (zlatou svatbu) dva manželské páry z naší obce:

➤ František Havlena a Libuše Havlenová z Podruhlí

➤ Milan Křištof a Anežka Křištofová ze Závíšína

Děti z mateřské školy si pro jubily připravily hezké pásmo básniček a písniček. Po krátkém proslovu a poděkování starosta přijal od manželů znovu manželský slib a došlo i na manželský polibek. Poté básník Petr Šulista přednesl svou báseň přímo ušitou na míru každému manželskému páru a Jára Pivnička zahrál na flétnu. Po připitku následovalo předání dárku, kytičky a blahopřání. Nakonec děvčata z 2. stupně základní školy zazpívala dvě krásné písničky a oba manželské páry byly vyfoceny do naší kroniky.

Ještě jednou přejeme oběma manželským párům do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném průběhu zlatých svateb, děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

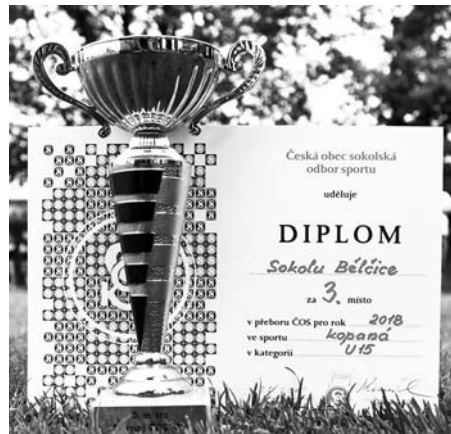
TJ Sokol Bělčice Bronzová radost žáků

Dne 8. května se náš fotbalový tým žáků účastnil žákovského turnaje „O přeborníka ČOS“ v kategorii U 15 v Jihlavě. Obsazení turnaje bylo velice kvalitní a sešly se zde týmy z okresních a krajských přeborů z Bedřichova (Jihlava), Dolního Újezdu, Brtnice, Moravan, Troubelic a Bělčic.

Vyrazili jsme již 7. května vlakem. Do místa konání turnaje jsme dojeli v půl sedmé večer. Po ubytování ve zdejší sportovní hale TJ Sokola Bedřichov, jsme šli na večeri a pozvolna se připravovali na následující den. V osm ráno nás čekal první zápas s domácími. Kluci bojovali, ale nutno uznat, že soupeř byl velmi silný a nakonec jsme podlehl 0:2. To byl jediný neúspěch. Naši hráči se nenechali porážkou odradit od parádních výkonů. Po remíze 0:0 s Dolním Újezdem jsme ze skupiny na skóre postoupili do boje o třetí místo právě na úkor Dolního Újezdu. Výhrou 3:1 nad Moravanami v duelu o bronz kluci zpečetili úspěšný fotbalový den. Vyčerpaní, ale šťastní převzali bronzové medaile a pohár.

Musím je všechny pochválit i poděkovat za mimořádný výkon a rovněž za jejich chování po dobu celého „výletu“. Ze zúčastněných týmů bude následně vybráno 18 hráčů na mezinárodní turnaj Wroclaw Trophy v Polsku. Držme tedy našim hráčům palce, aby se nominovali v co největším počtu.

Pavel Vejšický, trenér

První řada zleva: Petr Hroník, Lukáš Hlaváček, Aleš Uhlíř, Jarda Švejda, Jakub Hudeček, Jirka Hudeček, Matěj Vrbský, Pavlína Švejdová, Tomáš Ježek. Ležící brankář Milan Mach

Místní lidová knihovna Bělčice

V naší knihovně již čtvrtým rokem funguje On-line katalog. Pro Vás to znamená, že se ze svých domovů můžete podívat, jestli knihu, kterou potřebujete, má naše knihovna ve svém knihovním fondu. Stačí si do vyhledávače ve svých mobilních telefonech, tabletu nebo notebooku zadat: Knihovna belcice – On-line katalog – <http://knihovna.belcice.cz/katalog/>

Poté se Vám zobrazí tabulka, kam napíšete název knihy, autora a stisknete enter nebo zvolíte „HLEDEJ“. Pokud Vámi vybraná kniha je u nás evidována, objeví se v tabulce. Jakmile označíte název žádané knihy, ukáže se Vám celý její katalogizační lístek a vy vidíte, zda kniha je volná k vypůjčení nebo půjčená. Je-li kniha půjčená, lze ji rezervovat. Rezervovat si ji mohou pouze registrovaní čtenáři naší knihovny, neboť vkládají číslo své průkazky a datum narození.

Věřím, že jste vše správně pochopili, a doufám, že jsem Vám alespoň trochu pomohla zorientovat se v knihovnickém světě.

Rybářský spolek Bělčice

zve všechny příznivce rybářského sportu
na **rybářské závody**, které se konají
v sobotu **23. června v Bělčicích na rybníku Polívka**.

Začátek je v 6:00 hodin a startovné činí 100,- Kč.

Děti startovné neplatí.

Občerstvení zajištěno a hezké počasí objednáno.

Petrův zdar!

Jezdecké závody v Bělčicích

Jezdecký spolek Bělčice a Město Bělčice vás zvou na tradiční jezdecké závody. Budou se konat dne 30. června letošního roku v areálu spolku v Bělčicích - Podruhlí. Od 10.00 hodin se bude konat veřejný trénink ve vozatajství. Na startu se představí různé druhy záprží na zajímavém

vozatajském parkúru. Od 13.00 hodin pak budou probíhat již tradiční parkurové soutěže. Na závěr se uskuteční terénní parkúr. Vstupné bude dobrovolné a chutné občerstvení zajištěno

Podzimní závody se uskuteční 22. září.

Pořadatelé zvou všechny příznivce koní a jezdeckví.

Zbyněk Novotný, JS Bělčice

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Naši jubilanti...

Hodně štěstí, neboť v něm je víra,
hodně zdraví, neboť v něm je síla,
hodně lásky, protože bez ní nelze žít.

V měsíci březnu, dubnu a květnu oslavili

životní jubileum:

p. Pavel Kotlík, Bezdědovice (70 let)

p. Jiří Viták, Bezdědovice (80 let)

p. Josef Motyka, Bezdědovice (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše jmenovaným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Za obec

Jiří Bláha, starosta

Velikonoce v Bezdědovicích

Velikonočnímu rachtání celkem přálo počasí, a tak během Zelené čtvrtky, Velkého pátku a Bílé soboty všichni koledníci obešli několikrát za den celou ves. Na Bílou sobotu pak navštívili všechny domy, přednesli

Koledování na bílou sobotu v Bezdědovicích 31.3.2018

básničky a vykoledovali si spoustu vajec a různých dobrot.

Na Velikonoční pondělí 2. dubna naše obec tradičně ožila koledníky s pomlázkami. Ve většině domů byly hospodyně nachystány s koledou. Malí, velcí i ti nejstarší koledníci obcházeli domácnosti a přednášeli, zpívali, zkrátka všichni se dobře bavili. Bezdědovické dívky i ženy tak celý rok vydrží krásné a mladé!

Velikonoční pondělí Bezdědovice 2.4.2018

Text a foto: Alena Vestfálová

Bezdědovická sedma

V sobotu 17. 3. 2018 se hrál v Bezdědovickém obecním hostinci již dvacátý šestý turnaj v křížové sedmě. V sobotu 14. 4. 2018 se konal v Bezdědovicích další turnaj v křížové sedmě, který byl dvacátý sedmý. Obou turnajů se zúčastnilo 7 dvojic.

Křížová sedma v Bezdědovicích 17.3. 2018

Průběh březnového turnaje byl velice vyrovnaný, proto byly po všech odehraných zápasech tři dvojice se stejným počtem bodů. O vítězi turnaje se rozhodovalo porovnáním

vzájemných zápasů těchto tří dvojic. Na konec z tohoto porovnání vyšla vítězná dvojice Škvořetice (Petr Šavrda a Vojtěch Nový), za vítězství obdrželi od pořadatelů krásný pohár. Druhá skončila dvojice Sparta (Stanislav Brda a Jiří Mráz), na třetím se umístila dvojice Junioři (Jiří Hrouda a Zdeněk Mikeš). Dvojice na dalších místech obdrželi za umístění věcné ceny.

V dubnovém turnaji se vítězem poprvé v historii stala dvojice Mrazíci (Jiří Mráz ml. a st.). Na druhém místě skončila dvojice Aloe (Pavel Pytner a Milan Kupar) a na třetím místě skončila Rikobrk (Richard Burián a Karel Peroutka). Během turnajů měli všichni účastníci zajištěno občerstvení a za své výkony všichni obdrželi věcné dary. Již se všichni těší na další turnaj.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Pavel Pytnera Jiří Mráz

Vítězná dvojice křížová sedma v Bezdědovicích 14.4.2018

A na jaké akce se můžete těšit v následujících měsících

- 24.6. Pouť v Bezdědovicích, Paštíkách a Dobšicích

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Ó Jidáš, zrádce, cos to učinil, že jsi svého Mistra Židům vyradil, Židi nevěrní, jako psi černí kopali jámu, Ježíši Pánu, na Velký pátek, do hrobu dali, v Bílou sobotu, z hrobu vyndali ... Haleluja

Tak s touto koledou si letos dobšické děti přišly pro sobotní koledu. Byl jich zase pěkný hlouček. Košíčky už měly plné, tváře jim hořely vzrušením a za to pilné několikadenní rachtání si i ode mne dobroty a syrová vejce vysloužily. Letos bylo i počasí přívětivé. Možná to bylo tou koledou, kterou znám ze svého dětství, že jsem se ponořila do úvah a poselství Velikonoc. Jako se opakují události v roce, tak se opakují i v samotném lidském bytí. Pořád je to boj o moc a chtíč, co především vládne světu ... a přeci, podstata štěstí tkví v lásce, souznělosti a odpuštění. Když si člověk dovolí se o tenhle svět nervat, zjistí, jak málo mu chybí k pocitu spokojenosti ...no, dost filosofie!

V pondělí nás ženy ne jeden proutek počastoval omlazením a vajička pečlivě nazdobená jsme ještě rády rozdaly, doufajíc, že tento bolestivý proces omlazování bude efektivnější, než je tomu u krémů proti vráskám. Jak se tak na sebe dívám do zrcadla ... no, nechme toho!

Čas letí jak bláznivý ...a je tu Filipojakubská noc. Letos tedy těžko mohla být lepší. Přes den počasí jak malované, v noci silně zářil úplněk. Ano, i v Dobšicích jsme ji opět upálili. Byť tím snad symbolicky pálíme především to zlé, neubráníla jsem se pocitu jisté morbidity, když naši čarodějníci oheň pálili šaty, tělo a nakonec i hlavu s výrazem trpělivky bésnicím. Možná to bylo hlavně tou její vizáží. Děti, jež ji tvořily, si daly opravdu záležet a i výraz namalovaly doslova mučednický. A vzhledem k tomu, že středověk byl krutý a upálil ne jednu domnělou čarodějnicí, je prostě měla tu smůlu, mráz mi lehce běhal po zádech. Ale všechno se povedlo. Májka je krásná jak vánoční stromček a bude nám zase až do konce dubna příštího roku připomínat, že jsme se všichni z vesnice sešli, popovídali, děti neúnavně skotačily až do hluboké noci a že nám všem při tom bylo moc krásně.

Děkuji všem, kteří drží tradice a tím i pěstují mezilidské vztahy! A přeji těm, jež využili kouzelnou noc úplňku, aby se jim tajná přání splnila. Ještě polibek pod rozkvetlou třešní a krásný, voňavý květen může začít.

Jitka Komanová

Oslava MDŽ

Obec Bratronice uspořádala v pátek dne 23. března 2018 od 19 hodin v kulturní místnosti obecního úřadu pro všechny ženy, dívky, maminky, babičky a jejich doprovod oslavu MDŽ.

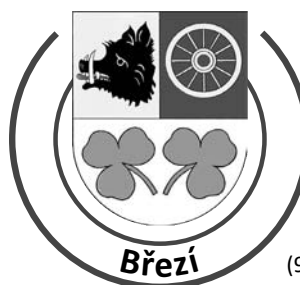
K poslechu a i tanci hráli osvědčení muzikanti: Tomáš Lávička - bubeník, harmonikář Antonín Hakr, kterého střídal v hraní na harmoniku Vojtěch Běle. Do nádherně vyzdobené kulturní místnosti obecního úřadu v Bratronicích se sjelo a sešlo kolem 45 účastníků nejen z Bratronice, ale pozvání od pana starosty Josefa Adámka dostaly opět všechny ženy, které z Bratronice pocházejí. Výzdoba byla velmi vkusná a opět se o ni postarala Monika Adámková, manželka pana starosty, za což jí patří velké poděkování. Obsluhující personál byl velmi milý a pozorný.

V úvodu oslavy všechny ženy přivítal pan starosta Josef Adámek a popřál všem příjemnou zábavu při společném posezení. Písničky, které jmenovaní muzikanti celý večer hráli, si všichni přítomní s chutí zazpívali. Oslava se velmi povedla, kromě bohatého občerstvení, tance a zpěvu, dostala každá žena květinu od pana starosty. Na závěr přichystal M. Troníček překvapení ve formě předání větvičky kočíček - symbolu jara každé ženě a k tomu polibek. Nikomu se nechtělo domů a tak oslava končila pozdě v noci. Jsme rádi, že se tato tradice stále udržuje i v naší vesnici.

Za všechny účastnice M.

Za všechny účastnice M.

Naši jubilanti

V květnu a červnu oslavili či oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Vladimír Malý (74 let), Karel Malý (91 let), Pavel Citterbart (61 let), Jaroslava Fousová (74 let) a Jaroslava Sloupová (78 let).

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Tomáš Kodat, starosta

Čečelovice patří k obcím, které se na stránkách SOBáčku prezentují sporadicky. Dnes bych ráda tuto skutečnost napravila a zmínila bohatý kulturní a společenský život v naší obci.

V zimních měsících se každoročně konají dva plesy, organizují je místní hasiči a místní ženy. Hlavně hasičský ples bývá hojně navštěvovaný, lákavá je bohatá tombola, ženy připravují na oba plesy tradiční jednohubky. Začátkem března se koná oslava MDŽ. Letošní oslavu zpestřily svým vystoupením čečelovické děti, které pod vedením sl. Končelové nacvičily vtipné vystoupení. Poté následovala volná zábava doprovázená hudbou.

Do obce rovněž zveme zajímavé hosty na různé přednášky a drobná divadelní představení. Do Čechovic dvakrát zavítal divadelní spolek Kostým. Sympatická dvojice Michal Boška a Olda Kroupa zaujala diváky hrou Hašler! Hašler! Hašler!, následně hrou Václav III., v obou Michal Boška odvádí bravurní výkon a sklízí zasloužený potlesk, uznání a respekt. Jeho společník Olda má na starosti technickou část představení.

Historii prácheňského kraje přiblížil na své přednášce ing. Josef Kalbáč. Přestože přednáška byla rozsáhlá, diskutovalo se ještě dlouho po jejím skončení v užším kruhu. Paměť, znalosti a přehled inženýra Kalbáče jsou opravdu obdivuhodné.

Největší zájem bývá mezi čechovickými o cestovatelské přednášky. Mezi naše hosty patřil Libor Staněk „cestovatel v bačkorách“ s přednáškou „Daleké cesty a expedice“, který navíc přivezl na ukázkou některé předměty a suvenýry ze svých cest. Dále paní Kamila Berndorffová, cestovatelka a fotografka. Její cestovatelské aktivity jsou na Blatensku známé. Na žádost čechovických posluchačů se rovněž rozprávěla i o charitativním projektu, na kterém se podílela svými fotografiemi. Jedná se o projekt, který si klade za cíl zvýšit povědomí mládeže o onkologicky nemocných dětech. Ačkoliv tento projekt neskízí jednoznačné ohlasy, svůj smysl nepochybně má a paní Kamile patří poděkování za spoluúčast na tomto projektu.

Do obce rovněž zavítal ing. Pavel Pavel, jehož cestovatelské aktivity jsou rovněž všeobecně známé.

Hostem v Čechovicích obzvláště vítaným a milým je pan František Šesták. O tomto faktu svědčí i skutečnost, že do naší obce zavítal letos už potřetí. Jeho přednášky jsou velkým lákadlem a lidé se na zážitky a fotografie z jeho cest těší. Začátkem letošního března ovšem nezavítal do naší obce sám. Přivezl hosta, který má atraktivní profesní život spojený s pracovními pobyty v zahraničí. Tímto hostem byl blatenský rodák

RNDr. Jan Kára, CSc., který působil v letech 2007-2011 jako velvyslanec ČR ve Švédsku, nyní působí jako stálý představitel ČR při OSN v Ženevě. (Pozn. redakce: Rozhovor s Františkem Šestákem jste si mohli přečíst v SOBáčku s č. 25, který vyšel v březnu 2012; rozhovor s Janem Károu byl uveřejněn v SOBáčku č. 58 v září 2017.)

Oba pánové vytvořili příjemnou a přátelskou atmosféru, vypravování se týkalo jak práce pana Kára, tak jejich společných cestovatelských zážitků, které dodaly celé akci tu správnou „šťávu“. Místostarostka obce ing. Marie Kalbáčová

*František Šesták
Jan Kára
Bylo to zde mítě!*

si pro našeho hosta připravila desítku dotazů, které se týkaly sociálních otázek, rovných platových podmínek mužů žen a dalších otázek, které sloužily k porovnání života u nás a v jiných evropských státech. U jednoho ze stolků naslouchala vypravování i maminka pana Kára, sympatická vitální důchodkyně. Proč jsme do Čechovic pozvali právě pana Kára? On sám tvrdí, že nejhezčí pohled ze sedla kola na šumavské kopce je právě z čechovických straní. Uznejte sami, že takovou pochvalu Vám „nevyskne“ každý. Ještě doplním, že celou akci krásně fotograficky zdokumentovala paní Radka Vokrojová ze Svazku obcí Blatenska.

Dalším hostem v obci by měl být známý šumavský vypravěč pan Emil Kintzl.

Toto však není zdaleka výčet všech akcí v Čechovicích. V létě se pořádá čechovická pouťová zábava či posezení, dále Čechovické roztančené léto, posvícenské posezení, adventní setkání důchodců, rozsvícení vánočního stromu. Naposledy adventní čas zpestřila svým vystoupením mj. i zpěvačka Pavlína Jíšová.

V roce 2011 proběhlo setkání rodáků obce spojené s oslavou výročí SDH.

V obci zásluhou paní Míly, aktivní důchodkyně, vzorně

funguje knihovna. Kromě zápůjčky knih paní Míla pracuje i s dětmi a podílí se i na akcích určených dětem např. Noc s Andersenem.

O nadcházejících i proběhlých akcích pravidelně informuje Čechovický zpravodaj. Vychází čtyřikrát do roka. Informuje o aktivitách obecního úřadu, o činnosti SDH Čechovice, o akcích pro děti, je doplněn společenskou kronikou a vypravováním pamětníků. Významnou součástí čechovického dění je samozřejmě i sport.

Alena Šourková, kronikářka obce
Foto: Dana Stejskalová, Radka Vokrojová

Obrázky z výstavy v KC

Mezinárodní den žen

Druhou březnovou sobotu se u nás slavil Mezinárodní den žen. Hajanští muži opět překvapili svým originálním vystoupením. Tentokrát si pro nás připravili divadelní kousek, který se odehrával za první republiky v pražských Hlubočepích. Hlavním hrdinou byl zlodějíček Danda, který se jednoho večera vrací z hospody a je přepadený místními pobudy. Šarvátka končí smrtí a následuje vyšetřování hlubočepskými četníky, avšak pachatele se nepodaří dopadnout. O hudební doprovod se postaral hajanský všeučel Petr Štěpán, který i namaloval autentické kulisy. Nutno však vyzvednout herecké výkony všech účinkujících, nápadité kostýmy a hlavně nasazení, s kterým toto číslo dlouhodobě navrhovali a připravovali. Poté se zábava nesla v tradičním duchu. Ženy byly obdarovány květinou, pomerančem a polibkem. Bylo pro ně připraveno bohaté občerstvení, které opět servírovali naši muži. Je příjemné, když se alespoň jednou v roce role otočí, a proto se těšíme na tento den zase za rok.

Kostičkobraní

V sobotu 21. dubna se konal v hajanské hospodě 2. ročník „Kostičkobraní“. Sešli se děti ve věku od 3 do 12 let a klání mohlo začít. První soutěžní disciplína byla postavit z přinesených stavebnic domeček dle vlastní fantazie. Všem se dílko velice povedlo, do stavby se v některých případech zapojili i šikovní tatínkové či maminky. Na všechny soutěžící dohlížela odborná čtyřčlenná komise, která výrobky hodnotila body od 1 do 5. V druhém kole měly děti za úkol postavit květinu. I toto na první pohled těžké zadání dopadlo nad očekávání. Ve třetím kole měli všichni zavázané oči a museli postavit komín přesně z deseti kostiček. Tento úkol již byl těžší a splnily ho především starší děti. Nakonec se ještě hledaly ztracené kostičky v objektu hospody a pak už se komise pustila do vyhodnocování. Vítězem soutěže se stal Jakub Gregor z Hajan a tímto mu ještě jednou gratulujeme. Velké poděkování také patří organizátorům, panu Petru Štěpánovi a Milanu Fialovi, a také sponzorům, kteří pro všechny zajistili krásné ceny, neboť obdarován nebyl jen vítěz, ale všichni zúčastnění.

Rej čarodějnic

Dne 30. dubna se v naší obci konala tradiční oslava „Čarodějnic“. Vše začalo stavěním májky, kterou o víkendu zajistili naši hasiči a letos vybrali vskutku skvostnou. Po 19. hodině vypukl za hajanskou hospodu čarodějnický rej, nejprve místní strigy zatancovaly svůj taneček s košťaty, potom si všichni opekli vuřty a po setmění se vyrazilo na lampionový průvod vsí. Ten si užili především naši nejmenší. Nakonec se podpálila vatra s čarodějnicí, kterou jako již tradičně vyrobily Edita s Hankou, a pak už se slavilo až do brzkých ranních hodin. Májka letošní Filipojakubskou noc přežila, i když nebyť naší hospodské Janičky nevím, nevím.....

Zdeňka Jestřábová,
místostarostka obce Hajany

700 LET VÝROČÍ OBCE HAJANY

120 LET SDH HAJANY

Ve dnech 28. a 29. července 2018
u příležitosti tradiční hajanské pouti

Velikonoce

jsou svátky, na které se všichni těšíme. Jsou dny volna, příroda se probouzí ze zimního spánku. Přetrvávají velikonoční tradice – pečení beránka, rachtání, barvení vajíček, pomlázka.

Velikonoce – neboli Veliká noc jsou největší svátky v roce. Jsou to svátky Kristova vzkříšení. Boží láska přemohla lidskou zlobu a nenávisť. Přeji nám všem, aby tato čistá Boží láska vítězila v každém z nás, zavládl pokoj a mír v každé duši.

M.K.

Udržování tradic foto V. Machovec

Informace OÚ

V červnu bude vybírán místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ve výši 300 Kč, místní poplatek za psa ve výši 50 Kč a poplatek za stočné ve výši 25 Kč. Všechny poplatky jsou splatné do 30. června. Poplatek lze uhradit v hotovosti u pokladny obce nebo bankovním převodem na účet u KB č. 23227291/0100.

Srdčně Vás zveme na připravované akce:

- ↳ Sobota 16. 6. 2018 od 13:00 hodin okresková soutěž SDH v požárním sportu – okrsek Bělčice
- ↳ Pátek 6. 7. 2018 od 13:00 hodin oslava 700. výročí o první zmínce obce. První písemná zmínka o obci Hornosín pochází z období kolem roku 1318, kdy ves patřila Hynku z Vlašimi. V letošním roce si připomeneme 700. výročí obce od dochované první zmínky, oslavy připravujeme na 6. července.

Osmičky v historii Hornosín

- 1318 První písemná zmínka o obci Hornosín, kdy ves patřila Hynku z Vlašimi
- 1528 Hornosín je samostatným statkem
- 1858 Veden spor o pozemky mezi obcí a Lnářským panstvím
- 1898 Postaveno hasičské skladiště
- 1918 Znovu zavěšení zvonu do věže schovaného před válečnou rekvizicí
- 1928 Dokončena kanalizace návsí
- 1938 Svěcení motorové stříkačky, setkání rodáků a požární cvičení
- 1978 Dokončena stavba společenského domu s čp. 43
- 1998 Oprava věžních hodin panem Kapplerem z Chýnova a jejich přemístění z věže
- 2008 Svěcení nové přenosné motorové stříkačky PS 12R1 Standard
- 2018 Oslava 700. výročí první písemné zmínky o obci

Obec Hornosín

srdčně zve na

**slavnost 700. výročí
první zmínky o obci Hornosín
pátek 6. července 2018**

- 13 hodin mše svatá v kapli sv. Floriána
- 14 hodin přivítání rodáků, přátel a hostů obce
- připomínka historie obce
- ukázka historické hasičské techniky
- výstava fotografií a dokumentů
- zábavný program pro dospělé i děti
- hudební doprovod v podání Toulavé kapely

Jaro nám letos předčasně rozkvetlo

Letošní, snad až příliš teplé jaro, nám přineslo záplavu květů. Na stromech, na louce i ve skalkách vše kvetlo. V loňském roce, kdy rozkvetlé stromy poničil mráz, jsme neměli úrodu ovoce. Letos se zdá, že se loňská neúroda opakovat nebude.

Benefiční koncert pro Adélku

31. 3. se v chlumské hospodě konal koncert ve prospěch Adélky, dcery Markéty Koblihové a Davida Hanzlíka, který v roce 2017 podlehl těžké nemoci. Na koncertu vystoupila rocková kapela Tlakové Galoše a dance muzik Anča Band. Koncert měl velký úspěch, prodáno bylo 280 vstupenek, výtěžek z koncertu, který obdržela Adélka, činil 77.500,- Kč. Takto velký obnos mohli dobrovolní hasiči Chlumu, kteří akci pořádali, Adélce věnovat díky přispěvatelům z naší obce i obcí okolních, kteří při vstupu do sálu za zakoupenou vstupenku věnovali větší obnos, než byla cena vstupenky, případně nosili peněžité dary od skupin z ostatních obcí. Obě kapely také k daru přispěly, protože za své vystoupení nepožadovaly honorář. Děkujeme.

Miluše Kordulová

Poděkování

Chtěla bych tímto poděkovat Sboru dobrovolných hasičů Chlum za uspořádání benefiční akce, která se konala v sobotu 31. března 2018 v Chlumu a jejíž výtěžek byl věnován mojí dceři Adélce Hanzlíkové.

Moje poděkování dále patří:

- zastupitelům Obce Chlum - za bezplatné zapůjčení sálu v kulturním domě,
- skupinám Anča Band a Tlakový galoše, které zahrály bez nároku na honorář,
- všem, kdo se této akce zúčastnili a finančně ji podpořili,
- v neposlední řadě pak děkuji všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu celé akce, následném úklidu sálu a ostatních prostor.

Markéta Koblihová

Výlov Sázk

Rybíčky naši dobrovolníci letos přendávali z hasičské nádrže Sázk do chlumského rybníku 14. dubna. Na rozdíl od předchozích let, kdy ryby lovili starší zkušenější rybáři, letos se výlovu ujala mladá, nástupnická

generace. A šlo jim to dobře. Po vypuštění Sázký ještě pánové očistili a vydezinfikovali stěny nádrže a připravili ji tak k dalšímu použití.

Na chlumské návsi se objevila divoká zvířata

Je den čarodějnic, ale v Chlumu se zdá, že divá zvěř nad čarodějkami vítězí. Odpoledne se kolem nachystané májky prohnaní krokodýl, vlk a medvěd a usadili se na návsi. Jsou dřevění. Snad proto dal jejich převoz od rybníku, kde dosud sídlili, pánům takovou práci. Doufejme, že se zvěři na návsi bude líbit.

Májka, lampióny a čarodějnice

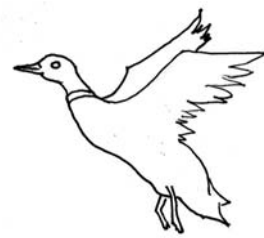
Májku máme letos vysokou a štíhlou. Dámy ji ozdobily a pánové za pomoci techniky postavili. Přes velký vítr májka druhý den ráno stála. Vpodvečer děti vzaly lampióny a za doprovodu dospělých, a letos i dvou čarodějnic, obešly obec lampiónovým průvodem. Konec průvodu byl u hromady spalitelného odpadu na obecní skládce, kde vzplál oheň, zářil do kraje a možná s sebou odnesl vše špatné.

Miluše Kordulová

Myslivecký spolek Lomnice Blatná

pořádá pro návštěvníky
Rybářských slavností v Blatné
v sobotu 23. 6. 2018
tyto prezentace:

1/ ukázka loveckých plemen psů a jejich výcviku, která bude probíhat od 11 hodin v ulici Na Příkopech proti vinárně Kaplanka.

2/ informace o činnosti Mysliveckého spolku Lomnice Blatná

3/ výstava trofejí

4/ poznávací soutěž pro děti zaměřenou na myslivost a přírodu

Prezentace 2 – 4 budou probíhat v Konibaru v zámku Blatná

Společné akce MS Lomnice Blatná, rybářů a města Blatná

V letošním roce chystáme nejen společnou akci při Rybářských slavnostech. V uplynulých měsících členové MS Lomnice Blatná na žádost rybářů z obchodní společnosti Blatenská ryba vyčistili část Zadního Topiče od nechtěných náletových dřevin. Pro město Blatná pomohli naši členové s vysazením starých druhů ovocných dřevin v aleji ovocných stromků nedaleko Skaličan.

Myslivci z MS Lomnice Blatná mají od Honebního společenstva Blatná pronajatý pozemek o výměře téměř jednoho hektaru v katastru obce Chlum. Tento pozemek, který myslivci obdělávají jako tak zvané myslivecké políčko, slouží k pěstování plodin, které na políčku zůstávají celou zimu a tím zajišťují zvěři potravu v době potravní nouze v zimních měsících.

Informace z Chobota

V lednu se sešli všichni naši hasiči na tradiční valné hromadě SDH. Zhodnotili svoji činnost za uplynulý rok 2017. 3. března 2018 hasiči z Chobota spolu s SDH Uzenice a Uzeničky pořádali hasičský ples v kulturním domě v Uzeničkách. K tanci i poslechu hrála již potřetí skupina „Fajn“. Ještě než se sešli dospělí, odpoledne kulturní dům zaplnily dětičky v maskách i bez nich. Dětský ples byl také velmi pěkný, letos patří poděkování hasičkám z Chobota, které letos měly tuto akci na starost.

Na zelený čtvrtek začaly děti v Chobotě rachtat a to do soboty, největší radost samozřejmě byla z vykoledovaných vajíček a dobrůtek.

30. dubna 2018 se připravilo na večer – pálení čarodějnic a odpoledne se stavěla májka. Vše se vydařilo a asi i dobře hlídalo, neboť ráno 1. května májka stála.

Nyní je v Chobotě hodně napilno. Čeká nás oslava 90. výročí od založení hasičského sboru a zároveň i setkání rodáků z Chobota. Akce to bude pro nás hodně náročná, hlavně aby nám přálo počasí, které si nemůžeme objednat.

V loni naši pánové vyrazili na jízdu naší vesničkou se svými stroji – traktory, a tak letos se akce 5. května 2018 opakovala, počasí přálo. Podle spokojenosti účastníků i přihlížejících se akce vydařila.

Obecní úřad čeká na vyhodnocení dotací, máme podané 2 žádosti a to na:

1. Opravu kontejneru na bio odpad
2. Rozšíření veřejného osvětlení

Naši jubilanti za období květen – srpen 2018:

- * Kozáková Eva
- * Koníček František
- * Němcová Zdeňka
- * Kadlecová Olga
- * Švejdomá Zdeňka

Všem jmenovaným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdravíčka a štěstíčka.

Kubátová Anna

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Největší chyba, kterou v životě můžete udělat, je mít pořád strach, že nějakou uděláte.“

Elbert Hubbard

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 2. 6. – Dětský den ve Vrbně
- Sobota 16. 6. – Setkání důchodců v Kadově
- Sobota 30. 6. – Zahájení prázdnin ve Lnářském Málkově
- Sobota 30. 6. – pečení bramboráků v Poli
- Některá sobota v červenci – rybářské závody ve Lnářském Málkově
- Sobota 11. 8. – Varhanní koncert v kostele sv. Václava v Kadově

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Velikonoční pinčes

O velikonoční neděli 1. dubna 2018 proběhl tradiční „Velikonoční pinčes“ v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Bojovalo se až do úplného závěru. Turnaj si opět vzal organizačně na svá bedra pan Pavel Toman z Pole a vše výtečně zvládl, za což si zaslouží mé veliké díky.

vt

Od dubna 2018 byl zahájen čtrnáctidenní svoz KO v každé liché pondělí

Pondělí	4. 6. 2018	18. 6. 2018
Pondělí	2. 7. 2018	16. 7. 2018
Pondělí	30. 7. 2018	13. 8. 2018
Pondělí	27. 8. 2018	10. 9. 2018
Pondělí	24. 9. 2018	8. 10. 2018

Tábor Vrbno

- Majitel: Obec Kadov
- Provozovatel: Tábor Vrbno z.ú.
- Kontaktní osoba:
Miloš Holý +420 606 631 398
Tereza Hampejsková: taborvrbno@seznam.cz

Obec Kadov nabízí ve svém areálu Tábora Vrbno na břehu rybníka Velký Pálenec možnost ubytování v bungalovech, apartmánu či chatkách v rámci pořádání dětského tábora, rodinné dovolené, soustředění, školení, firemní akce, víkendu s rodinou či přáteli, sportovní akce, případně i svateb a jiných společenských či rodinných oslav s možností stravování.

Přímo v areálu Tábora Vrbno lze zapůjčit šlapadla, kánoe, pramice, míče na kopanou, házenou (včetně sítí), branky a hokejky na floorball, rakety na líný tenis, ping pong (ping pongové stoly k dispozici v kryté hale i venku), střelnice s možností zapůjčení vzduchovek.

Ve Vrbně lze také mimo jiné využít i fotbalové hřiště, tenisový kurt, dětské hřiště a trampolínu.

Úklid ve Lnářském Málkově

V sobotu 21. 4. 2018 proběhl ve Lnářském Málkově úklid obce. Akci organizovalo občanské sdružení Přátelé Lnářského Málkova. Uklízel se prostor kolem bývalé prodejny potravin. Byla zametena posypová drť, která v zimě chránila před uklouznutím. Nasbírány byly 4 pytle odpadků z příkopu kolem silnice. Uklidilo se i okolí autobusové zastávky a také u dětského koutku. Zároveň se provedlo zaplachtování pískoviště pro děti.

Po dobře odvedené práci jsme společně posvačili a doplnili tekutiny. Počasí bylo pěkné, téměř letní a taková byla i nálada. Oslavili jsme tím «Den Země».

Čarodějnice v Poli

30. 4. od 19.30 se uskutečnil Lampionový průvod od kapličky na návsi v Poli. Podpořily nás i malé čarodějnice, které mně udělaly velikou radost. A nebyla jsem tam sama v převleku. Průvodem nás musela doprovázet čarodějnice, kterou jsme upálili na hranici. Účast byla opravdu veliká. Na kopci se prodávalo maso a pivo. Děti se nejvíce těšily nato, až se setmí. Po setmění si vzaly baterky a šly hledat zakopaný poklad, který pro ně připravili Fanda a Kačka Slavíčkoví. Za všechny děti můžu říci: „Moc děkujeme, užili jsme si to.“ Na konci byl vykopán kufr plný sladkostí a děti dostaly odměnu.

Text Markéta Čadová
Foto Petr Šmírák a Markéta Čadová

Polští hasiči nás nešetří a nenechají nás uschnout

1. dubna polští hasiči přelovovali „Obecák“ na vsi a při té příležitosti skládali dřevo.

7. dubna se lovil „Rybniček“ v Poli

Rekonstrukce kuchyňky, čarodějnice

V měsíci březnu a dubnu byla zrekonstruována část prostoru místní hospůdky, konkrétněji její zázemí pro personál, které bylo již dlouhou dobu ve špatném stavu a zasloužilo si nový kabát. Byla lehce změněna dispozice prostor, vchod k technickému zázemí byl přesunut do druhé místnosti, čímž vzniklo více místa pro využití kuchyňky. Byly odstraněny původní podlahy a položena nová dlažba. Staré omítky byly nahrazeny novými, proběhla úprava a výměna elektroinstalací, bylo vymalováno a do přední místnosti byla instalována nová kuchyňská linka včetně trouby a varné desky. Další krok směřující ke zlepšení prostředí v naší hospůdce byl zdárně dokončen.

V pondělí 30. dubna se konalo tradiční stavění máje a pálení čarodějnic u rybníka Malý. V sobotu 21. dubna jsme se jako mladí hasiči vypravili do lesa pro dřevo na pálení čarodějnic. Samotná stavba vetry a příprava ohně na opékání špekáčků se uskutečnila v sobotu před čaroděj-

nicemi. Zároveň byla přivezena máj, kterou jsme si vyhlédli již předchozí víkend v lese. V pondělí v odpoledních hodinách jsme začali připravovat májku ke vztyčení. Sloupali jsme kůru, děvčata mezitím vyrobila věnec a nazdobila špičku barevnými fáborky. Když se na place u místní hospůdky sešel dostatečný počet lidí, začali jsme máj vysokou dvacet dva metrů zdvihát k obloze. Díky zkušenostem z předchozích let stála májka v relativně brzké době. Pak už zbývalo jen umístit vyrobenou čarodějnicí doprostřed vetry a čekat na setmění. Zhruba od půl sedmé si příchozí návštěvníci mohli opéct vuřty na menším ohni a po osmé hodině byla zapálena hranice, která hořela až do rána dalšího dne. Letošní filipojanské noci kralovalo na tuto dobu velmi teplé počasí. Celou akci lze zhodnotit jako vydařenou.

Martin Lukáš

Přehled počasí v březnu a dubnu 2018 v Kocelovicích a blízkém okolí

Březen a duben byly počasově protichůdné měsíce. Březen byl studený s průměrnou teplotou 1.0°C, normál je 3,0°C. Nejvyšší teplota byla naměřena 11. března 15.3°C. Pak přišla druhá vlna výrazných mrazů. V první vlně byla naměřena nejnižší teplota 1. března -15.2°C, v 5 cm nad zemí -16,5°C. Rozdíl je tak malý, protože nebyl sníh. Ve druhé vlně mrazů byly teploty jen o málo vyšší. V březnu bylo 20 dnů s teplotou pod nulou alespoň část dne, šest dnů pak s trvalým mrazem. Dva dny byly se silným mrazem (pod -10°C). Srážkově byl březen slabě podnormální, spadlo 29.1 mm srážek, normál je 37.9 mm. Nejvíce srážek spadlo 16. března 7,8 mm. 17. března pak nasněžily 3 cm sněhu a slabá sněhová pokrývka se několik dnů udržela. Sluneční svit v březnu byl výrazně podnormální, slunce svítlo 85.1 hodiny, normál je 128.1 hodiny. V první polovině měsíce slunce téměř nesvítlo, situace se začala zlepšovat v poslední dekádě. Nejvíce slunce svítlo 20. března 9,5 hodiny. V březnu bylo 9 dnů s mlhou, 9 dnů zcela bez slunečního svitu, žádný den nebyl jasný, zato bylo 19 dnů zatažených. Březen nebyl příznivý měsíc, projevilo se to i na vegetaci, která se jen pomalu „probouzela“.

Zcela jiný ráz měl duben. Chladné počasí rychle odeznělo a dá se říci, že jsme se dostali do časného léta. Duben 2018 byl průměrnou teplotou 12.9°C nejteplejším dubnem od začátku měření v roce 1975. Dubnový normál je 7.5°C, rozdíl proti normálu je +5.4°C, je to mimořádný extrém. Nejvyšší teplota v dubnu byla naměřena 21., 26.0°C. A to už je typický letní den a takové byly v letošním dubnu dva. Nejnižší teplota byla naměřena začátkem měsíce, -1.3°C dne 7. Při zemi pak bylo naměřeno -4.5°C, ale protože vegetace byla opožděná, tento mrazík neškodil. Vlivem vysokých teplot pak došlo k rychlému rozvoji vegetace, vše, co mohlo, rozkvetlo, po několika špatných letech by mohlo být domácího ovoce dost. Na 1. máje už byl problém nalézt rozkvetlou třešni. V dubnu byl jeden mrazový a dva letní dny. Srážkově byl duben silně podnormální, spadlo pouhých 17.3 mm srážek, normál je 35.4 mm (výpar byl 69.7mm!) Nejvíce srážek spadlo 13., 4.1mm. 1. dubna ještě sněžilo, v ostatních dnech pokud něco padalo, tak to byly srážky tekuté. V dubnu se již objevily bouřky, byly slabé a byly jen tři. Sluneční svit v dubnu byl mimořádně vysoký, slunce svítlo 253.0 hodin, normál je 179.7 hodiny. Nejdéle slunce svítlo 18., 12.8 hodiny. Duben byl i dosti větrný, 5. dubna byla naměřena rychlost větru v nárazech až 25m/sek (90 km/hod). V dubnu bylo 8 dnů se silným větrem - i to přispívalo k vysokému výparu a zvyšovalo účinky sucha. 30. dubna v ranních hodinách při silném větru se zviřil pyl a došlo k poklesu dohlednosti z 50 na 6 km! Jinak množství pylu lze pozorovat všude. Duben byl dle teplot a sluníčka příznivý měsíc, ale sucho je alarmující a výhled není dobrý.

Vladimír Kovář, 1. května 2018

Velikonoce

Lažánky

Na Zelený čtvrtek se sešlo asi 26 koledníků, kteří poctivě chodili rachtat třikrát denně. Vydrželi všichni, i ti nejmenší. Na Bílou sobotu přišli se zvěstováním, za které dostali dobroty. Na Velikonoční pondělí přišli jen kluci s krásnou koledou vyšlupat všechny ženy i dívky, aby byly po celý rok zdravé. Za to kluci dostali odměnu, nejčastěji vajíčka i sladkosti. Je dobře udržovat krásné zvyky.

Marie Kovářová Lažánky

Brigáda v obci

14. dubna se konala brigáda, je třeba vyzvednout malé hasiče. Proběhl velký úklid po zimě. Upravila se květinová výzdoba u pomníku. Nakonec si všechny děti za dohledu starších hasičů opekly burty. Patří všem velké díky.

Marie Kovářová

Nová trampolína

27. 4. se sešlo pár lidí postavit pro děti novou trampolínu, kterou zakoupila obec. Minulou trampolínu na podzim rozbil vítr. Děti se již těší, tráví tam docela dost volného času.

Marie Kovářová

Májka

Májka se u nás staví jako každý rok „po staru“. Ženy udělají věnec a májku ozdobí pentlemi. Muži pod vedením Václava Křivance májku postaví, každý rok je o něco větší, letos měří 25 metrů. Když se vyhoupne vzhůru, sklídí muži od žen velký aplaus. Je to náročná týmová práce. Na hranici se již napařuje čarodějnice, kterou si vytvoří děti. Když shoří čarodějnice a hranice je menší, všichni si opečou burty. Je veselo až do ranních hodin.

Marie Kovářová

První máj

1. května 2018 se sešlo dopoledne několik lidí a dětí oslavit vzpomínku na dobu 1. Máje, jel ozdobený alegorický vůz a skupinka nadšenců s mávátky. Z rozhlasu zněly „pochodové“ písně, obešla se vesnice a bylo to fajn. Je třeba se sejít, zavzpomínat a hlavně si to užít.

Marie Kovářová

Trocha historie nikoho nezabije Lnáře - 700 let od první zmínky

(úvod z Lnářské kroniky)

„Původ obce Lnář je prastarý. Nemáme sice o něm žádných určitých zpráv, ale můžeme vším právem soudit, že povstala v dobách prastarých podle povahy tvrže, z níž povstal pozdější zámek Lnářský. Bylať to tvrž vodní jako mnoho jiných tvrží okolních. Naši předkové v nejstarších dobách stavěli hrady (ohrady, hradiště) buď v lesích anebo mezi vodami, na místech nepřístupných, aby v nich při nepřátelských nájezdech ukryli starce, ženy i děti, aniž zatím muži odrazili útok nepřítele. Takové bývalé hrady nalézáme povětšinou v krajině naší a tyto svědčí o velmi starém původu dědin okolních.

Jméno Lnáře beze vší pochyby povstalo od plodiny, která zde hojně pěstována byla a od zaměstnání obyvatelů dědiny. Majíť jména míst a dědin, která končí koncovkou „ře“ neb „ny“ původ svůj od plodin, které se v té krajině dařily, neb od tovarů, které tam vyráběli, aneb od zaměstnání, jimž se tamní lid obíral. V této krajině pěstoval se len, půda i podnebí její, zejména samých Lnář lnu výborně svědčily.“

(Tento dějepisný úvod napsal na žádost zastupitelstva obce Lnář r. 1927 P. Alois Majer, převor; prvním kronikářem obce byl Václav Topka.)

Zahorčice - 635 let od první zmínky

(úvod ze zahorčické kroniky)

„Tato pamětní kniha obce Zahorčic jest založena roku 1924 dle nařízení okresního úřadu v Blatné, na popud osvětového sboru, a dána naší obci za obnos 1.?... Kč, by tato obec respektive obecní zastupitelstvo zvolilo jednoho občana zdejší obce jako kronikáře, by tato pamětní knihu bedlivě opatroval a uchoval a uchránil jí od veškeré pohromy, jako: ohně, povodně, krádeže a zejména od politických státních rozvratu, by byla vždy uchráněna tato vzácná kniha.

Dále si vyprosuje, tato naše generace, založení této pamětní knihy, by naše potomstvo, této knihy si vážilo, jí bedlivě opatrovalo, a zvláště vždy do rukou dobrého člověka ve zdejší obci, do rukou a úschovy dalo.

Dále by byly veškeré události obecní, né snad soukromé, do této knihy každým rokem správným, a uvědomělým člověkem zdejší obce zapisovány.

S plnými a .....silami sebral jsem veškerý materiál zdejší obce, od roku 1383 by jako nejstarší paměti zdejší obce, do této knihy vepsány byli.

Zahorčice obdrželi své jméno od svého položení, tak jako obdržela jména jiných obcí měst a polích. Roku 1925 nařízením okresní politickou správou v Blatné, dostala naše obec jméno Zahorčice, tedy zase to jméno, ale bez čárky na a. Ihned jse muselo obecní razítko, s nápisem Zahorčice zrušiti; a koupiti nové s nápisem Zahorčice, od roku 1925 jmenuje se naše obec Zahorčice.“

(Zapsal Vojtěch Lehečka, rolník Zahorčice dne 5. prosince 1931; prvním kronikářem byl Josef Hájek.)

Připravila Marie Vrátná

LNÁŘE 1318–2018

Orientační program akcí k 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích

sobota – neděle 9. – 10. 6., Zámek Lnáře

- „Víkend otevřených zahrad“

sobota 9. 6. od 19:00, Kulturní dům Lnáře

- koncert V & V (Veronika a Vašek Řihákovi)

1. 7. – 31. 8., Zámek Lnáře

- výstava fotografií k nově vydané publikaci „Rybníky na Blatensku II – jižní Lnářsko“

čtvrtek 5. 7.

- 10:00 a 14:00, farní kostel Nejsvětější Trojice – komentované prohlídky

- 19:00, Zámek Lnáře – vystoupení Osvětového retro divadla „Orel“ Kasejovice na téma „Lnáře 1930 aneb Odpolední dýchánek u madam Bondyové“

pátek 6. 7. od 10:00 a 14:00, farní kostel Nejsvětější Trojice

- komentované prohlídky

sobota 11. 8. od 18:00, Zámek Lnáře

- slavnostní koncert mezinárodního komorního orchestru Music Camp Prague pod vedením Jaroslava Krčka

sobota – neděle 24. – 26. 8., Tvrz Lnáře

- výstava Jiřin Svatopluka Masopusta ze Lnář

neděle 26. 8. od 16:00, Zámek Lnáře

- koncert dětského pěveckého sboru Radost Praha

O konání jednotlivých akcí budou zájemci informováni s předstihem i dalšími obvyklými způsoby (plakáty, pozvánky v regionálním tisku apod.). Změna programu vyhrazena.

Jarní radosti a oslava „70 let MŠ ve Lnářích“

Jarní měsíce patří k těm nejkrásnějším v celém roce. Příroda se probouzí, všechno se zelená a kvete. Mezi největší svátky jara patří Velikonoce. Děti při nich zažily plno radosti. Všechny prostory školky byly vyzdobeny různými zajíčky, kuřátky, slepičkami a malovanými vajíčky. 20. 3. Jsme v odpoledních hodinách uspořádali pro rodiče a jejich děti

tvorivou velikonoční dílnou. Tento den jsme také zahájili předplavecký výcvik v Plaveckém bazénu v Horažďovicích. Společně s žáky ZŠ Lnáře budeme jezdit na plavání každé úterý a poslední lekce bude 5.6.

Školní rok ještě nekončí, čeká nás spousta nových zážitků.

- 9. 5. jsme oslavili svátek maminek vystoupením dětí a tvorivou dílnou.
- 18. 5. se uskutečnila ve školce beseda k myslivosti se soutěžími pro děti. Akce byla součástí oslav „700 let od první písemné zmínky o Lnářích“. Pro mateřskou školu ji uspořádal Myslivecký spolek „Strážce“ Lnáře.
- 19. 5. vystoupily nejstarší děti z MŠ s pásmem při vítání narozených dětí do života.
- Mezinárodní den dětí oslavíme 31. 5. divadlem Kašpárek s pohádkou „Chtivá Manda“

- 1. 6. zábavným dopolednem. Pro každé dítě bude připraven balíček sladkostí s překvapením a nebude chybět ani opékání buřtů.
- 4. 6. uskutečníme společně s žáky ZŠ Lnáře výlet do Dětského zábavného parku v Nepomuku. Pak nás navštíví
- 12. 6. divadlo Kolem s pohádkou „Hledá se kamarád“.
- 14. 6. máme naplánovaný další výlet, tentokrát na koně do Domova Petra Mačkov.
- 26. 6. nás navštíví příslušníci Hasičského záchranného sboru z Blatné, kteří seznámí děti s hasičskou technikou a předvedou evakuaci.
- 21. 6. uspořádáme pro děti, které po prázdninách prvně usednou do školních lavic, „nocování ve školce“.
- A slavnostní rozloučení s těmito předškoláky je plánováno 29. 6. na zámku ve Lnářích za účasti starostky obce Stanislavy Maškové, rodičů předškoláků a všech dětí a zaměstnanců mateřské školy.

Nejvíce se však připravujeme na výročí „70 let Mateřské školy ve Lnářích“ a „120 let Základní školy ve Lnářích“. Tato výročí jsme oslavili v sobotu 26.5. „Dnem otevřených dveří v MŠ a ZŠ“. Tato akce byla součástí oslav „700 let od první písemné zmínky o Lnářích“. Zahájení těchto oslav proběhlo 26. 5. v 10,00 hodin v Kulturním domě ve Lnářích, kde vystoupily se svým programem děti z MŠ a ZŠ Lnáře. V tento den pořádala Obec Lnáře se svými spolky spoustu zajímavých akcí, a nejenom tuto sobotu. Ve zpravodaji Blatensko SOBě je uveden přehled všech akcí, které jsou součástí těchto oslav. Přijďte se podívat, určitě se neklamete.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Základní škola Lnáře aneb co se u nás událo Pohádkový zápis

Středa 11. dubna byla významným dnem nejen pro nás, paní učitelky, ale hlavně pro 12 předškoláků, kteří se zúčastnili pohádkového zápisu tentokrát s Ferdou Mravencem a jeho kamarády. Děti nám předvedly, co všechno se už dokázaly naučit a jak jsou šikovné. Naše výprava do pohádky byla zahájena v lese. Samozřejmě ne v tom skutečném, ale do lesa jsme se přenesli díky ukázce z Knižky Ferdy Mravence od Ondřeje Sekory. Paní ředitelka dětem přečetla krátkou ukázkou o tom, jak to chodí v lesním mraveništi. A tam to všechno začalo... Děti měly za úkol poznat, který mravenec je ze všech mravenců ten nejznámější. Kdo jiný než Ferda. Děti nezapomněly ani na jeho nejlepší kamarády, a to Berušku a brouka Pytlíka, na jejichž jménech poznávaly některá písmenka, která již znají. A jaký by to byl zápis bez skutečného Ferdy? Naším Ferdou se pro středeční odpoledne stal Dominik Martínek, který si udělal čas a odběhl z mraveniště přímo k nám do školy, aby mu děti pomohly přenést kládu a přitom si zarecitovaly známou dětskou říkanku Mraveneček v lese, těžkou kládu nese. Myslím si, že by Ferda jen těžko hledal lepší pomocníky, než jací byli naši předškoláci. Zápis navštívilo i několik berušek, které dětem a jejich rodičům předvedly své ladné

taneční pohyby při písničce *Beruško, půjč mi jednu tečku*. Předškoláci si s nimi mohli nejen zazpívat, ale i zatančit. Mezitím si Ferda stihl vyprat prádlo v podobě základních geometrických tvarů v různých barvách. Ale protože byl po celodenní práci již velmi unavený, tak požádal předškoláky o pomoc při jeho věšení na prádelní šňůru. Poté mu děti pomohly ještě přepočítat mravence a na rozloučenou mu zazpívaly pěknou písničku či zarecitovaly básničku, kterou si na zápis připravily. Skutečný Ferda byl však pouze jeden a předškoláků bylo dvanáct, tak si děti mohly vyrobit alespoň Ferdu z papíru a vytvořily pro něj krásný puntíkový šátek. Ze zápisu si jej potom odnesly domů na památku a každý předškolák ještě obdržel medaili a drobný dárek. Myslím si, že se zápis všem dětem moc líbil a že si užily spoustu zábavy. Již teď se těšíme na září, až v naší malé školičce přivítáme naše nové žáčky – prvňáčky☺

Eva Šilhanová, učitelka ZŠ

Den Země

V pondělí 23. dubna jsme v naší škole slavili Den Země. Ráno jsme se všichni sešli před školou a podle tříd jsme si rozdělili úkoly. Nejmladší žáci, posílení několika jedinci z řad čtvrtáků a pátáků, vyrazili na fotbalové hřiště, kde provedli úklid odpadků na herní ploše a v jejím okolí. Žáci třetího ročníku uklidili okolí školy a děti ze 4. a 5. třídy pletly záhon před školní budovou. Všichni se úkolu zhostili na jedničku a za odměnu si opekli buřty, které přišly všem k chuti. Po desáté hodině jsme se odebrali do školy, kde jsme se sešli v tělocvičně. Nejprve jsme se dozvěděli, proč se Den Země slaví a kdy a kde vznikl. Poté žáci plnili úkoly na téma ekologie a třídění odpadů. Nakonec si všichni navrhli a vyrobili svůj kartonový odpadkový koš, který si ještě týž den odnesli domů. Celé dopoledne se žáci pilně snažili, zadané úkoly plnili velmi svědomitě a tím dokázali, že jim záleží na tom, aby ta naše zemička byla krásná a uklizená. Takové akce, jaká byla ta naše, mají smysl, a proto se těšíme na další.

Soutěž Přírodou Blatenska

V letošním roce jsme se jako již po několikáté zúčastnili výtvarné soutěže Přírodou Blatenska. Letošní téma „Filmové toulky Blatenskem“ bylo pro nás dosti složité v tom, že ve Lnářích a v blízkém okolí mnoho filmových děl nevzniklo. A tak jsme dané téma pojali trochu jinak. Namalovali jsme populární pohádkové a filmové postavy a umístili je na taková místa ve Lnářích, která by mohla být pro natáčení filmu či pohádky zajímavá. Naše ztvárnění výtvarných děl zaujalo odbornou porotu a získali jsme zvláštní ocenění za vtipné návrhy filmových míst. Z ohodnocení jsme měli velkou radost, protože každý rok je stále obtížnější uspět zejména v konkurenci žáků ZUŠ, kteří se pravidelně umísťují na předních příčkách.

Soutěž Mladý záchranář

V letošním školním roce se žáci 5. ročníku (letos se jmenovali Ohniváci) opět zúčastnili facebookové soutěže pro třídní kolektivy „Mladý záchranář“, kterou vyhlašuje HZS Jihočeského kraje. Otázek v soutěži je celkem osm a každá obsahuje dva úkoly. Jeden úkol je spojený s hasičskou tematikou a druhý je na téma Policie ČR a její práce. Na vypracování otázek měli žáci čtrnáct dní, během nichž museli úkoly

splnit, zkompletovat a výsledky poslat pomocí chatu na Facebooku. Tato soutěž není jen o vědomostech, ale i o uplatnění výtvarných či literárních nápadů, a to děti velmi bavilo. Po osmi týdnech se Ohniváci dozvěděli, že z 38 družstev skončili na 20. místě a zhodnotili, že jejich umístění je velmi slušné. Já si to myslím také, protože všichni svoje úkoly plnili svědomitě a zároveň spolu výborně spolupracovali.

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Čarodějnický rej

Podle tradice se posledního dubna do vesnic i městeček pravidelně slétají čarodějnice. I my ve škole o této tradici víme a každým rokem čarodějnice očekáváme.

Ani letošní rok nebyl výjimkou. Celkem se nás sešlo 11 krasavic, kdy mezi čarodějnicemi byli i čarodějové, na něž čekaly kouzelnické úkoly, které pro ně připravila paní učitelka Boušová. Celý rej se odehrával ve školní tělocvičně. Při prvním letu si každá místní čarodějka musela nalézt nápoj, kterým se mohla během náročného odpoledne občerstvit.

Nejen, že jsme si společně všichni zatančili, ale dokonce jsme i nacvičili tanec k večernímu ohni a oživil si tak létání na koštěti.

A protože letošní čarodějky byly opravdu učenlivé, tak vyletěly se svými košťaty předvést svoje umění před budovu školy přímo před zraky případných kolemjdoucích. Bohužel zrovna neprošel kolem ani živáček, tak třeba příště.

Děti si odpoledne opravdu užily a těšily se, až si budou moci zaskotačit i večer u májky, opéci buřtíky a hlavně se dlouho prospat, protože druhý den je čekalo zasloužené volno.

Veronika Straková, asistentka pedagoga

Osvětové retro divadlo OREL
Kasejovice
uvádí a srdečně zve na představení

LNÁŘE 1930

aneb odpolední dýchánek
u madam Bondyové

5. 7. v 19 hod. na nádvoří zámku Lnáře

Akce je pořádána u příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích.

Rybníky na Blatensku

ZÁMEK LNÁŘE

Výstava fotografií Jana Kurze
k novým dílům stejnojmenné knihy
v rámci otvírací doby zámku 2018
(kromě rybářských slavností v Blatné
23. června, kdy proběhne jejich křest).

Farnost
Lnáře

Obec
Lnáře

Komentované prohlídky kostela Nejsvětější Trojice ve Lnářích s Brandlovým oltářním obrazem

čtvrtek **5. července 2018**

pátek **6. července 2018**

☞☞☞ v **10:00 a 14:00**

Vstupné dobrovolné na potřeby kostela

Akce se koná u příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích.

Lom

Naši jubilanti

V dubnu oslavil pan Jiří Mlíčko z Mírče (75 let). Jubilantovi touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Mačkovské čarodějnice

Tak jako každý rok, opět na návsi probíhala lidová veselice u májky a hořící čarodějnické hranice. Účastníci si pochutnávali na guláši, pivu, vínu a tradičních buřtech na opékání, po kterých se jen zaprášilo. Sponzorský dar v podobě jednoho sudu piva dal nájemce rybníka. Vychutnat si jedinečnou atmosféru filipojakubské noci přišlo úctyhodných 80 obyvatel obce, nechyběly ani klientky domova Petra v počtu 23 osob.

Přípravných prací se zúčastnilo 20 mužů, s nadšením a horlivostí se ovšem zapojily i ženy a děti.

Mačkovským se od májky zjevně nechtělo. Někteří účastníci vydrželi střežit májku až do desáté hodiny prvomájového svátku. Nešli po náročné službě do hajan a rovnou se zapojili s úklidovou četou do očištného procesu po bujaré noci. V poledne na 1. máje nehyzdilo mačkovskou návěs už ani smítko.

Letošní mačkovské čarodějnice prokázaly soudržnost a pospolitost zdejších občanů. Dokonce k sobě měli možná ještě blíže než jindy.

Vladimír Šavřda

Dne 14. 4. 2018 se konal v Mačkově běžecký závod „Od kapličky ke kapličce“. Bližší informace o závodě budou zveřejněny v Blatenských listech.

Míková Hana, starostka obce

Srdečně zveme všechna dítka

Dětský den

2. 6. 2018

SOBOTA – sejdeme se na návsi v 9.30 h., na programu bude návštěva Domova Petra, na všechny čeká projížďka na kobyilkách a návštěva zdejšího bazénu (s sebou plavky, mycí potřeby, ručník).

Odpoledne se sejdeme v 14.00 h. na dětském hřišti, kde bude zajištěn program pro děti. Vystoupí skupina Čáryfuk - provázet celou akci bude klaun, dále fakírská show, krotitel hadů s několika velkými živými hady, kouzelník, malování na obličej atd.

Stručně z Myštic

„Na hladinu rybníka svítí sluníčko a kolem stojí v hustém kruhu topoly, které tam zasadil jeden hodný člověk, jmenoval se František Dobrota.“ Tuto píseň od skupiny Buty zná asi každý, stejně jako topolovou alej, která se vine podél silnice od rybníka Labuť směrem k Valhovicím. Bohužel v poslední době začalo být vidět stáří těchto stromů pouhým okem. Stromy mohou již takových dobrých 80 let pamatovat a to je na topol docela úctyhodný věk, navíc na takovém místě a expozici, kde jsou vystaveny silným větrům. Topoly totiž podléhají rychle prosychání větví, které se lámou, a tak je někdy potřeba včas zasáhnout radikálním řezem. Ale zpět k písni a poněkud veselejší zprávě. Obec Myštic nakoupila zatím 20 kusů krásných sloupových topolů (*Populus nigra*) a v sobotu 21. 4. 2018 se uskutečnila výsadba do horní části aleje. Byla to čistě mužská záležitost, ve svém volném čase se místní „chasa“ zapojila do údržby a obnovování staré topolové aleje.

Děkujeme členům místního mysliveckého sdružení a členům sboru dobrovolných hasičů za práci, čas a přínos pro krajinný ráz. Výsadbu se zúčastnili Mejra Dlabáč, Michal Truneček, Tomino Češka, Petr Šípek, Ondra Šípek, Martin Vrátný, Tomáš Koželuh a Vašík Vaněček.

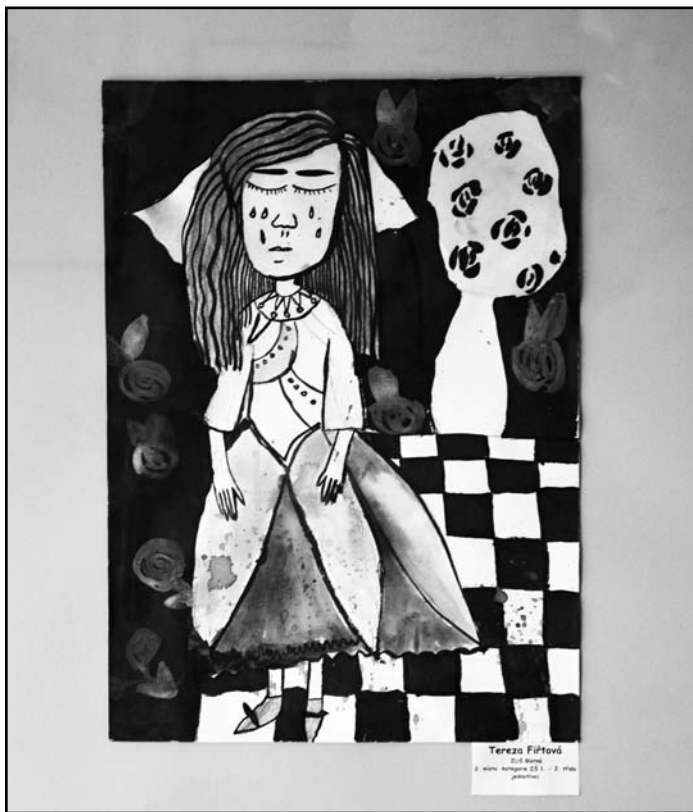
Však se podívejte sami, až pojedete kolem, od hospody přes rybník na tu naši topolovou alej, je to nádhera, nemyslíte? I režisér Vejdělek

topoly použil při natáčení filmu *Tátova volha*, a tak se s alejí dokonce můžete setkat právě teď na plátnech kin!

Těšíme se na pokračování společného zvelebování krajiny.

Hana Šípková

Obrázky z výstavy v KC Blatná

o něco lépe. Snad jeden z opravdu prvních jarních dnů zapříčinil, že účast byla opravdu nízká. I tak jsme zvládli uklidit nepořádek okolo všech hlavních cest (a že ho bylo). Po úklidu bylo pro všechny připraveno malé občerstvení v podobě opékání špekáčků. Děkuji všem, kteří byli ochotni připojit ruku k dílu.

Čarodějnický rej, pálení čarodějnic a stavění májky

Stejně jako ve všech okolních obcích tak i u nás v Předmíří proběhlo poslední dubnový den pálení čarodějnic. V letošním roce si pro naše nejmenší nachystalo duo Jana a Tereza opět čarodějnický rej. Sraz všech čarodějů a čarodějnic byl v 17:00 před předmířskou hospodou. Odtud se všichni odebrali plnit připravené úkoly, aby za soumraku mohli podpálit vatru a opéci špekáčky. V tuto dobu už členové SDH stavěli májku. Hlavní zásluhu na tom, že májka přestála v pořádku celou noc, má naše hospodská Peťa Muchová, která ji ubránila před nájездem záškodníků s pilou v pozdních nočních hodinách.

Novinky v obci

Tento jarní čas je každoročně spojen s realizací plánovaných akcí (resp. výběrových řízení na zhotovitele a dodavatele) a akcí, na které jsme podávali žádosti do některého z grantových programů. V tuto chvíli (konec dubna) za sebou máme „vysoutěženy“ tyto akce:

1. Zajištění systému sběru BRKO - nákup nosiče kontejnerů a 4 ks kontejnerů na svoz biologicky rozložitelného odpadu - celkové náklady 748.748,- Kč s DPH, dotace MŽP 590.000,- Kč
2. Nákup DA pro JSDH Předmíří - nákup dopravního automobilu s přívěsem pro hašení - celkové náklady 1.229.965,- Kč, dotace HZS ČR – 450.000,- Kč, dotace JČK – 300.000,- Kč
3. Dokončení přestavby budovy obchodu - dokončení bytů a fasády – tato akce je hrazena pouze z finančních prostředků obce a předpokládaná hodnota činí 1,2 mil Kč – v tomto případě bude mít hlavní slovo statik, který se bude vyjadřovat k únosnosti podlahy v patře.

Hasičský bál

Těsně po uzávěrce minulého čísla SOBÁčku se v Předmíří konal tradiční hasičský bál. Tato akce spojená s připomenutím Mezinárodního dne žen začala na předmířském sále v sobotu 3. 3. 2018 úderem 20. hodiny.

O pohodovou atmosféru se starala kapela Kudrnáči společně s naší hospodskou Pétou.

Přítomné ženy obdržely u vstupu malou květinu a pro všechny byla přichystána bohatá tombola. Myslím, že kdo dorazil, nelitoval.

Uklidíme Česko

V sobotu 7. 4. 2018 se naše obec připojila k celorepublikové akci „Uklidíme Česko“. Po loňské hojné účasti jsme se letos připravili ještě

Oslava výročí 700 let od první písemné zmínky o obci.

Tato akce proběhne v **sobotu 23. června 2018 v 11:00 hodin** mši v kapli Nanebevzetí Panny Marie v Předmíří a následovat bude:

- Proslov starosty obce a hostů
- Položení věnce k pomníku padlých
- Vystoupení mažorettek
- Prezentace knihy k výročí obce a otevření výstavy o historii obce
- Hasičská soutěž
- Taneční vystoupení Lidové školy umění v Blatné
- Vysazení lípy
- Taneční zábava

Pro děti bude během dne k dispozici skákací hrad, houpačky a skluzavka,

Srdečně zveme všechny rodáky, místní i přespolní, občany a přátele obce Předmíří, Metly, Zámlyní a Řiště.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Hodková Jaroslava (60), Štroblová Lidmila (75), Beneš Ladislav (77), Benešová Marie (77), Krejčí Milan (65).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Vítání občánků

V sobotu 7. dubna 2018 jsme přivítali na Úřadě městyse Radomyšl novorozené občánky našeho matričního obvodu. Slavnostní uvítání dětí do života narozených v období od 1. 9. 2017 do 28. 2. 2018 se konalo v obřadní síni radnice. Obřadu se zúčastnilo společně s rodiči 20 malých občánků.

Všechny přítomné přivítal předseda sociálního a kulturního výboru pan Pavel Kříž. Kulturní vystoupení dětí ze základní školy v Radomyšli připravil pan učitel Mgr. Lubomír Mráz. Písničky zahrané na flétničky v jejich podání si zasloužily velký potlesk.

Následoval projev starosty městyse pana Ing. Luboše Peterky. Rodičům popřál hodně zdraví a úspěchů při výchově dětí a malým občánkům, aby vyrůstali do síly, do krásy a k radosti nás všech.

Novopečení rodiče se podepsali do pamětní knihy městyse. Zároveň s přáním předal starosta rodičům pamětní list, plyšovou ovečku na památku, finanční dárek od městyse a maminkám květiny.

Na závěr obřadu se na památku rodiče se svými dětmi vyfotografovali.
Olga Majerová

Májka v Rojicích

I v naší malé obci Rojice se jako každý rok slavila Filipojakupská noc se stavěním máje. Ačkoli obec nečítala mnoho stálých obyvatel, poslední dobou se vesnička pomalu rozrůstá, přibýlí jak mladí lidé, tak děti. Ač se to nezdá, sešlo se kolem máje bezmála čtyřicet lidí, kteří se bavili až do pozdních hodin.

Miroslav Hřebejk

Velikonoce jsme si v Leskovicích užili

Letošní velikonoční svátky jsme si opravdu v Leskovicích užili plnými doušky. Odstartovali jsme je zorganizovaným bruslením pro děti i dospělé na strakonickém stadionu. Někomu možná přijde zvláštní přivítat jaro bruslením, ale proti gustu žádný dišputát. Zahájit svátky sportem je určitě skvělý start Velikonoc. Páteční odpoledne patřilo tradiční dílničce, která se odehrávala v místní klubovně. Moc děkujeme naší organizátorce Míše, která vše pečlivě připravila a řídila, jelikož akce byla opravdu povedená. Děti se sešlo jako vždy velké množství a odnesly si domů krásné tematické výrobky. Děti malovaly vajíčka různými technikami, vyráběly velikonoční dekorace v podobě košíčků a učily se plést pomlázku od místního šikovného

pletaře košíků. Hned další den patřila sobota samozřejmě jak jinak než koledování. Počasí dětem zrovna moc nepřálo, ale i přes deštivé přeháňky to zvládly na výbornou. Obešly celou vesnici, dostaly vajíčka a dobroty a jistě byly všechny s koledou spokojené.

Tolik ke slavení Velikonoc v naší vesničce. Už dnes se těšíme na další příležitost, abychom se všichni zase společně sešli.

Tereza Žilová Kadlecová

Děti přispěly k výcviku vodících psů

V červnu děti, které navštívily náš projekt v komendě a tím přispěly na výcvik vodících psů, absolvují besedu s dvěma nevidomými a jejich psími společníky.

Blanka Matoušková

Bábinky z Radomyšle nesedí za pecí

V březnu oslavily bábinky v leskovicke klubovně Mezinárodní den žen. Všechny dostaly darem pár chňapek, které pro ně ušily V. Janoušová a S. Klasová, přáníčko od B. Peterkové a květinu od p. starosty. O zábavu bylo postaráno díky vystoupení, které si pro všechny připravila V. Janoušová a hlavně díky country kapele Šumíci. Týden nato navštívily bábinky Dům klidného stáří v Sousedovicích. Ředitelka Bc. Olga Medlínová, DiS. je přivítala pohoštěním a provedla je celým zařízením. Poté si bábinky společně s klienty zazpívaly a zacvičily, přitom je paní ředitelka doprovázela hrou na kytaru. Následoval oběd a posezení u kávy. Bábinky přivezly klientům jako dárečky perníková srdíčka, která nádherně

nazdobila B. Peterková. A zároveň si od nich dárečky přivezly. Koncem března zhlédly bábinčky v kulturním domě ve Strakonických divadelní představení Gymnázia Strakonice „Toman a lesní panna“.

V dubnu se bábinčky vypravily na zimní stadion do Strakonice, aby se podívaly na dětskou krasobruslařskou show na ledě. Krátce poté následoval velký jarní výlet, který započal na poutním místě v Klokotech, pokračoval prohlídkou ekocentra Čapí hnízdo, návštěvou zámku Jemniště a skončil na Stádleckém řetězovém mostě.

Bábinčky se ale nestarají pouze o svoji zábavu a cestování. Pro nově zrekonstruovanou mateřskou školu v Radomyšli vyrobily spoustu pomůcek na cvičení.

Bábinčky

Netradiční koncert

Víkend po Velikonocích se uskutečnil společný koncert Pootavských trubačů a žáků první a druhé třídy naší ZŠ. Děti pod vedením paní učitelky Marie Krejčové si připravily pásmo „Od masopustu po Velikonoce“. Opravdu spousta říkanek, koled, písniček a modlitbiček. Vše na sebe hezky navazovalo. Při výměně rekvizit začaly hrát trubači předem domluvené skladby doplňující vystoupení dětí. Ač jsme z počátku pochybovali, jak to vše dopadne, bylo spojení těchto dvou skupin správné. Výsledek se moc líbil a spojení profíků s amatéry dopadlo na jedničku. Velký aplaus a slzičky dojetí potvrdily naše přání, ať se to líbí.

za ženy z Radomyšle BM

Ta naše Boubelína není vůbec líná

V pátek tři třídy školky navštívily čarodějnický dvoreček U Boubelíny. Čarodějnice s nimi vyráběla košťata na létání a její kamarádky zkoušely děti z různých disciplín. Prolézání tunelem, skákání z výšky, chůze po kladině, házení na Mimoně i klauna. To nejtěžší přišlo na skoro konec, lezení na strom a dolů. Jejda to byla dřina. Nakonec paní učitelky Renata a Zuzka vylezly na strom první a dětem pomáhaly lézt pro zasloužené žilaly. Na úplný konec se těšili všichni, protože na ně čekalo točící se čarodějnické křeslo. Frňák jim strkala čarodějka pod nos, nohama je držela a točila se jako o závod. Výskání nemělo konce a jen těžko se odcházel do školky na oběd.

Čarodějnické doupe

Mladší kolegyně si letos pro drobotinu připravily nápoj zapomnění, který se podával v doupeti až v Hájku. Než se děti napily, absolvovaly spoustu jiných aktivit.

Před radnicí jejich kamarádky z dramatického kroužku ZŠ pod vedením paní Hany Koubkové sehrály a zatancovaly divadelní hru z vlastní tvorby. Sklidily velký úspěch u dětí i dospěláků.

Vedoucí letu Vendelína požádala starostu o povolení k letu /co slíbila to splnila/, potom nahnala rozpustilou drobotinu k focení. Vzápětí se letělo i s rodiči k sokolovně. Přišli jsme akorát na stavění májky /pěkně vysoké/ a pak na hřišti dováděli při hrách a soutěžích.

Za chvíli to začalo: loučení čarodějnicek s maminkami a první společný let neznámo kam. Pod vedením zkušených čarodějnic celá skupina odletěla k Hájku a po cestě plnila spoustu úkolů, užila si legrace a zábavy.

Zde se objevilo nečekaně čarodějnické doupe a v něm kotlík s nápojem. Voněl, ale vypadal „fujtabl“. Chtělo to velkou odvahu se napít. Zvládli to všichni a prý chutnal medvídkově.

No a pak hurá k maminkám. S kopce dolů to šlo samo a za chvíli už jim pusu brebentily, co všechno zažily a jak se nebály /evidentně nápoj zapomnění nezabral/. Za statečnost byli všichni odměněni párkem v rohlíku a malinovou. Za chvíli ty namalované pusu byly celé červené a spokojeně se usmívající. A to je ta největší odměna pro nás, co se o vše staráme.

Boubelína

Matematický klokan

Matematický klokan je soutěž, která se poprvé konala v Austrálii, postupně se dostala do Evropy a v současné době se koná ve více než 30-ti zemích světa. U nás ji pořádá Jednota českých matematiků a fyziků ve spolupráci s pedagogickými fakultami. Děti na základních školách soutěží v níže uvedených kategoriích, je ovšem i organizována pro studenty středních škol.

Matematický klokan 2018 - ZŠ Radomyšl:

Cvrček:

1. Veronika Mandlová, 3.třída, 78 bodů, 2. Jakub Růžička, 3.třída, 73 b., 3. Jan Vachulka, 3.třída, 70 b.

Klokánek:

1. Tadeáš Kloud, 5.třída, 92 bodů, 2. Jakub Ira, 4.třída, 78 b., 3. Nikola Bláhová, 4.třída, 74 b.

Benjamín:

1. Martin Zubal, 6.třída, 93 bodů, 2. Jan Pechar, 7.třída, 68 b., 3. Adéla Kloudová, 7. třída, 61 b.

Kadet:

1. Zdeňka Kabourková, 9. třída, 89 b., 2. Karel Čapek, 9. třída, 67 b., 3. Adam Vachulka, 9. třída, 55 b.

Jiří Pešl, ředitel ZŠ Radomyšl

Radomyšlská škola bude mít od září 200 žáků...

Hned po Velikonocích na úterý 3. dubna byl v radomyšlské základní škole naplánován zápis dětí do první třídy. K zápisu dorazilo celkem 41 dětí. Zápis dětí do první třídy základní školy ukázal, že letos od září bude mít dvě první třídy. Bylo rozesláno 33 dětem rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání. O odkladu školní docházky žádají rodiče u čtyř dětí. A jedni rodiče se teprve rozmyslí po konzultaci s pracovníkem poradny.

Naposledy měla škola dvě první třídy ve školním roce 1986/87. Po tomto roce měl počet přijímaných dětí spíše sestupnou tendenci. Zhruba před deseti lety se stav přiblížil hranici 153 žáků, od té doby je dětí stále víc a více. Tento fakt je způsoben správnou dlouhodobou strategií a plánováním radnice. Vedení městyse řeší podmínky pro bydlení a žití mladých rodin v Radomyšli a okolí. Přichází období, kdy se tato strategie vyplácí.

S vyšším počtem žáků jsou také spojena nově vytvořená pracovní místa. Z tohoto důvodu přibude od září jedna učitelka a dvě pedagogické asistentky.

Při zápisu chodily děti se svými rodiči s různými pocity. Některé rozpačitě, jiné s úsměvem, byly mezi nimi i ty, které se styděly. Nevěděly totiž, co je čeká. Ale jakmile vstoupily do třídy, kde je hned u dveří čekali jejich průvodci, a to žáci ze třetí a čtvrté třídy, často ostych opadl. V prostorách jejich tříd totiž zápis probíhal. K zápisu také dorazila Alžběta Karvanová se svým bráškou a rodiči. U dveří třetí třídy jí vítaly třeťačky Veronika Mandlová a Kateřina Kozáková. Obě děvčata jí dělala průvodce po dobu celého zápisu. Alžbětku z jejích znalostí a dovedností zkoušela učitelka první třídy Alena Kadaňová za asistence učitelky ze školky Zuzany Gajdové. „Alžbětka byla vzorně připravená, budeme se na ní v září těšit,“ konstatovala Alena Kadaňová. Veronika a Kateřina budoucího prvňáčka provedly třídou a jako památku na tento den si předškolačka odnášela jeden z vystavených dárků.

Alena Šrámková, ZŠ Radomyšl

Veliký úspěch našich žáků v hokejbalu v Blatné

Dne 10. dubna 2018 se konala akce „Hokejbal proti drogám“. Tato akce je každoročně pořádána za podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Turnaj se odehrál na hokejbalovém hřišti v Blatné a zúčastnilo se celkem šest týmů: ZŠ Bělčice, ZŠ JAK Blatná, ZŠ TGM Blatná, ZŠ Mirovice, ZŠ Radomyšl a ZŠ Sedlice v kategorii 8. a 9. tříd. Náš tým byl sestaven z těchto hráčů Tomáš Havlík, Adam Vachulka, Ondřej Bláhovec, Matěj Hendrych, Tomáš Ježek, Jan Sklenář, Ondřej Štěpán. Kluci podali neuvěřitelný výkon. V počtu 7 hráčů postupovali do semifinále jako první a ve finále jsme se utkali se ZŠ TGM Blatná. Nakonec jsme prohráli 3: 1 a skončili na krásném druhém místě. Musím ocenit velikou snahu a bojovnost našich žáků. Kromě poháru, diplomu jsme si odvezli mnoho zážitků a jako zlatou tečku jsme si dopřáli dobroty v místní cukrárně.

Johana Šišpelová, ZŠ Radomyšl

Chemická olympiáda

Dne 2. března se v budově Gymnázia Strakonice konalo Okresní kolo chemické olympiády. Celkem 17 soutěžících porovnávalo nejen své znalosti, ale také praktické dovednosti. Jako jedna z mála má totiž chemická olympiáda nejen teoretickou část ve formě znalostního testu, ale také praktickou část, kde musí žáci prokázat své schopnosti v laboratoři. Letošním téma bylo zaměřené na kovy – železo, měď, hliník, zinek a cín. Základní školu Radomyšl reprezentovala dvě děvčata. Skvělé druhé místo a postup do krajského kola získala Štěpánka Hřebíčková z 9. třídy. Mezi úspěšnými řešiteli byla také Zdeňka Kabourková, taktéž z 9. třídy.

Krajského kola konaného 21. března v Českých Budějovicích se zúčastnilo celkem 25 nejlepších řešitelů z okresních kol. Štěpánka získala ze znalostního testu a laboratorní části celkem 91,75 bodu ze 100 a umístila se na skvělém 7. místě jako nejlepší z okresu Strakonice. Současně byla také nejlepší ze studentů základních škol, všichni řešitelé před ní byly studenty gymnázií, kteří mají celý jeden rok studia chemie navíc. Štěpánka (vyučující Mgr. Tereza Třeštíková, Ph.D.) tak navázala na loňský úspěch Dominika Brože (vyučující Mgr. Milena Maroušková), který také úspěšně reprezentoval ZŠ Radomyšl v krajském kole.

Tereza Třeštíková, ZŠ Radomyšl

Turnaj v minikapané ve Strakonících

Dne 19. dubna 2018 jsme se zúčastnili minikapané ve Strakonících. Družstvo tvořili žáci Tomáš Ježek, Ondra Bláhovec, Jan Sklenář, Jirka Beneš, Michal Varga, Deak Ferenz Emanuel, Jakub Kraus, Jakub Tejml, Josef Beneš, Karel Čapek, Adam Vachulka, Milan Kováč. Na turnaj dorazilo spousta základních škol jako ZŠ Poděbradova Strakonice Strakonice, ZŠ Dukelská, ZŠ JAK Blatná, ZŠ Sedlice, ZŠ Volenice, ZŠ Volyně, ZŠ Katovice, Gymnázium Strakonice, ZŠ Čestice, ZŠ Vodňany a ZŠ FLČ Strakonice. Po semifinále jsme skončili na 3. místě v druhé skupině a o jeden bod jsme

nepostoupili do finále. Čekalo nás rozhodující utkání o celkové umístění. Bojovali jsme statečně a skončili jsme na krásném pátém místě. Chtěla bych poděkovat všem klukům za jejich perfektní výkon a organizátorům za jejich organizaci.

Johana Šišpelová, ZŠ Radomyšl

V Radomyšli a Leskovicích byl maškarní rej pro děti

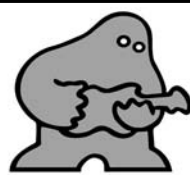

Na 15. ročníku
„Reprezentačního
plesu městyse“
vystoupil
Zdeněk Izer
a žáci ZŠ

Odemykání staďáku
bylo letos
inspirováno
muzikálem
Noc na Karlštejně

Více fotek z akcí najdete
na www.radomysl.net

PRAVÁ BIGBÍTOVÁ SKUPINA

BRUTUS

Pá 22.6.2018

RADOMYŠL

LETNÍ AREÁL (KOUPALIŠTĚ)
v případě špatného počasí sokolovna Radomyšl

Městys Radomyšl pořádá
„Zábavné dopoledne
s Majdou a Pétou“

Radomyšl 24.6.2018 v 10.00 h.

Městys Radomyšl pořádá koncert

Šlágr TV

Vystupují: Karel Peterka, Veronika a Vašek
Řihákoví, Mára, Helena Hamplová,
Frankie Zhyrnov a další

Radomyšl 24.6.2018 ve 14.00

Městys Radomyšl myslí na mladou generaci. V březnu byla otevřena nová mateřská škola pro 140 dětí a 2. června dostanou děti k svátku nový lehkotletický areál.

Městys Radomyšl prochází v posledních letech dynamickým rozvojem. Díky nové bytové výstavbě se podařilo v roce 2005 zastavit pokles počtu obyvatel na čísle 1128 a v současné době zde žije 1323 obyvatel. Zejména díky výstavbě cenově dostupných řadových domů v blízkosti základní a mateřské školy se do městyse přistěhovaly mladé rodiny a postupně logicky narůstal také počet dětí ve školách. Proto bylo nutné zajistit dostatečnou kapacitu a vytvořit zaměstnancům škol a žákům příjemné a moderní prostředí. Do škol a jejich okolí se zde za uplynulých 15 let investovalo cca 80.000.000,- Kč, k čemuž výrazně přispěly dotace z evropských i národních zdrojů. V roce 2008 bylo provedeno zateplení budov obou škol vč. výměny oken a akumulací kamna v MŠ byla nahrazena tepelným čerpadlem Co se týká Základní školy prošla rekonstrukcí jídelna, tělocvična, osvětlení, radiátory, lavice, nábytek, výpočetní a další technika, sprchy, WC...). Významně bylo investováno do okolí škol, vznikl zde odpočinkový areál pro maminky s dětmi, nový chodník, který zajišťuje bezpečný přístup od zastávek autobusu, bylo rozšířeno parkoviště před oběma školami a proběhla revitalizace zeleně.

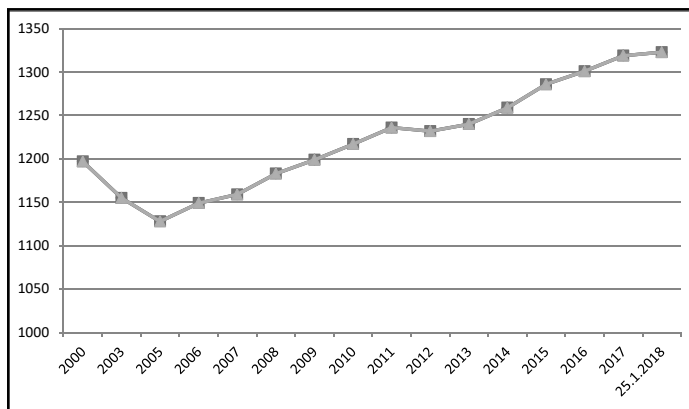
V MŠ bylo v roce 2006 49 dětí. V roce 2011 to již bylo 72 dětí a museli jsme vybudovat novou třídu pro předškoláky v budově ZŠ. V roce 2014 stoupl počet dětí na 95 a tak jsme vybudovali další třídu pro 15 dětí. Vzhledem k pokračujícímu nárůstu počtu dětí v Radomyšli a obcích spadajících do školského obvodu a k plánované výstavbě nových rodinných domů se zastupitelé rozhodli rozšířit stávající budovu mateřské školy. Akce pod názvem „Přístavba MŠ Radomyšl“ byla realizována ve druhé polovině loňského roku. Byla provedena přístavba a nástavba stávajícího objektu mateřské školy. Konkrétně se jedná o přístavbu vstupní haly, schodiště, sociálního zázemí, šatny a čtyř požárních schodišť v 1. NP a nástavbu dvou učeben včetně sociálního zázemí, knihovny, šatny, kabinetu, skladu pomůcek a výdejny jídla ve 2. NP. Významnou změnou je bezbariérovost objektu. Dále došlo k pořízení vybavení nutného pro provoz zařízení, jako nábytek v jednotlivých místnostech, vybavení učeben sloužící pro interaktivní vzdělávání dětí, výdejen jídla, nebo prádelny. Došlo rovněž k úpravám zeleně v zahradě mateřské školky. Úpravy spočívaly zejména ve výsadbě ovocných stromů a bylinkový záhonů. Dále byly instalovány nové herní prvky a to pérové houpačky, kladina, smyslový chodník a pyramida.

V souvislosti s tím se předpokládá vznik nových pracovních míst, minimálně dojde k navýšení o 4 pedagogické pracovníky a o 1 úvazek na pozici provozně-technické.

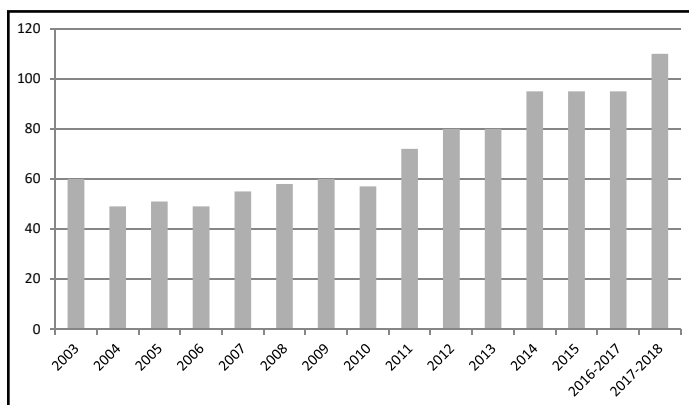
Slavnostní otevření mateřské školy se uskutečnilo 10. března 2018 za účasti významných hostů a velkého zájmu veřejnosti i médií.

Celkové výdaje činily 27 210 416,48 a předpokládaná výše dotace z IROP je 24 060 304,32.

Graf vývoje počtu obyvatel 2000 - 2017:

MŠ - graf vývoje počtu dětí 2003 - 2017:

Zahájení prací v červenci 2017

Práce v interiéru říjen 2017

Práce na fasádě říjen 2017

Výstavba lehkotletického areálu

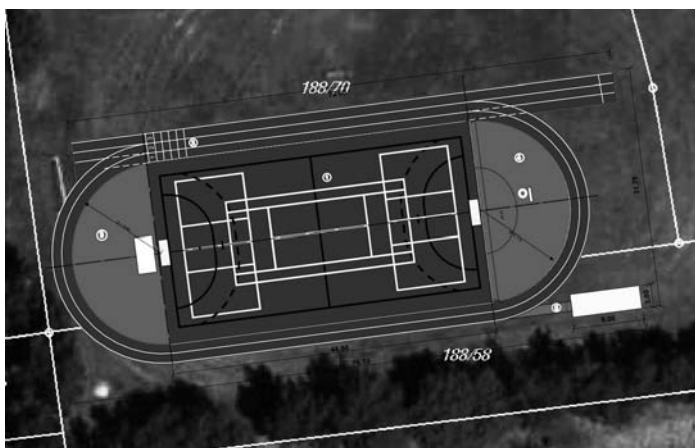
EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR schválilo městysu dotaci v rámci DT č. 6 na Podporu obnovy sportovní infrastruktury. Stavba byla zahájena na konci roku 2017 a dokončena bude do konce května 2018. Slavnostní otevření areálu spojené se Dnem dětí se uskuteční v sobotu 2.6.2018 od 14.00 hodin. Výběrové řízení vyhrála firma SWIETELSKY stavební s.r.o. s cenou 6.644.600,47 Kč včetně DPH. Dotace by měla činit 4.568.576,- Kč. Na stávajícím venkovním travnatém sportovišti z 80. let minulého století, které se nachází na pozemcích městyse p.č. 188/58 a 188/70, které bezprostředně navazují na areál základní školy, vznikne 160 m běžecká dráha se sprinterskou rovinkou dl. 72 m (včetně doběhu). Uvnitř běžecké dráhy bude víceúčelové hřiště na basketbal, streetball, volejbal, nohejbal, házenou, tenis, florbal a malou kopanou.

Lehkoatletický areál

Nová bytová výstavba se nachází 100 metrů od škol

Slavnostní otevření - přestřižení pásky - zleva ředitelka MŠ Renata Škodová, ředitelka CRR České Budějovice Naděžda Burešová a starosta Luboš Peterka

Interiér nové MŠ

Výdejna jídla

Maškarní v Leskovicích

Tradiční březnový karneval pro děti v Leskovicích neodradily ani chřipky a nejrůznější nemoci. Jako každý rok se uskutečnil v místní klubovně a měl jako vždy kladné ohlasy zejména u těch nejmenších. Opět se sešly krásné masky, ve kterých se děti vyřádily a užily si nedělní odpoledne dle svého vkusu.

T.Žilová

Hasičská budoucnost Leskovic

Nejmladší hasiči z Leskovic se v sobotu zúčastnili soutěže Otavský Plamínek ve Strakonících pod vedením Davida Kadečky a Kuby Kareše. Na takto velké soutěži byly děti poprvé, ale celý den si opravdu užily a získaly další cenné zkušenosti. Soutěž byla perfektně organizovaná včetně doprovodného programu, kde si mohli všichni návštěvníci vyzkoušet základy první pomoci až po prohlídky vozidel záchranných složek.

Michaela Kadečková

Koloběžkiáda V sobotu 30. 6. 2018

V 15 HOD. START PŘED ZŠ
RADOMYŠL

CÍL SOKOLOVNA

Doprovod dospělého nutný!

Zábavný program

Startovné 30,- Kč

Čarodějnice v Sedlici

Čas neúprosně utíká a je to jako včera, kdy jsme přivítali nový rok. A již je tady nejhezčí jarní měsíc květen, kterému předchází den, kdy se ve většině míst koná stavění májek a pálení čarodějnic. I v Sedlici tomu nebylo jinak.

Stejně jako v předchozích letech připravil

Sbor dobrovolných hasičů Sedlice za podpory města Sedlice tradiční stavění májů a pálení čarodějnic.

V týdnu před 30. dubnem se několik hasičů vypravilo do lesa pro novou „Májku“.

V pondělí 30. dubna bylo u hasičské zbrojnice celý den živo. Připravovala se vatra, zdobila a stavěla se májka. V odpoledních hodinách bylo již vše připraveno pro přilet „Sedlických čarodějnic“. Letošní rok je provázen zatím netradičně teplým jarem, a tak počasí přálo i pro letošní čarodějnice. Po 18. hodině začaly přicházet první malé čarodějnice za doprovodu rodičů. Velkým překvapením byl přilet třech služebně starších čarodějnic, které se snažily zlepšit dobrou náladu (členky SDH – moc jim to slušelo).

Hned od začátku byl zapálen malý ohniček, kde si mohli příchozí opékat přinesené uzeniny. Krátce před 19 hodinou byla zapálena vatra, na které nemohla chybět tradiční postava čarodějnice. Všechny malé a velké čarodějnice byly odměněny účastnickým diplomem a hezkou krabičkou, která obsahovala řadu různých dobrot.

Čarodějnický večer se celkově vydařil a proto je namísto poděkovat členům SDH Sedlice za přípravu této krásné akce, za zajištění bezpečnosti při pálení, udržování a hašení ohně, a všem odvážným čarodějnicím.

Text Jiří Rod, foto Jiří Krejčí

Pietní akt v Sedlici k ukončení II. světové války

Ve čtvrtek 3. května se uskutečnil pietní akt k uctění památky padlých ve druhé světové válce. Krátce po poledni do Sedlice dorazil konvoj s více jak 30 historickými armádními vozidly. „Convoy of Liberty“ zajišťuje Klub 3. Armády z Plzně. Vojenská auta zaplnila prostor před radnicí a ihned je obklopili děti i dospělí. Členové klubu jsou nadšenci pro historii a válečnou techniku US Army z období 2. světové války, a tak ochotně odpovídali na všechny dotazy. Děti si mohly vojenskou techniku osahat, dokonce i sednout za volant.

Přesné datum kdy se však občané města Sedlice dočkali osvobození je 7. květen roku 1945. Z vítězných armád jako první vstoupili do města američtí vojáci. Z tohoto důvodu se při kladení věnce u pamětní desky na radnici hrála hymna USA. Po té se účastníci pietního aktu přemístili do parku k pomníku padlých sedlických občanů v obou světových válkách, kde následovalo kladení věnce při české hymně. Kladení věnců a čestnou stráž zabezpečovala slavnostní jednotka Sboru dobrovolných hasičů v Sedlici za doprovodu členů Klubu třetí armády Plzeň.

Starosta města Sedlice připomněl v krátkém projevu vzpomínkou dobu, která všem lidem přinesla spoustu neštěstí, strádání a útrap. Vzpomněl i na události při osvobození Sedlice americkou armádou. Zdůraznil: „... že nesmíme zapomenout na to, co všechny válečné konflikty přináší pro řadové lidi a musíme si neskrývaně přiznat, že se vyskytují i v našem státě projevy řady jedinců, kteří zřejmě již zapoměli na válečné hrůzy nebo je do konce zlehčují a vyznávají myšlenky představitelů fašismu, násilí a útlatku. Nesmíme rezignovat na obranu

svobody. I dnes se na nás ze všech stran hrnou pokušitelé, kteří nám chtějí vnutit svá pochybná dobra a získat za ně naši svobodu. Chci popřát dnešním i budoucím generacím, aby jejich srdce zasáhl pouze duch vzájemné tolerance, přátelství a lásky. Kéž dnešní i budoucí generace nejsou nuceny prožívat ve svých životech hrůzy a utrpení, které válka přináší.“

František Jirsa, Jiří Rod

Zahájení cyklistické sezony

Prvních letošních cyklistických akce se konala na Bílou sobotu. Město Sedlice pro příznivce cyklistiky pořádalo „Memoriál S. Říhy, M. Krejčího, R. Válka, J. Veselého a Ch. Battaglii aneb Zahájení jarní cyklistické sezony 2018“. Sraz byl 31. března ve 13.30 hod. u autobusové zastávky na Náměstí II. Kratší i delší trasy tradičního zahájení sezony vedly stejně jako minulý rok mimo silnici I. třídy procházející Sedlicí. Jelo se po stejné trase jako v předchozím roce po místních komunikacích a silnicích 2. a 3. třídy, kde je minimální provoz. Nové trasy byly účastníky předchozího ročníku hodnoceny velice pozitivně, protože se snížilo ohrožení hustým provozem osobních a nákladních vozidel, která se pohybují po silnici I. třídy. Tradičně byly připraveny dvě trasy s různou délkou: první vedla do Škvořetic, Buzic, přes Lacinou do Myštic, dále se odbočovalo na Míreč, Lom, Mužetice a do Sedlice (délka okruhu je 21,3 km). Mládež a méně zdatní jedinci si mohli zvolit kratší trasu a odbočit ve Škvořeticích do Lomu, dále přes Mužetice a do cíle v Sedlici (délka okruhu je 12,3 km).

Lukáš Hrdlička

Počasí letos cyklistům moc nepřálo, necelých 10 stupňů a drobné mrholení možná někomu odradilo, ale i tak se zúčastnilo na 40 odvážlivců včetně několika dětí a to je potěšující. Po dojezdu se všichni setkali v hasičské zbrojnici, kde na všechny cyklisty čekalo malé občerstvení.

František Jirsa, Jiří Rod

Podpora práce kroužku dětí

Jihočeský kraj

V rámci dotačního programu Jihočeského krajského úřadu „Podpora práce s dětmi a mládeží“, byly podpořeny žádosti města Sedlice jak v roce předchozím 2017, tak i v roce letošním 2018. Finanční prostředky ve výši 20.000,- Kč v obou letech (celkem 40.000,- Kč) jsou určeny na podporu a činnost společnosti Sedlická krajka, o.p.s., která provozuje kroužek paličkování pro děti.

Podpora je zaměřena především na pravidelnou a dlouhodobou činnost určenou co nejširšímu spektru dětí a mládeže a na podporu činností a aktivit, které napomáhají zkvalitňování,

rozšiřování a rozvoji činnosti jednotlivých organizací dětí a mládeže a organizací pracujících s dětmi a mládeží.

Kroužek paličkování při Sedlické krajce, o.p.s., který je určen pro žáky Základní školy v Sedlici svoji činnost zahájil již v roce 2007.

Žákyně navštěvující kroužek se učí nové techniky podle předem daných osnov. Své nově získané znalosti si mohou vyzkoušet na obrázcích, které jsou jim vybrány lektorkou a odpovídají věku a zručnosti dítěte. Motivací pro malé krajkářky jsou různé výstavy a soutěže.

Hlavním cílem a zájmem je celoroční nábor do kroužku paličkování - probudit v dětech a mládeži zájem o krajkářství, podílet se na jejich mimoškolních aktivitách a tím si i vychovávat nové nástupce tohoto tradičního řemesla.

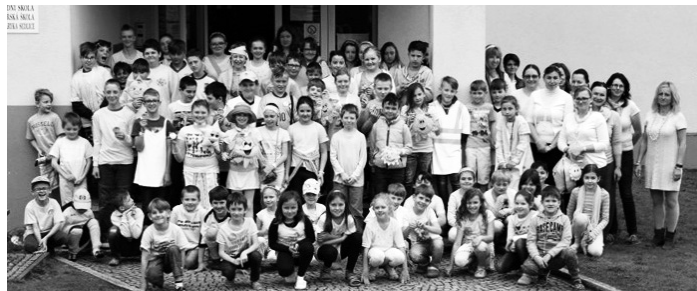
Martina Srbová

Jarní měsíce v ZŠ Sedlice

Noc s Andersenem - Pejsek a kočička vaří dort

V pátek 23. března proběhla již tradiční a oblíbená „Noc s Andersenem“. Letos byla témata rozdělena – na prvním stupni Pejsek a kočička, na druhém Rychlé šípy. Opět to byl úspěšný večer her, soutěží, pohádek a radosti z knih, účastníci pak získali i sladké odměny. V dubnu se již tradičně konal na škole ekologický týden se zaměřením na ochranu životního prostředí. Celý týden probíhala soutěž, kterou připravila paní učitelka Martina Zemanová. Týden pak vyvrcholil 20. dubna akcí „Ukličme Česko“, při které jsme pomohli uklidit okolí školy a vytipovaná místa v Sedlici. Začátkem května proběhly

Ekotýden - Žlutý den

na škole preventivní programy pod vedením metodiků z organizace Do světa. Zaměřeny byly především na klima ve třídě, vztahy mezi spolužáky a prevenci šikany. V pátek 18. května proběhla každoroční soutěž „Mladý záchranář - dokaž, že umíš“, kterou pořádá hasičský záchranný sbor ve spolupráci s Policií ČR a ČČK a CO. Se zdravotnickým stanovištěm nám opět pomohly studentky Střední zdravotnické školy v Písku. V dubnu a květnu vyrazili žáci 1. – 4. ročníku na každoroční plavecký výcvik v Písku. V úterý 10. dubna se uskutečnil zápis do 1. ročníku. Přijato bylo 15 dětí.

Preventivní program

Sportovní a vědomostní soutěže

Konec školního roku je tradičně spojen se sportovními a vědomostními soutěžemi. Velmi dobře reprezentovala naši školu Barbora Blovká, která skončila v okresních kolech Olympiády v českém jazyce a Dějepisné olympiády shodně na 3. místě s postupem do krajského kola. V krajském kole Dějepisné olympiády obsadila 14. místo ze 43 účastníků, v krajském kole Olympiády v českém jazyce 9. místo z 21 účastníků. Gratulujeme.

Naše škola se tradičně účastní okresního kola Hokejbalu proti drogám v Blatné. Letos jsme získali v nejstarší kategorii třetí místo a v kategorii 5. tříd jsme suverénně zvítězili s postupem do krajského kola. Tradičně se účastníme také McDonalds Cupu v minikopané. Zde pátáci obsadili solidní 7. místo.

Marek Charvát, ředitel školy

Zprávičky z MŠ Sedlice

Máme rádi návštěvy a vždy se těšíme, co nového se dozvíme a s kým se setkáme. V rámci projektu Zdraví dětem k nám zavítala pohádka „Zdravík“. Příběh o malém chlapci Zdravíkovi a jeho cestě za správným životním stylem přiblížil dětem, jak se vhodně chovat, cvičit a zdravě jíst.

Nejvíce si děti užily společně prožitý den s žáky devátého ročníku místní základní školy, kteří si jako již tradičně připravili pro děti zábavné hry, hudební produkci, výzdobu třídy i medaile za tanec. Děkujeme za jejich aktivitu a chuť pomáhat svým malým kamarádům.

Během příprav na Velikonoce a jarní výstavu na Městském úřadu v Sedlici, které se každoročně účastníme, si přišli rodiče s dětmi společně vytvořit ptáčky v hnízdečku, kuřátka a další výrobky pro radost.

Divadélko LUK nám přijelo zahrát nádhernou pohádku „O Kačence“. Dokonalé spojení herců s loutkovými postavami, hudebním doprovodem a zpěvem upoutalo pozornost všech dětí, které se aktivně zapojovaly do děje svými postřehy a potleskem.

Klauna ÁLA a dopravní výchova

Na „Klauna ÁLU“ budou děti dlouho vzpomínat při každém usednutí do auta nebo při přecházení vozovky. Ála velice zábavnou formou dětem vysvětlil, jak je důležité se v autě připoutat, nerušit řidiče, pozorně sledovat provoz a značky na silnici, kde si mohou hrát a kde jezdit na kole.

Desátého dubna se naši předškoláci zapsali

do první třídy Základní školy v Sedlici. Paní učitelka pozvala děti na čtyři schůzky, kdy se spolu mohou seznamovat a připravovat na vstup do báječného světa poznávání písmenek, číslic a dalších zajímavých informací. Děti se ze školy vrací s velikým nadšením, radostí a těší se na další setkání.

„Tonda Obal na cestách“ nám při svém vyprávění poradil a vysvětlil, jak správně třídit odpad. Tónu děti mile překvapily svými vědomostmi o barevných kontejnerech a o tom, kam ukládat papír, plasty a sklo. Zapojili jsme se do oslav Dne Země úklidem školní zahrady a blízkého okolí. Barevně jsme si rozlišili i dny docházky do školky. Ve středu osmnáctého dubna jsme přišli všichni ve žlutém a čtvrtek jsme prožili ve znamení zelené barvy.

Nejen papír, ale různé druhy materiálů jsme využili k výrobě příspěvků do 15. ročníku výtvarné soutěže z cyklu Příroda Blatenska. Letošní téma Filmové toulky Blatenskem jsme oblesali několika pracemi a velice nás potěšilo, že jsme dostali mnohá ocenění. Lucie Pekárková získala 1. místo v kategorii MŠ jednotlivci. V kategorii MŠ kolektivny se

Třídění odpadu

naše školka umístila na 2. místě s obrázkem „Bílá paní“, který je společným dílem Haničky Flanderové, Johanky Mokré, Bětušky Hrdličkové a Nelinky Pavlové. Čestné uznání v kategorii MŠ kolektivny získala naše školka za obrázek „Šaty pro princeznu“ autorky Karolínky Matlasové, Nelinky Pavlové, Sofínky Dzurčaninové, Bětušky Hrdličkové.

Druhého května přivítala mateřská škola u zápisu nové malé kamarády a těšíme se na ně v příštím školním roce. Naši předškoláci se přišli představit třetího května se svým vystoupením „Cestovní kancelář Sedlice“ do sedlické sokolovny na setkání seniorů, které připravilo Město Sedlice. Doufáme, že jsme hosty alespoň trochu pobavili a přejeme všem hodně zdraví.

Za Mateřskou školu Zdeňka Rodová

Setkání seniorů v Sedlici

Město Sedlice uspořádalo dne 3. května 2018 setkání seniorů ze Sedlice, Holušic, Mužetic, Němčic a Dolu v sokolovně v Sedlici. Odpoledne bylo zahájeno krátkým kulturním programem, který si pro ně připravily děti Mateřské školy v Sedlici pod vedením učitelek Jany Hálové a Jany Pohankové. Další vystoupení si připravili žáci, navštěvující školní družinu Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka v Sedlici pod vedením vychovatelky Pavly Rakovanové. K dobré náladě, poslechu a na konec i k tanci hrála skupina pana Jiřího Charváta. Celé odpoledne a podvečer panovala při setkání skvělá pohoda, která se projevila zřetelně v úsměvech. Jediným negativním prvkem byl čas, který rychle utíkal. Všechny přítomné ženy byly obdarovány malou kytičkou a přáním pevného zdraví k blížícímu se „Svátku matek“.

Jiří Rod

SDH Sedlice Výroční valná hromada

Dne 20. 1. 2018 se konala každoroční výroční valná hromada, na které byla zhodnocena celoroční činnost sboru. Zúčastnilo se jí celkem 42 členů. Pozvání na tuto akci – již tradičně – přijali plk. Ing. Ota Šmejkal, ředitel HZS JČK, ÚO Strakonice, Jaroslava Boukalová, starostka OSH a Josef Šlehofer z SDH Blatná, který každoročně plní funkci rozhodčího na zdejší hasičské soutěži „O pohár starosty“. V průběhu akce byly shrnuty veškeré zásahy, kterých se jednotka za rok 2017 účastnila, činnost mladých dobrovolných hasičů nebo například plány na nadcházející sezónu. Během akce došlo i na ocenění některých ze členů. Mezi oceněnými byli Josef Kučera, který získal čestné uznání Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Ladislav Hanzlík, Marie Vyoralčková a Kristýna Strnadová získali čestné ocenění SDH Sedlice za práci s mládeží.

Hasičský ples

Začátek měsíce února v Sedlici vždy patří hasičskému plesu, který se koná v místní sokolovně. I letos zde probíhala velice bohatá tombola, ve které mohli návštěvníci plesu vyhrát některou z více než 400 cen. Ples byl zahájen předtančením taneční skupiny Čtyřlístek ze Strakonice. O hudební doprovod se v průběhu večera postarala milevská skupina The Gentleman. Během slavnostního večera bylo předáno ocenění Karlu Ambrušovi v podobě řádu svatého Floriána, které je jedním z nejvyšších vyznamenání a uděluje se členům a organizačním jednotkám Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska za mimořádné výsledky. Děkujeme všem sponzorům a těm, kteří se na přípravě plesu podíleli!

2. místo – Recyklujte s hasiči

Od května 2015 je SDH Sedlice zapojen do programu Recyklujte s hasiči, který pořádá ELEKTROWIN a. s. Principem tohoto programu je sbírání starých, nefunkčních nebo jinak poškozených elektrospotřebičů a za sesbírané elektrospotřebiče dostává sbor finanční odměnu. Na podzim loňského roku vyhlásila společnost ELEKTROWIN soutěž, do které se mohlo zapojit kterékoliv SDH, které elektrospotřebiče vybírá. Podmínkou pro úspěšné zařazení do soutěže bylo natočení alespoň minutového klipu o tom, jak probíhá sběr elektroodpadu. Po dlouhém boji o prvenství s konkurenčním družstvem jsme se umístili na 2. místě a získali tak možnost vybrat si libovolné sportovní dresy pro mužské i ženské družstvo. Tyto dresy – cenu za 2. místo – nám přijel osobně předat dne 6. 3. 2018 generální ředitel ELEKTROWINU pan Ing. Roman Trzvník.

Sběr železného odpadu a elektro odpadu

Dne 22. 4. proběhla v Sedlici a přidružených obcích tzv. „železná neděle“, při kterém se členům sboru podařilo od spoluobčanů vybrat cca 9t železa, 26 kusů TV, 30 kusů velkých spotřebičů jako jsou lednice, pračky, sporáky, myčky na nádobí a spousty ostatních malých elektrospotřebičů. Tímto bychom chtěli všem občanům, kteří hasičům přispěli, moc poděkovat! Touto cestou vydělané peníze poslouží například na autobusovou dopravu dětského hasičského družstva na soutěže nebo na ostatní nezbytné výdaje sboru.

text: Nikol Opllová foto: Jiří Krejčí

Cestovní horečka v kině

Během zimních měsíců uspořádal Spolek Občanů Veřejně Aktivních (S.O.V.A.) cyklus přednášek s názvem „Neobyčejné cesty obyčejných lidí“. Přednášející byli lidé místní, nebo se Sedlicí spjatí.

V lednu jsme měli tu možnost se dozvědět, kolik sil stál Zdeňka Mikeše výstup na nejvyšší horu Evropy Mont Blanc a co zažil Petr Obleser na cestě k nehlubšímu jezeru světa Bajkalu. V únoru vyprávěl Vojta Šavrda svůj emotivní příběh z korsického treku GR20, který je znám pro svou náročnost. Denisa Findejsová popsala návštěvu Izraele a v jakých směrech ji tato země překvapila. V březnu se manželé Krejčovi rozprávěli o svém ročním pobytu v Kanadě. Etapu přednášek uzavřela Jitka Ježková, která povyprávěla, jak se žije na „ostrově svobody“ - Kubě a návštěvníci byli odměněni sladkým kompasem. Všechna vystoupení byla doplněná o fotografie a videa přednášejících.

Celý cyklus měl velmi pozitivní ohlas u návštěvníků jak místních, tak i z blízkého, či dalekého okolí.

V. Klíma, S.O.V.A.

Velikonoční výstava

V polovině března se uskutečnila velikonoční výstava výrobků dětí MŠ a ZŠ Sedlice. Přesto, že se takové akce dnes již nepovažují za moderní, u nás v Sedlici se i letos setkala s velkým úspěchem.

Děti 1. stupně ZŠ a děti z mateřské školy opět překvapily svojí nápadivostí a šikovností. Celá zasedací místnost městského úřadu hrála všemi barvami a dýchalo na nás jaro. Byla zde možnost zakoupit ručně dělané velikonoční ozdoby a v sobotu již tradičně přijela nabídnout své výborné zákusky a sladkosti Cukrárna Hraběnka z Mirotici.

Katka Prexlová
Český svaz žen Sedlice

Velikonoční dílna v Sedlici

V sobotu 24. března se v Sedlici uskutečnila již tradiční velikonoční dílna. Děti i rodiče si ozdobili kraslice voskovou technikou, vytvořili si malý košíček na vajíčka, šikovně si upletli pomlázku, dále se tvořila vajíčka z barevných papírů a ptáčci zdobení ubruskovou technikou. Všichni účastníci si užili předjarní tvoření a my bychom chtěli všem poděkovat za účast. Také děkujeme našim členkám za přípravu této akce.

Růžena Toupalik
Český svaz žen Sedlice

Město Sedlice a Sedlická krajka o.p.s., zvou srdečně na V. ročník:

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI
"pravě jihočeské....."

v sobotu 11. 8. 2018
od 10.00 hodin
Sedlice u Blatné
Program: www.krajky-sedlice.cz
www.mestosedlice.cz

Akce se pořádá za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje.
Tento projekt / Dieses Projekt:
Paličková krajka Sedlice Tiefenbach 2018 / Klöppelspitze Sedlice Tiefenbach 2018 / Je spolufinancován Evropskou unií v rámci Dispozičního fondu / ist von der Europäischen Union im Rahmen des Dispositionfonds kofinanziert

První máj

Spolek pro zachování tradic Sedlice již řadu let pořádá prvomájové průvody alegorických vozidel připomínajících slavné prvomájové průvody, které pamatujeme z doby před rokem 1989. Letos projel městem „tradiční prvomájového“ průvod „Alegorických vozidel“ již po deváté. Na rozdíl od starých časů je nyní účast dobrovolná a nápady na výrobu a výzdobu vozidel neomezují žádná cenzura. Dá se říci, že již pravidelní účastníci této akce již v dubnu začali připravovat a „oživovat“ historickou techniku do provozu schopného stavu. Na prvního máje ráno zbylo pouze připravit pojízdnou tribunu, nainstalovat ozvučovací aparaturu a dokončení konečné výzdoby alegorických vozů dříve používanými propagačními plakáty a letáky.

Letos se vozidla shromáždila na louce pod kostelem a v průvodu dorazila na náměstí před radnicí, kde se konalo slavnostní zahájení.

Před radnicí čekal „uvítací výbor“ ve složení: důstojník Československé lidové armády, člen Lidových milicí s puškou v ruce a statný muž v rudém tričku, který vypínal hrdě hrud, aby na ní všichni viděli srp a kladivo a nápis CCCP. Mladší přemýšleli, co asi ta písmena znamenají, co je to za zkratku, jaká slova v češtině začínají na „C“. My starší jsme věděli své. V čele průvodu přijela rudá Tatra 613, ze které vystoupili tři vojáci v uniformách, které jsme u nás v minulých dobách často vídali. Mluvili divnou češtinou. Nebo to byl jiný slovanský jazyk? Podle výložek a vyznamenání byl jeden z nich nejspíše generál nebo maršál nebo alespoň ministr obrany. Ano, byl to sovětský generál plukovník Georgijevič Františkovič KuliKulin, německý kapitán Alfréd Cimršlisl za doprovodu českého kapitána Bernarda Hoďhotam. Po vystoupení z limuzíny uvedeným zástupcům podal hlášení velitel májové přehlídky major Vincenc Rádsetoulal. Byli přivítáni s patřičnou úctou, jednalo se přeci o zástupce spřátelených armád, dostalo se jim všech vojenských poct a také byli uvítáni nezbytným přípitkem vodky. Ten jim přinesla sličná vojanda.

Pak už se na náměstí začala řadit vozidla všech barev a tvarů. Jako poslední přijel vojenský automobil Tatra 813, který měl před sebou radlici a na sobě velikou zlověstnou moderní taktickou raketu neomezeného doletu „PERSUDSUD. Z vozidla se valila oblaka černého dýmu a všem bylo jasné, že naši vlast před nepřítelem ubráníme. Ale před jakým nepřítelem? My starší jsme s lítostí zavzpomínali na dobu minulou, kdy bylo naprosto jasné, kdo je přítel a kdo nepřítel. Raketa byla tak veliká, že se už na náměstí nevešla a tak posádka vozu musela vystoupit a přejít před tribunu, aby si mohla poslechnout slavnostní projev.

Tribuna byla vysoká, pojízdná a vyzdobená vlajkami. Na jedné z nich rudé barvy byl opět srp a kladivo. Překvapením bylo, že na tribuně po boku představitelů ozbrojených složek stála také socha Panny Marie. Zazněla budovatelská píseň a následoval projev, byl hlasitý a úchvatný. Početný dav diváků tleskal rukama, mával mávátka a někdo dokonce zakřičel „Hurááá“.

Po přivítání následovalo vystoupení tanečního souboru „Ivanovo holky z Perčuláku“ ze spřátelené země. Uprostřed žen v dlouhých různobarevných mohutných šatech, s dlouhými různobarevnými mohutnými copy se vyjímal Ivánek, který se neustále shlížel v zrcadle. Vedle tribuny byla přistavena „školní jídelna ZDŠ Sedlice“, kde pohledné kuchařky (některé se zapomněly oholit) nabízely účinkujícím a členům průvodu koblih, špagety a také rezavou limonádu značky Kozel.

A pak už se vydal průvod na okružní jízdu Sedlicí. Viděli jsme pionýry i svazáky. Motorová tříkolka řízená úderníkem nesla hrdý nápis „PRACOVNÍ SOBOTU PRO MÍR DÁME“. Historická motorka se sajdkárou vezla malého partyzána vyzbrojeného pistolí. V průvodu převládaly vyzdobené traktory a traktůrky všeho druhu, na valnicích byly nápisy „1. máj - svátek pracujících celého světa“ a „Pracovní iniciativou vítáme slavné májové dny“, na několika přívěsech jeli děti i dospělí a mávali a mávali ...

Průvod se vydařil, což potvrdil i značný zájem občanů, kteří se přišli podívat na zahájení anebo zdravili projíždějící průvod. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě této akce a majitelům staré techniky za její předvedení.

text František Jirsa, Jiří Rod

foto Jitka Prokopcová a František Jirsa

Pořízení traktorového nosiče a kontejnerů

Začátkem roku 2018 pořídila naše obec v rámci projektu „Pořízení traktorového nosiče a kontejnerů pro obec Tchořovice“ traktorový nosič a 4 velkoobjemové kontejnery. Žádost o podporu z Operačního programu Životní prostředí, prioritní osa 3, specifický cíl 3.2. - Zvýšit podíl materiálového a energetického využití odpadů byla připravována a podána do 41. výzvy Ministerstva životního prostředí již v listopadu roku 2016. Žádost o podporu byla pak schválena v červenci 2017 a po výběrovém řízení nosič a kontejnery do naší obce dodala firma ELKOPLAST CZ začátkem roku 2018. Cílem projektu je realizace systému separace biologicky rozložitelného komunálního odpadu, který vzniká na území obce Tchořovice. Celkové náklady akce byly 853 171,- Kč. Projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí. Dotace EU činí 725 195,35 Kč (85 %). Traktorový nosič, který je připojen za obecní traktor, bude sloužit k přesunu velkoobjemových kontejnerů, které jsou rozmístěny v naší obci, aby zde občané mohli ukládat trávu, listí a jiný rostlinný materiál za svých zahrad nebo odpad z domácností jako jsou odřezky zeleniny, ovoce a podobně. Zároveň budou kontejnery sloužit k ukládání rostlinného materiálu při údržbě veřejných prostranství.

Veřejná obecní schůze

V sobotu 17. března 2018 se v místním pohostinství od 17 hodin uskutečnila veřejná obecní schůze. Stejně jako v předchozích letech byli občané informováni o výsledcích hospodaření a uskutečněných akcích v obci za uplynulý rok 2017. Zároveň byli seznámeni s tím, co se plánuje v roce 2018. Nechyběl ani prostor na dotazy ze strany občanů a diskuzi.

Velikonoční tvořivá dílna

V sobotu 24. března 2018 si děti nazdobily velikonoční perníčky a samy nebo za pomoci dospělých vytvořily velikonoční dekorace. Tvořivá dílna se uskutečnila na obecním úřadu ve Tchořovicích odpoledne od 15 hodin. Poděkování za organizaci této akce patří Zdeňce Nejedlé.

Beseda s kronikářem obce Tchořovice

Na velikonoční sobotu 31. března 2018 od 17 hodin se v místním pohostinství ujal slova kronikář obce pan Karel Krejčí. Vyprávění o historii obce, především o cestách či mostech, bylo tématem dalšího setkání kronikáře s místními občany. Povídání bylo rovněž doprovázeno promítáním historických fotografií.

Upozornění pro občany

V měsíci květnu a červnu 2018 budou v části obce Tchořovice od mostu směrem na Blatnou probíhat práce na uložení kabelů elektrického vedení a veřejného osvětlení do země.

Pozvání na výlet do ZOO

Obec Tchořovice pořádá v neděli 24. června 2018 zájezd do ZOO Praha. Odjezd autobusem v 7 hodin od kapličky ve Tchořovicích. Doprava pro občany Tchořovic zdarma, pro ostatní účastníky 250,- Kč. Více informací na internetových stránkách obce www.tchorovice.cz a ve vývěsce u OÚ. V případě zájmu je možné se přihlásit na OÚ Tchořovice nebo na tel. čísle 725 883 262.

Eva Křivancová, starostka

SDH Tchořovice MDŽ

V sobotu 10. března od 17:00 připravili Tchořovičtí hasiči pro všechny ženy oslavu dne žen, jako poděkování za jejich starostlivou péči. Jako občerstvení se podávaly chlebičky a zákusky s kávou, pro lepší náladu též víno dle chuti a krásná kytička doprovázená přáním a sladkou hubičkou. Zájem byl veliký, sešlo se nám téměř 40 žen i dívek, které se bavily až do večera za doprovodu hudby skupiny Duo Kotrba.

Babský bál

V sobotu 24. března připravily tchořovické babky i nebabky tradiční Babský bál, který se nesl v duchu šmolých barev. K tanci a poslechu nám zahrála jako vždy skupina Top Ton, která zpříjemnila celý večer svou úžasnou hudbou. Nechyběla ani bohatá tombola či tradiční půlnoční překvapení, kdy naše ženy vystoupily v převleku šmolů. Celý večer byl velice zdařilý, všichni se dobře bavili až do ranních hodin.

Hasičská brigáda

I naši někteří mladí hasiči se zúčastnili hasičské brigády, kdy celé dopoledne sbírali kámen na polích. Práce to byla úmorná, sebralo se více než valník a půl kamene, ale počasí nám vyšlo krásné a za odměnu se všechny zúčastněné děti svezly traktorem a posilnily vydatnou svačinou. Věřím, že je to i přes vynaložené úsilí bavilo a že příště ochotně vyrazí s „dospěláky“ znova.

Stavění máje ve Tchořovicích

K oslavám Prvního máje odnepaměti patří i stavění májek a jejich hlídání, aby stožár nepoškodili „záškodníci“ z okolních vesnic. Stavění májky ale není žádná legrace. Chce to nejenom fortel a sílu, ale i nadšení. A tak Tchořovičtí hasiči sezvali všechny silné muže, aby pomohli tradičním způsobem májku postavit.

Celé to začalo 30. dubna okolo 17. hodiny, kdy se pořadající a hosté začali rychle scházet a hrnout do konečných příprav. Děti pomohly ozdobit májku pestrobarevnými fábory, přinesl se žebřík a dlouhé tyče, na které se navázal provaz, roztočila se

Tradiční stavění máje

vil oheň na špekáčky. A celá akce mohla vypuknout. Netrvalo dlouho a před sedmou hodinou večerní se již tyčila májka nad celými Tchořovicemi v celé své kráse! Poté si, kdo měl chuť, dal zaslouženého buřtíka. A děti se dočkaly i ohně, který si samy udržovaly a skotačily okolo něho. A co se dělo pak? Hlídala se přeci máj až do brzkých ranních hodin. Myslím, že pálení čarodějnic a stavění májky ve Tchořovicích se letos opravdu vydařilo!

Velikonoční tradice

I letos se rozezněly naší vsí různé dřevěné rachtačky, trakary i kolovraty. To se naše děti vydaly dle tradice od Zeleného čtvrtka do Bílé soboty po vsi, aby ohlašovaly čas místo zvonů, které „odletěly do Říma“. Během rachtání starší děti učily ty mladší koledu, kterou následně na Bílou sobotu odříkaly u každého stavení. Za odměnu dostaly pak od lidí koledu - vajíčka, různé sladkosti nebo třeba i nějakou tu korunu. Vše si pak spravedlivě mezi sebou rozdělily a už teď se těší na další Velikonoce.

Text i foto M. Čadková

Tchořovičtí rachtalci o Velikonočích

Nahlédnutí do období po roce 1948 a jeho příběhy:

Protistátní letáky

Dne 29. dubna 1953 v odpoledních hodinách, se poprvé na místních polích, objevují první rozházené protistátní letáky, pocházející z bývalého Západního Německa. Na území naší republiky jsou dopravovány pomocí balonů s využitím převažujících západních větrů. To se opakovalo nejen v tomto roce ještě několikrát. Mimo jiné, v červnu tohoto roku byly poletující balony sledovány dětmi i z budovy základní školy v Blatné a to směrem na Buzice. Pozorování bylo o to zajímavější, že poletující balony byly ve vzduchu sráženy křídly letadla Mig 15.

Sbírání letáků bylo trestné, a tak aby se omezila jejich dostupnost, byly sbírány organizovaně dětmi základní školy i ve Tchořovicích. Za dozoru příslušníka SNB byly shromážděny a odvezeny.

První letáky byly kreslené s písemným doprovodem, nálepkového charakteru. Je známo i to, že několik těchto nálepek se objevilo v ranních hodinách i na brance domu čp. 84, protože zde bydlel příslušník SNB. Následovalo rozsáhlé vyšetřování s negativním výsledkem. Později se objevily letáky jenom v písemné formě a to především jako jednotlivé potištěné listy papíru nebo jejich části. Výjimkou byly nepříliš velké sešité brožury.

Je zcela pochopitelné, že tato událost nešla pozornosti místních kluků. Zájem byl nejen o letáky různého druhu (bez ohledu na obsah tisku), ale především o možnost prozkoumání některého spadlého balonu. Našlo se jich jen velmi málo a to ještě v žalostném stavu. Převážná většina skončila neznámo kde, zbytek v korunách vysokých stromů, které byly i pro místní kluky nedostupné. Nejčastěji to byly mohutné duby ve východní části Bažantnice, v Ruském Háji, mohutné vrby pod Dolejším mlýnem, ale i stará lípa Na Přeložce. Letáky byly tištěny na velmi jemném papíře, který se velmi dobře hodil i k jinému účelu. Sběratelská vášeň nakonec skončila důrazným rozhodnutím rodičů v kamnech jednotlivých domů.

Mandelinka bramborová

Již kolem roku 1950 se i na místních bramborových polích objevuje celostátně přemnožená mandelinka bramborová. Brouk, jehož larvy systematicky ožirá bramborovou nať, jako dospělec poškozují hlízy brambor. Při silném přemnožení působí značné škody zemědělcům. Jejím přirozeným predátorem v naší krajině byla v té době koroptev polní. Ta ale byla v té době na svém početném ústupu. Pochopitelně příčiny byly jisté i jiné. Jedno je ale jisté – mandelinka bramborová je státním zřízením označena jako „americký brouk“, který se na naše území dostává zásluhou amerických imperialistů. Objevuje se celá řada letáků a nařízení s tímto označením a dokonce stejné logo se objevilo i na krabičkách zápalek.

Jediným ochranným opatřením v této době byla systematická fyzická kontrola bramborových polí. V rojnicích se procházely řádky brambor a hledaly se jak brouci, tak především larvy, které pro svoji načervenalou barvu byly lépe rozpoznatelné. Využívaly se nejen brigády školních dětí, ale jistá povinnost byla i pro jednotlivé rodiny v obci, kdy se alespoň jeden dospělý musel při vyhlášení dané akce této kontroly účastnit. Protože se v této době pracovalo ještě o sobotách, byla těmto akcím vyhrazena především neděle. Nelze odhadnout, zda to byla zlomyslnost, ale kontroly se odehrávaly v dopoledních hodinách, kdy se jinak pravidelně chodilo do kostela. Za nalezeného brouka byla prý i finanční odměna. Naopak pokuta za neúčast na akci se pohybovala kolem 500 Kčs, což byla na tehdejší dobu značně vysoká finanční částka. Je nutno ale konstatovat, že výsledky na místních polích byly vesměs minimální (ve srovnání se současností) nebo i zcela negativní.

Zemědělci a koně

Před vznikem JZD bylo v obci poměrně velké množství tažných koní, které byly využívány pro práce v zemědělství. Počet koní podle jednotlivých usedlostí byl následující:

Panský dvůr čp. 1	6 koní
Bohumil Vokurka čp. 2	2 koně
František Bouše čp. 7	2
Václav Vokurka čp. 10	4
Jaroslav Kníže čp. 12	2
Josef Vokurka čp. 13	4
Jan Kub čp. 14	4
Karel Diviš čp. 15	2
Josef Říský čp. 22	2
Václav Janota čp. 24	4
Fr. Machovec čp. 25	2
Fr. Ladman čp. 33	2
Fr. Pavlík čp. 34	2
Fr. Mařík čp. 37	2
Josef Masák čp. 40	2
Bohumil Novák čp. 51	2
Alois Křištof čp. 63	1

Během několika málo let, po vzniku JZD v obci, byl počet tažných koní snížen na 1 pár (2 koně). Ten byl ustájen v čp. 40, pečoval o ně František Pavlík ml., s nimi pracoval nejen v JZD, ale pomáhal i místním záhumenkářům.

František Pavlík ml. se svými koňmi

Evidovalo se všechno. Ve snaze aby „stát věděl všechno“, byl majetek jednotlivých obyvatel podřízen pravidelnému soupisu. Ten se týkal nejen domácího hospodářského zvířectva, ale překvapivě i ovocných stromů. Na základě statistického výkazu Zem SK1 - 01 se o Tchořovicích dozvídáme následující:

Rok	jablko	hruška	třešeň	višeň	meruňka
1964	393	117	27	13	2
1965	399	121	20	13	7
1966	407	126	29	13	7
1967	601	122	33	13	7
1968	608	124	33	13	7
1969	619	129	34	13	7

Rok	švestka	slivka	ořešák	rybíz	angrešt
1964	485	21	2	34	66
1965	480	21	2	39	76
1966	482	21	2	44	76
1967	450	21	2	44	76
1968	474	21	4	60	86
1969	469	21	4	60	86

Pochopitelně bylo evidováno i hospodářské zvířectvo jako husy, kachny, králíci, slepice, krůty a holubi. A tak se stalo, že jeden méně významný funkcionář KSČ z obce nahlásil krádež 10 slepic. Kontrola, která se dostavila, zjistila, že stav slepic je ještě o 10 ks vyšší, než byl nahlášený počet. Zda došlo k postihu, se neví, zlí jazykové tvrdí nebo se alespoň domnívají, že ne.

Karel Krejčí

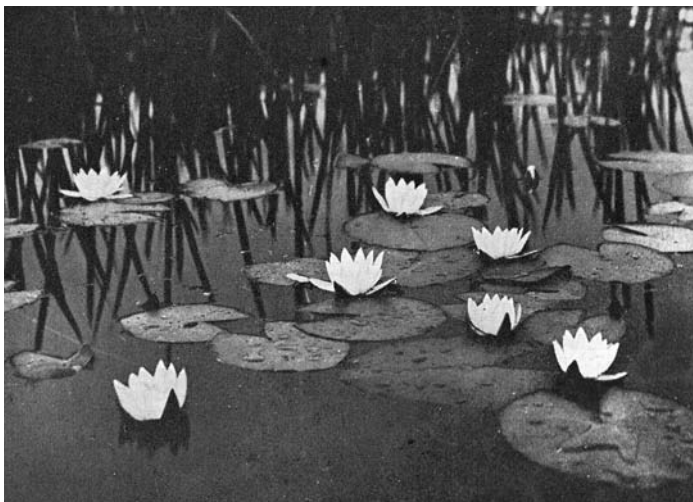
Podklady: Kronika obce Tchořovice

Minulost leknínu bílého

Leknín bílý *Nymphaea alba L.* je vodní rostlina se široce rozprostřenými lily a velkým bělostným květem vystupující z vodní hladiny. Rostlina, se kterou se v současné době setkáváme jen velmi sporadicky na některých vodních plochách. Při tom v minulosti rostl poměrně ve velkém rozsahu i na rybnících v těsné blízkosti Tchořovic.

Asi nejznámějším místem byl rybník Kaprov, kde se lokalita leknínu nacházela při severním okraji rybníka, v jeho horní třetině ve vzdálenosti cca 3m od okraje rybníka. Hloubka vody při plně naplněném rybníku v tomto místě nepřevyšovala dva metry. Kořeny s masitými oddenky byly zapuštěny v rybníčním bahně o výšce cca 40 cm. Přístup byl značně omezen hustým lesním porostem na okraji rybníka, nárůstem bujně rostoucích vysokých kopřiv, neúspěšným náletem komárů na jeho okraji, a proto po dlouhá léta unikal pozornosti běžných návštěvníků. Lokalita o rozloze více jak 40m², byla velmi vitální, bohatě kvetoucí s tendencí stálého rozšiřování. V roce 1964 byl na rybníce zaveden chov domácích kachen (chovné hejno) Státním rybářství v Blatné. Během dvou let rozsáhlá kolonie leknínu mizí.

Ještě na počátku 20. století byla známa lokalita leknínu na rybníce Dolejší v zátoce nedaleko hlavního splavu. Stejně tak se uvádí, že se porost leknínu nachází na rybníce Paseka.

Bílý leknín

Tchořovické „Víte, že ....“

(aneb drobné události z místní kroniky ve Tchořovicích v různém časovém období)

- Roku 1729 - vyhořela polovina vsi
- 1742 – byla velká neúroda doprovázená hladomorem
- 1827 – postaven kamenný kříž u silnice císařské ku Blatné na paměť úmrtí povozníka Matěje Smrčky
- 1891 - 2. února založen Spolek dobrovolných hasičů ve Tchořovicích
- 1893 – v červnu se uskutečnilo neobvyklé setkání včelařů ze Tchořovic a okolních vesnic ve Lnářích na tzv. „včelařském dýchánku“ pod patronací Aloise Majera
- 1916 – 30. dubna byl zaveden první letní čas a to až do 30. září – tímto časem se ale nikdo neřídil
- 1922 – 26. února určeno obecní mrchoviště v lese Na Poledni u rybníčka
- 1932 – v březnu byl v hostinci U Kellerů promítán film pro zemědělce „Vesniční soupeři a hubení ohně“. Promítání se zúčastnilo 130 osob.
- 1952 – vysazeno stromořadí lip podél silnice od Tchořovic směrem na Blatnou
- 1972 – k 8. březnu byl modernizován veřejný rozhlas namontováním tří tlapačů na střechu školy s celkovými náklady 27.500 Kčs

Oslava MDŽ

Spolek Sportu a kultury-Turná, uspořádal pro ženy z obce v sobotu 10. března v sálku Hospody Na Rozhrání ve Velké Turné, slavnostní posezení k příležitosti oslav MDŽ. Na tuto oslavu se sešlo 29 žen a děvčat z Velké Turné. Po přivítání, které přednesla předsedkyně spolku paní Červenková, následovalo promítání fotodokumentace z doposud uskutečněných akcí. Dále následovalo občerstvení a volná zábava. Obec podpořila tuto akci předáním květin. Po občerstvení zatančily místní ženy tanec na hudbu Michala Davida „Poupata“. Tato akce byla pěkným poděkováním našim ženám k MDŽ.

Dětský maškarní bál

V sobotu 17. března jako již tradičně uspořádali členové SDH Velká Turná dětský maškarní bál. Od 14:00 bylo připraveno pro děti v místním sálku odpoledne plně soutěží, her, hudby a sladkostí. Pro děti byly připraveny zákusky, párky v rohlíku a spousta bonbónů. Letošní dětský maškarní bál neohrozily ani silné mrazy. Sálek byl příjemně vytopen a děti se dobře bavily. K dobré náladě přispěli i dospělí, převlečení třeba za klauna.

Pálení klestí v obci

SDH Velká Turná provádí každoročně pálení klestí na obecním pozemku Pazderna za obcí. Letos připadlo pálení na sobotu 21. dubna. Při této akci se přezkouší provozuschopnost požární techniky a připravenost místní zásahové jednotky, která provádí dohled nad tímto pálením ochlazováním okolí a dohašením požářiště.

Stavění májky a pálení čarodějnice

Stavění máje je ve Velké Turné celá obecní záležitost. Odpoledne se členové SDH vydají do lesa pro novou májku, mezitím si místní děvčata připravují základ na pletení a zdobení věnce. Po přivezení máje se oloupe kůra, ozdobí špička fáborcky a připevní hotový věnec na májku pod špičku. Ostatní občané mezitím staví stan pro případ nepříznivé počasí. Nesmí chybět ani táborová hranice, na jejímž vrcholu je posazena čarodějnice. Po sedmé hodině večerní se všichni společnými silami pustí do samotného stavění nové májky. Poté je zapálena hranice a upálena čarodějnice. Pak následuje opékání buřtů a volná zábava. Nesmí chybět ani čepované pivo. Letošních májových oslav se zúčastnilo na 60 dospělých a přes 30 dětí.

Uctění památky padlých

7. května v předvečer ukončení II. světové války, uctili členové SDH Velká Turná, SDH Osek, Obec Velká Turná a místní obyvatelé, kteří se tohoto pitného aktu zúčastnili, památku padlých položením věnce u pomníku u budovy bývalé školy ve Velké Turné. Za Obec Velká Turná přednesl slavnostní řeč starosta obce Ing. Jiří Mlíčko. Letošní vzpomínková akce byla doprovázena dechovou hudbou pana Kováře z Oseka.

Letní rekreační oblast Milavy

Léto se nám nezávatně blíží a tím i hlavní letní rekreační sezóna. V katastru obce Velká Turná se u rybníka Milavy nachází stejnojmenný letní rekreační areál. V tomto areálu nabízí ubytování více provozovatelů ve stanech, karavanech, chatkách a rekreačních budovách. Dále je zde možnost stravování a občerstvení ve čtyřech restauracích a ve dvou kulturních zařízeních se v letním období pořádají kulturní akce, jako jsou zábavy, diskotéky či country posezení.

Přijďte k nám na letní dovolenou a vyberte si z nabídky služeb tu, která Vás osloví. Přejeme příjemný odpočinek a kulturní či společenský zážitek.

Jednotliví provozovatelé se na Vás těší:

- ATC-Milavy - provozovatel Obec Velká Turná nabízí; plochy pro stany karavany, sociální zázemí, sportoviště, opalovací travnatá pláž s přístupem k rybníku Milavy. Možnost jedné chatky pro 4 osoby, mob. 606 690 391, www.velkaturna.cz (turistické informace – fotogalerie na webu obce. Prezentační foto ATC-Milavy). Provoz od dubna do září. Součástí kempu je restaurace (soukromý provozovatel) rychlého občerstvení s prodejnou potravin a venkovním posezením.
- Restaurace rychlého občerstvení na hrázi - Provozuje paní Irena Laňková, mob.603 819 903. Restaurace na hrázi rybníka Milavy s vnitřním a venkovním posezením. Provoz od června do září dle počasí v hlavní sezóně každodenně.
- Chaty-Teplárna Strakonice. Provozovatel Teplárna Strakonice, Komenského 59, 386 43 Strakonice, tel. 383 324 651. Nabízí 8 dřevěných chatek pro čtyři osoby, sociální zařízení společné v kempu. Převážně podniková rekreace. Možnost objednávky pobytu i jiných osob. Provoz od června do září.
- Chaty Charvát – nabízí ubytování ve 4 čtyřlůžkových chatkách (vlastní sociální zařízení) a 2 maringotkách, mob. 602 169 086, www.firmacharvat.cz. Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
- Rekreační areál Milavy - Naděžda Čapková - nabízí ubytování v 25 čtyřlůžkových chatkách a 2 srubech (vlastní sociální zařízení), plochy pro stany, karavany, sociální zázemí a restauraci s venkovním posezením s celodenní kuchyní, mob. 603 434 061, www.milavy.cz Provoz od dubna do října.
- Kemp LUHY- Jitka Zobalová - nabízí ubytování ve 14 čtyřlůžkových chatkách, v 1 dvouchatě pro šest osob, v bungalovu s 5 pokoji, www.kemp-luhy-milavy.cz, mob.606 484580 Dále kemp Luhy nabízí restauraci s celodenní kuchyní, společenským sálem a kioskem rychlého občerstvení. Provozovatel Jitka Adámková mob. 606 624 696. Provoz chat od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
- Kemp u Hasičů - Jitka Zobalová - nabízí ubytování v 5 čtyřlůžkových pokojích, plochy pro stany a karavany, sociální zázemí a venkovní restauraci, mob. 606 484 580. Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.

Čeká nás:

7. 6. 2018	Hasičská soutěž podnikových hasičů ČEPRO, Rekreační areál Milavy.
16. 6. 2018	Čištění Rojického potoka a neckyáda v obci.
23. 6. 2018	Pouťová zábava ve Velké Turné (pořádá SaK-Turná) Pavel Šípek, místostarosta obce

Oprava znaku na návesní kapliče

Obecní znak, který byl obci Záboří odsouhlasen v roce 2015 dle heraldického vyhodnocení a návrhu Mgr.

Vladimíra

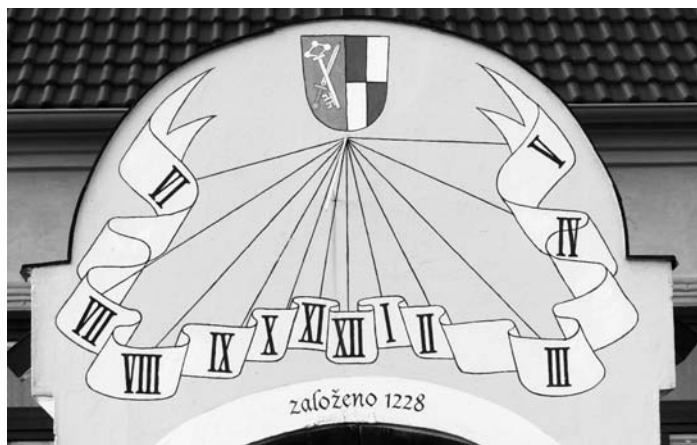
Červenky, byl

přenesen rovněž

na místo původního

zpracování erbu nad slunečními hodinami na návesní kapliče v Záboří. Malbu provedl dne 25. března 2018 pan Adolf Poduška ze Strakonic, který se mimo jiné zabývá návrhy a provedení malbou slunečních hodin na fasády domů.

Text J. Říhová foto R. Říha

Dobrodružství plné písku

Dobrodružství, vůně nafty silných motorů a opravdových chlapů - takový je DAKAR za volantem kamiónů. Začátkem ledna jsme se ve sportovních rubrikách mohli dočíst: „Navigátor Josef Kalina v 68 letech pojede svůj 26. závod rallye Dakar, tentokrát za stáj Buggyra s pilotem Martinem Šoltyssem a palubním mechanikem Tomášem Šikolou. Byl u toho, když se na slavnou africkou pouť vydaly první československé kamiony. Po boku Karla Lopraise třikrát vyhrál. Jubilejní 40. ročník Rallye Dakar se pojede v termínu od 6. 1. do 20. 1. 2018. Tentokrát bude vytrvalostní závod rozložen na celkem 14 etap vedených mezi peruánskou metropolí Limou a Córdoba v Argentině. Soutěž zahrnuje také sedm etap, které jsou naplánovány pouze v dunách. Na start ročníku 2018 se zapsalo celkem 337 posádek s 525 účastníky 54 různých národností“.

Je 7. duben a navigátor Josef Kalina stojí na pódiu našeho kulturního domu a vypráví o tom, co před třemi měsíci (a během třiceti let) zažil

Tři hodiny zážitků Josefa Kaliny zprostředkoval Vladimír Čapek

a přežil ... ochotně odpovídá na zvědavé otázky a mnohokrát rozesměje celý sál v podstatě mužského osazenstva. Poutavé povídání o své premiéře na Rallye Paříž - Dakar v roce 1986, o vítězstvích po boku Karla Lopraise, o rozdílech v zázemí českých amatérských a zahraničních továrních týmů, a třeba i tom, jak fanoušci skáčou pod kola kvůli selfie, propojuje s filmovými dokumenty z letošního ročníku v Jižní Americe a mnozí žasnou, jak bez klimatizace, v kabině plné pouštního prachu, za neuvěřitelného drncání tři frajeři zdolávají nepředvídatelné duny, travnaté pláně, ale i blátivé terény, kdy to bahno stěračů prostě neberou – a navigátor kupodivu zcela vážně vykřikuje, že zrovna teď doleva! Jak se v těchto podmínkách vůbec orientuje – odhaduje, předvídá? Samozřejmě, že díky moderním technologiím se závod neobejde bez digitální navigace na přesné GPS body, ale i přesto Josef Kalina musí poctivě „po staru v tužce“ před každou etapou zpracovat podrobný návod, kde a jakou rychlostí jet a povětšinou pak vlastně intuitivně proplout vlnami písku i zmiňovaným bahnem tak, aby Tatra nezůstala viset a projela trať bez penalizací.

A že to umí naprosto skvěle, potvrzuje fakt, kdy jeho posádka speciálu TATRA Phoenix G2 ve výsledcích figuruje v konečném pořadí Dakaru na solidní 12. příčce, přičemž získala i tři etapová umístění v Top 10! Jako jediní nováčci v kategorii kamiónů ujeli 8 710 km (z toho 4 154 měřených) a letošní extrémní 40. rallye DAKAR dokončili spolu s dalšími 18 kamiony ze 44 přihlášených.

Josef Kalina je člověk plný energie, odvahy a touhy po dobrodružství, při vyprávění mu oči září jako malému klukovi - i když jak říká, je mezi českými amatéry jediným profesionálem, neboť je už v penzi. Je pak snadné uvěřit slovům, kterými uvádí svou knihu Dlouhá křivolaká cesta: „Na Dakaru jsem málem umřel, ale bez něj bych už asi taky nežil“. Já už ho vidím na startu příštího ročníku a upřímně mu fandím!

Text a foto Jitka Říhová

MDŽ v Záboří

Letos uplynulo 109 let od první oslavy Mezinárodního dne žen. Původně šlo o výročí stávky newyorských švadlen za rovnoprávnost a spravedlivost. Později se oficiálně slavilo v podnicích. Ženy dostávaly červený karafiát-to je klasický základ všech vzpomínek na 8. března z doby totalitní.

Doba se ale změnila. K povinným oslavám už nikdo nikoho nenutí a rovnoprávnost žen také o něco pokročila. Ten červený karafiát nějakou dobu fungoval jako recese, v posledních letech ale i on došel jistě rehabilitace. A proč ne? Je to krásná voňavá květina a dlouho vydrží ve váze. Ranní fronty před květinářstvími, rudé karafiáty, šedá mýdla a ručníky jako dárky pro pracující ženy, papírová přáníčka, vyrobená dětmi ve škole pro maminky (mám je stále schované a nemám odvahu je vyhodit), podnikové oslavy, pozorní kolegové a pozdní příchod společensky unaveného manžela – to všechno jsou vzpomínky na celostátní oslavy MDŽ.

Dnes je vztah k tomuto svátku žen značně rozpačitý. Většina mladších přechází toto datum v kalendáři bez povšimnutí nebo s posměchem, že se jedná o komunistický svátek, o který už nikdo nestojí. Opak je pravdou. Spousta žen vzpomíná na oslavy MDŽ ráda, dnes se mnohde pozornosti od svých zaměstnavatelů nedočkají ani jednou v roce a právě na postavení žen měl tento svátek upozorňovat. Ženy sice ušly na cestě

k rovnoprávnosti velký kus, ale spolu s emancipací se objevují nové problémy, které musí jako pracující ženy a matky řešit.

Ne všude se svátek žen slaví. Ale u nás v Zábouří připravuje obecní úřad každoročně oslavu MDŽ v místní hospůdce, tentokrát v pátek 9. března. Účast byla velká, sešly se ženy všech věkových kategorií, jako ostatně každým rokem. Ne z povinnosti, ale z touhy setkat se, popovídat si, shlédnout připravený program, prostě si užít hezký večer. Stoly byly již tradičně krásně nazdobené, ve stejné tmavě růžové až červené barvě byl vyzdoben i obsluhující personál. Občerstvení bylo vynikající, hudba příjemná a jako hlavní program byla Travesti show. Klukům to moc slušelo, měli krásné kostýmy a svými písněmi českých i zahraničních interpretů a vtipnými průpovídkami uvedli některé ženy do transu.

Potom už pokračovala volná zábava a ženy zaplnily parket, dokonce vytáhly i některé muže, schované ve výčepu. Ženy se bavit umí a ty zábořské obzvlášť.

Rudý karafiát jsme nedostaly, ale místo něho si každá žena odnášela domů kromě dobrého pocitu z hezkého večera i krásnou primulku.

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří se podíleli na uskutečnění oslavy MDŽ, protože si umím představit, co práce, starostí a času příprava takové akce stojí.

Jaroslava Vodičková, Zábouří

Zábořské čarování

V pátek 27. 4. k nám do školy zavítala návštěva z Čertových kamenů z hradu Kočkoštajnu v podobě několika známých čarodějnic. I my jsme se na tento ve škole nezvyklý den připravili. Do školy se slézaly čarodějnice, kostlivci, duchové a jiné příšerky. V první třídě se navíc objevila starší, ale zachovalá kočka Kikina, se kterou jsme se hned skamarádili.

Celý den jsme plnili spoustu zajímavých úkolů. Nejvíce se nám líbila cesta připravená žáky z 9. třídy. V přírodě pro nás vybudovali různá stanoviště, kde jsme např. míchali barvy, hledali rozdíl v obrázcích, ve sklenicích jsme sahalo do něčeho, co jsme nečekali, a nacházeli pak šváby, pavouky, hady a jiná překvapení. Nu, co taky chtít v čarodějnický den? Jestli jsme mrštní pak prověřily další soutěže, jako například proplétání se pavučinou, hody šiškou na cíl a jiné zábavné atrakce. Navíc jsme si užili i malování na obličej a ruce.

Poslední velikou a těžkou soutěží bylo rozluštění jmen čarodějnic, která jsme podle daných indicií o kouzelných postavkách nakonec odhalili. Ještěže jsme se posilili čajem z červotoče a džusem z krve. To byla dobrota.

Za celodenní kouzelnickou práci jsme všichni dostali čarodějnický výuční list. Stezkou s připravenými soutěžemi si prošli i naši malí kamarádi z mateřské školky. I jim se neobvyklá procházka jistě líbila.

A jaké bylo překvapení v jídelně? Dvě krásné čarodějnice, které se činily, aby nám chutnala pestrá krmě na talířích. V „žrádelníčku malé čarodějnice“ jsme měli tento páteční den polévku hrstkovou - uvádíme složení: z jedné hrsti zrzavých mravenců, hrsti lidských vši a hrsti klíšťat. Hlavním chodem byly těstoviny s ptačím mozečkem a salát z motýlích křídel. Jako příloha pak přistála každému strážníkovi na talíři myš, had a jiné příšerky. Musíme ocenit snahu kuchařek, neboť v jejich jídle nebyly naprosto žádné alergeny.

Na závěr jsme se rozloučili a všechna ta čarodějná havěť se snad večer 30. dubna znovu sešla na hradě Kočkoštajně a užila si řádné Svatojakubské noci.

Čarodějnický potěr ZŠ Zábouří, foto Šárka Kučerová

Krajské kolo ve florbale

Na sklonku roku 2017 se zábořským děvčatům splnil velký sen. Po jednom 2. a jednom 3. místě v předchozích letech se jim tentokrát podařilo ovládnout okresní finále ve florbalu a dosáhnout vytouženého cíle - postoupit do krajského kola, které se letos konalo v Týně nad Vltavou 10. 1. 2018.

Druhou lednovou středu tedy nastal „den D“. Žákyně se sice nemusely vyloďovat v Normandii, ale i tak plánování cesty do dějiště turnaje podobně složitě přípravy vyžadovalo. Nejdříve díky rodičům auty do Strakonice, poté vlakem do Čičenic, odtud autobusem do Týna a zde po povinné návštěvě obchodu ještě notnou část cesty po svých. V harmonogramu přepravy už opravdu chybělo snad jen to letadlo. Naštěstí tentokrát žádný hromadný prostředek neměl téměř tradiční zpoždění, a tak kolem deváté hodiny již zábořské hráčky obdivovaly moderní sportovní halu v Týně nad Vltavou.

Zde na ně čekalo hned 7 soupeřů, kteří stejně jako Zábořanky lačnili po úspěchu. V prvním zápase se děvčata utkala s týmem z Malont a po velmi dobrém výkonu zvítězila 1:0. Škoda několika neproměněných šancí, neboť právě chybějící branky z tohoto zápasu nakonec hrály v dalším průběhu turnaje zásadní roli. Ve druhém zápase se Zábouří do cesty postavily České Budějovice. Vítězství by znamenalo již jistý postup mezi nejlepší čtyři týmy, bohužel se toto utkání dívkám v modrých dresech příliš nevydařilo a porážka 3:0 znamenala, že k postupu do semifinále musela děvčata bezpodmínečně porazit Chotoviny. V tomto „zápase o všechno“ měly Zábořanky mírnou převahu, vypracovaly si i pár šancí, ale urputně bránící soupeř odolal a bezbranková remíza stačila k postupu protivníkovi, neboť při stejném počtu bodů měl o branku lepší skóre. Právě nyní chyběly zahozené šance z úvodního klání.

ZŠ Zábouří tak nakonec skončila v krajském finále na krásném 5. místě, i když tentokrát s trošku hořkou příchutí, medailová příčka byla opravdu blízko. Přesto je třeba žákyním (zleva nahoře - Kristýně Lávičkové, Anetě Třeštíkové, Haně Baštové, Lucii Bigasové, Andree Matouškové, dole - Lucii Majerové, Julii Balkové, Anežce Honsové a Veronice Dumské) poděkovat za obrovský úspěch, kterého dosáhly! Taková malá škola nepostupuje do krajských kol zrovna často.

Děvčata, ZŠ Zábouří je na Vás pyšná!

Text a foto Michal Gutwirth

Matematické soutěže

Matematika sice není u většiny žáků příliš oblíbený předmět, přesto se najdou jedinci, kterým matematika učarovala. Ti se také každoročně zúčastňují soutěží v této královské vědě.

V dubnu proběhlo okresní kolo MO, kterého se zúčastnilo 27 žáků z celého okresu Strakonice. Naši školou reprezentovali žáci 6. ročníku Vít Bašta a Vít Flaška. Vítek Flaška ztratil na vítěze 2 body a umístil se na krásném 3. místě. Moc gratulujeme.

V květnu příznivce početních úkonů čeká ještě okresní kolo Pythagoriády, kam postoupili ze školního kola 2 žáci z 5. třídy a 2 žáci ze 6. třídy. Budeme jim držet palce, aby se jim dařilo podobně jako při olympiádě.

Jana Dubská

Otvírání jara

Prý je 1. jarní den a půjdeme se školkou přivítat jaro, řekla naše paní učitelka. Ale venku mrzlo. Natáhli jsme čepice a rukavice a už jsme vyrazili do školky pro kamarády. Paní učitelka Lenka nám ukázala velký klíč ze dřeva. Ten bude odemykat vše, co ještě spí. Naučili jsme se několik básniček o jaru, které jsme malým kamarádům ze školky přednesli. Oni pak na louce za halou zatančili taneček pro nás.

Hledali jsme společně a otvírali klíčem trávu, mech, keře, stromy, potůček, pole i les. Za ním byl ještě velký pruh sněhu. Tak jsme se v něm pobrouzdali. Ale už nás to nebaví. Těšíme se na koloběžky, kola, míče, trampolíny, pískoviště a hřiště. Snad už se dočkáme. Vždyť i krtek u potoka se probudil a nadělal krtiny jako sopky.

Na konci vycházky se s námi mateřáčky před školou rozloučili. Dostali jsme na památku krásné žluté sluníčko.

Dana Stejskalová

Tak jaro! Kde jsi?

Velikonoční dílna

V pondělí 26. 3. 2018 odpoledne se v naší zábořské škole konala velikonoční dílna. V jejím průběhu si žáci mohli vyrobit spoustu krásných věcí, které si pro ně učitelé připravili. Tentokrát to byli nejen zájčci, ovečky, kuřátka nebo perníčky, které k Velikonocům tradičně patří, ale z vajčků se vyrábějí například i mimoni. Na děti se mohli přijít podívat i rodiče a prarodiče.

Ti byli hned u vchodu přivítáni samotným panem ředitelem, dostali na památku malý dáreček a občerstvení. Poté se mohli podívat do tříd, kde si děti zhotovovaly své výrobky.

Všichni také měli možnost něco si zakoupit na prodejní výstavě. Myslíme, že akce se opět vydařila a všichni byli spokojeni. Utržené peníze budou použity na školní bylinkovou zahrádku, která se teď na jaře začne budovat.

Text Andrea Matoušková a Aneta Třeštíková, foto MG

Chanovice

Přehled akcí

16. června - sobota, „Letní koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“, od 18.00 hodin, zámecký areál

17. června - neděle, „Pouť v Defurových Lažanech“, tradiční sváteční víkend

23. června - sobota, „Memoriál Pepy Kubaně

vnohejbale“, od 9.00 hodin, tradiční nohejbalový turnaj neregistrovaných hráčů v Dobroticích

2. až 6. července, „Týden rukodělných seminářů s Mgr. Ivanou Sieberovou“, přihlášky u Mgr. Boženy Legátové tel. 371 120 715

6. července - pátek, „Pavel Tejkal: Kresba, malba, keramika“, od 18.00 hodin vernisáž, letní zámecká výstava, zámek, výstava bude do 18. 8. 2018

7. července - sobota, „Den řemesel - přehlídka řemeslných dovedností Plzeňského kraje“, od 9.45 hodin zámecký areál a skanzen, tradiční řemesla, cca sedmdesát oborů, doplněno hudebníky, šermíři, loutkoherci, tradiční kuchyně

7. července - sobota, „Nepraktické řemeslo - výstava Tvůrčí skupiny P89 Plzeň“, od 10.00 hodin, vernisáž výstavy výtvarné skupiny P89 Plzeň, zámecký areál, výstava bude do 15. 8. 2018

14. července - sobota, „Štěpán Rak a Matěj Rak - Vůně sena a benzínu“, od 18.00 hodin, koncert mimořádného kytaristy a jeho syna, zámek

21. července - sobota, „Moje dobrá jitra - Václav Větvička a Jana Rychterová“, od 18.00 hodin, populární botanik V. Větvička bude vyprávět za doprovodu písničkářky a její kytary, zámek

28. července - sobota, „Memoriál L. Duchoně“, od 13.00 hodin, cvičiště v Defurových Lažanech, hasičská soutěž, následně veselice s hudbou

29. července - neděle, „Přejezd rybníka Ohrady“, od 13.30 hodin, tradiční přejezd rybníka Ohrady na kole a s trakařem po dřevěné lávce

17. srpna - pátek, „Šikovné ruce ze Dnů řemesel na fotografiích“, od 18.00 hodin, zahájení výstavy Fotoklubu Nepomuk, zahraje Musical Friendship, zámecký areál, výstava bude do 30. 9. 2018

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz ; www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

Místo pro Vaši svatbu, narozeniny, soukromé akce a jiné.

Možnost ubytování až 50 osob, venkovní bazén, tenisové kurty, minigolf, venkovní grilování.

Sály 20 až 150 míst

Nabízíme širokou nabídku hotové a minutkové kuchyně, cukrárna, dekorace, výzdoby.

www.hostinec-lnare.cz tel.: 739 220 943

Brigáda na zámku Lnáře

Hledáme spolehlivé a pracovité pomocníky na pozici:

servírky, pomoc do kuchyně.

Duben – červen jen víkendy
od 9 hod. do 16 hod.

Červenec – srpen od úterý do neděle
od 9 hod. do 16 hod.

Navíc svatby, soukromé akce a jiné

100,- Kč hodina navíc prémie za akce, jídlo, pití.
Odvoz a svoz do práce možný.

Informace na tel.: **739 220 943**

Prodejna

Barvy - Laky - Ředidla

Tónovací centrum

Mícháme vnitřní i fasádní malířské barvy
Syntetické a polyuretanové emaily

Široký výběr barev na dřevo i kov
malířské potřeby

Sezónní akce!

Těšíme se na Vaši návštěvu

Jiráskova ul. Blatná (směr Mačkov)

tel: 383 420 278

email: blatna@barvy-servis.cz

SÁDROKARTONÁŘSKÉ PRÁCE BLATNÁ

- Veškeré montáže SDK systémů
- Podhledy, předstěny, stropy, příčky, světelné rampy, tepelné a protizvukové izolace apod.
- Cenová nabídka zdarma

Jakub Biskup 723 519 235

Biskit2@seznam.cz

Tomáš Rozhoň 776 777 726

Rozhon09@gmail.com

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

27 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoliv jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na nejvýznamnějších

realitních serverech a právní servis ZDARMA!

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné ...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

TK Blamiš
srdečně zve na

X. ročník pochodu Zemí zamýšlenou

v sobotu **7. července 2018**

Trasa 15 km: Blatná – Bezdědovice – Dobšice – Bílý most – U Byčína – Paračov – Chlum – Blatná

Trasa 25 km: Blatná – Bezdědovice – Dobšice – Bílý most – U Byčína – Paračov – Chlum – Hajany – Podtchořovický mlýn – Tchořovice – Hadí – U Hudečků – Blatná

Cyklotrasa 43 km

Start: Blatná, restaurace u Datla, **8:00 – 10:00**

Návrat: do 18:00

Ráčkovalka a vlak speciál Blatná - Vídeň

Na nádraží staré Vídně
stojí vláček speciál
opuštěný bez lidíček
jak kdyby tu věky stál.

Všichni, které tak rád vozí
za zábavou odešli
do Prátru a na sachrdort
odešli si pro štěstí.

Smutný stojí, kola brní
z komína jde chmurný dým
z okýnek se slzy valí
jen sám tu je a nikdo s ním.

Nechce se mu dál jen brečet
nechce se mu naříkat,
rozhodl se plnou parou
za svým štěstím utíkat.

Léta snil o dálných krajích
modré moře vidět chtěl,
místo toho Blatná Vídeň
tam a zpět vždy uháněl.

Ta dvě krásná stará města
jak svá kola vláček zná,
dozrál čas a přišla chvíle
vyrazit si do světa.

Konec smutku, konec breku,
řek' si vláček speciál,
vyrobím si vlastní páru
ať se diví sám pan král.

Vlak speciál Blatná Vídeň
sbohem městu zahučí
kola se mu plnou parou
vперед do světa roztočí.

Uhání si po kolejích
ze smutku je lehký smích
na moře se vláček těší,
na hory, na bílý sníh.

Z Vídně na Graz právě jede
kola slastně ševelí,
v dále spatřil bílé Alpy,
projel mnohá údolí.

Z Grazu jel do Mariboru,
města z kraje Slovinska,
z Mariboru dál na Zagreb,
přes hranice Chorvatska.

Když se blížil do Zagrebu
 náš milý vláček speciál,
 lehký vánek s mořskou vůní
 mu k moři cestu ukázal.

Vánek vanul z Karlovacu
 a silnější čím dál byl,
 solnou vůni do Zadaru
 vlak speciál přivábil.

V Zadaru vlak neodolal,
 štěstím hlučně zahoukal,
 dvě kola si v moři smočil,
 mořskou vodu ochutnal.

Při břehu se dlouho brouzдал
 po lodích se rozhlížel,
 mořské ježky z dálky zdravil
 racky hvizdem provázal.

Štěstí se mu vyplnilo,
 v tom sám sobě zabroukal,
 že svou milou Ráčkovalku
 ve staré Vídni zanechal.

Rozhlédl se naposledy
 po moři a po lodích

a protože náhle spěchal,
 vzlétl jak pták v oblacích.

Letěl nebem vedle moře,
 chvíli nato přes hory,
 za pár chvil stál na nádraží
 vláček plný pokory.

Princeznička s taťkou králem
 už tam na něj čekala,
 samý úsměv, v ruce sachr,
 do Blatné hned spěchala.

Ten sachr byl pro Kryštůfka,
 dort velký jak divadlo,
 to proto, že Ráčkovalce
 už se po něm stýskalo.

A co Kryštůfek? Čekal v Blatné na
 nádraží. V ruce držel růže. Velikou
 kyticí růžových blatenských růží.
 Tak velikou, že málem upadl.
 A celá byla pro Ráčkovalku.

Miluše Kordulová

DANCE SHOW STRAKONICE

POZVÁNKA

na

XVIII. ročník taneční přehlídky
 v country tancích, disco tancích,
 show formacích, parketových tanečních
 kompozicích, orientálních tanců,
 break dance a stepu

DANCE SHOW STRAKONICE 2018

15. - 17. 6. 2018

PŘIJĚTE SE POBAVIT NA 3 DNY DO STRAKONIC

Řešení sudoku z minulého tedy březnového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 61 bylo, jako obvykle, ve třech různých úrovních obtížnosti. Tajenka: lehká verze – Všude vane (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 953418267), středně těžká verze – svěží vítr (č. v 1. ř. 594781623), těžká verze – vítej jaro (č. v 1. ř. 749326815). Výherci: Dana Pavlíková, Lázeň 27, Radomyšl; Anna Šantorová, Malý vrch 716, Blatná; Jaroslava Cihlová, Předmít. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do středy 4. července 2018, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 62 (tj. z května 2018) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylouštěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 4. července 2018.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravily paní Ivana a paní Ema z Olomouce.

Lehká verze:

	5				8			
9								5
	7	3			6		4	
		2		7	1			9
1		5					6	4
	4						2	
				5		1	9	
	3			6	9	8	7	
	1			8	3			

1 = T, 2 = Ů, 3 = R, 4 = Y, 5 = S,
 6 = V, 7 = Ě, 8 = K, 9 = T

Středně těžká:

6			4				5	
	7		1			3		
								1
9						5	3	4
1								8
				7				6
				1			2	
3		6	9	2			4	
		4	3	8				1

1 = Ě, 2 = S, 3 = Í, 4 = O, 5 = Č,
 6 = I, 7 = V, 8 = O, 9 = Ž

Těžká verze:

		4	7			8		
						4		
	6				4	3		
		7		9				
		3	1		6			8
			8	7				
	2					9		6
				1	5			
1						2		

1 = Y, 2 = M, 3 = L, 4 = Š, 5 = A,
 6 = I, 7 = I, 8 = S, 9 = N

Blatensko SOBě 62. číslo vyšlo ve středu 30.05.2018 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIII. Poslední číslo vyšlo v březnu 2018. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 29.6.2018. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6270 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*